

Инвеститор: Општинска управа Општине Инђија

Објекат: Територија Општине Инђија

Врста техничке документације: Локални план управљања отпадом 2022.-2031. Год.

За грађење/извођење радова:

Пројектант: Агенција за пројектовање, инжењеринг и консалтинг
„ТЕХСЕКО“ ,Дечанска бр.37 Пирот

Одговорно лице: Зоран Станковић, дипл.инж.техно.

Печат:

Потпис:

Одговорни пројектант: Станковић Зоран, дипл.инж.техн.

Број лиценце: 371 Ф416 07

Лични печат:

Потпис:

Број техничке документације: 29/2022

Место и датум: Пирот, Септембар 2022.год.

САДРЖАЈ:

I ОПШТИ ПРИЛОЗИ

- ◆ Решење о регистрацији предузећа
- ◆ Решење о одређивању одговорних пројектаната
- ◆ Потврда о стручној спреми, Лиценце пројектаната

II План управљања отпадом

Увод :

Циљеви израде Локалног плана управљања отпадом на територији општине Инђија

1. Стратегија управљања отпадом

- 1.1. Основни принципи плана управљања отпадом
- 1.2. Стратешки оквир плана управљања отпадом

2. Законодавни оквир за управљање отпадом

- 2.1. Национално законодавство у области управљања отпадом
- 2.2. Законодавство ЕУ у области управљања отпадом
- 2.3. Значење израза
- 2.4. Класификација отпада

3. Основни подаци о општини Инђија

- 3.1. Географски пложај
- 3.2. Климатске карактеристике
- 3.3. Становништво и насеља
- 3.4. Саобраћај

4. Природне карактеристике општине Инђија

- 4.1. Хидрографија
- 4.2. Рељеф
- 4.3. Геоморфолошке карактеристике подручја
- 4.4. Инфраструктура
- 4.5. Културно наслеђе
- 4.6. Привредне активности и економски развој

4.7. Јавно Комунално Предузеће "Комуналац"

4.8. Јавно Предузеће "Ингрин"

5. Карактеристике отпада у општини Инђија

- 5.1. Испитивање количине и морфолошког састава отпада у општини Инђија
- 5.2. Одређивање морфолошког састава отпада за општину Инђија
- 5.3. Средња густина чврстих отпадака
- 5.4. Сакупљање отпада и транспорт
- 5.5. Одлагање отпада
- 5.6. Рециклажа отпада
- 5.7. Компостирање отпада
- 5.8. Остали процеси третмана отпада
- 5.9. Посебни токови отпада
 - Отпадне гуме и уља
 - Електронска опрема
 - Батерије и акумулатори
 - ПОПС отпад
 - Медицински, фармацеутски и биохазардни отпад
- 5.10. Индустријски и опасан отпад
- 5.11. Цене и наплата трошкова
- 5.12. Регион за управљање отпадом

6. Еколошки најпрактичније опције за комунални отпад

- 6.1. Сакупљање и транспорт отпада
- 6.2. Тип система за сакупљање
- 6.3. Оптималне руте
- 6.4. Селекција и рециклажа отпада
- 6.5. Одлагање на депонију

7. Стратешки оквир и потребне промене

- 7.1. Листа циљева
- 7.2. Процена будуће количине отпада
- 7.3. Институционалне промене
- 7.4. Предлог организационе структуре
- 7.5. План сакупљања и транспорт отпада у општини Инђија

7.6. Систем сепарације и рециклаже отпада на развој тржишта

7.7. Компостирање

7.8. Медицински и индустријски отпад

8. Посебни токови отпада

8.1. Отпадна уља

8.2. ПЦБ отпад или трафо уља, трансформатори

8.3. Амбалажа и амбалажни отпад

8.4. Ислужена, неупотребљива возила

8.5. Батерије и акумулатори

8.6. Отпадне гуме

8.7. Отпадна електрична и електронска опрема

8.8. Животињски и кланички отпад

8.9. Пољопривредни отпад

8.10. Регионална санитарна депонија

8.11. Препоруке за санацију сметлишта

9. Попис свих сметлишта у општини Инђија

9.1. Број потребних канти по домаћинствима и годинама

9.2. Потребан број контејнера у зависности од динамике сакупљања

10. Социо – Економски аспекти

10.1. Социјални аспекти

10.2. Развијање јавне свести

10.3. Учешће јавности

11. Финансијска анализа и процена трошкова

11.1. Санирање, затварање и рекултивација постојеће депоније

11.2. Набавка потребне механизације и посуда

11.3. Изградња регионалне санитарне депоније

11.4. Санирање дивљих депонија на територији општине

12. Акциони план

13. Надзор и праћење планираних мера и активности

Литература

I ОПШТИ ПРИЛОЗИ

8000066240053

**ИЗВОД О
РЕГИСТРОВАНИМ
ПОДАЦИМА
ПРИВРЕДНОГ СУБЈЕКТА**Република Србија
Агенција за привредне регистре

ОСНОВНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ ПОДАТАК	
Регистарски/Матични број:	65297949
СТАТУС	
Статус предузетника:	Активан
ЛИЧНИ ПОДАЦИ ПРЕДУЗЕТНИКА:	
Име и презиме	Зоран Станковић
ЈМБГ	0808972732521
ПОДАЦИ О ПОСЛОВНОМ ИМЕНУ	
Пословно име:	Zoran Stanković PR Agencija za obezbedenje projektovanje inženjering i konsalting TEHSEKO Pirot
ПОДАЦИ О АДРЕСАМА	
Адреса седишта	
Општина:	Пирот
Место:	Пирот
Број и назив поште:	18300 Пирот
Улица и број:	Дечанска 37
Адреса за пријем електронске поште	
Е-пошта:	zoranstankovic010@gmail.com
ПОСЛОВНИ ПОДАЦИ	
Подаци оснивања	
Почетак обављања делатности:	5. фебруар 2019
Време трајања	
Предузетник је регистрован на:	неодређено време
Претежна делатност	
8020	Услуге система обезбеђења
Остали идентификациони подаци	
Регистарски/Матични број:	65297949
ПИБ:	111269320
Подаци од значаја за правни промет	
Бројеви рачуна у банкама:	340-0000011430969-15, 370-0000000032111-23, 265-1100310026925-75, 265-4310310000905-05, 265-1000000222816-30 и 340-0000010079552-54

Регистратор, Миладин Маглов

ИНЖЕЊЕРСКА КОМОРА СРБИЈЕ

ЛИЦЕНЦА

ОДГОВОРНОГ ПРОЈЕКТАНТА

На основу Закона о планирању и изградњи и
Статута Инжењерске коморе Србије

УПРАВНИ ОДБОР ИНЖЕЊЕРСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ
утврђује да је

Зоран М. Станковић

дипломирани инжењер технологије
ЈМБ 0808972732521

одговорни пројектант
технолошких процеса

Број лиценце

371 F416 07

У Београду,
18. октобра 2007. године

ПРЕДСЕДНИК КОМОРЕ

Проф. др Драгослав Шумарац
дипл. грађ. инж.

Број: 02-12/425932
Београд, 25.10.2021. године

На основу члана 14. Статута Инжењерске коморе Србије
("СГ РС", бр. 36/19), а на лични захтев члана Коморе,
Инжењерска комора Србије издаје

ПОТВРДУ

Којом се потврђује да је Зоран М. Станковић, дипл. инж. техн.
лиценца број

371 F416 07

Одговорни пројектант технолошких процеса

на дан издавања ове потврде члан Инжењерске коморе Србије, да је измирио
обавезу плаћања чланарине Комори за текућу годину, односно до 18.10.2022.
године, као и да му није изречена мера пред Судом части Инжењерске
коморе Србије

Председница Инжењерске коморе Србије

Марица М.
Марица Мијајловић, дипл. инж. арх.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
Сектор за ванредне ситуације
09 број 152-1- 2855 /16
Београд, Кнеза Милоша 101

На основу члана 21. Правилника о посебној обуци и полагању стручног испита из области заштите од пожара ("Службени гласник РС", број 92/10 и 11/2011), Министарство унутрашњих послова Републике Србије издаје:

У В Е Р Е Њ Е
О ПОЛОЖЕНОМ СТРУЧНОМ ИСПИТУ
ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Станковић Мирослав Зоран

(Презиме, име једног родитеља, име)

0808972732521

(ЈМБГ)

рођен-а 08.08.1972. године у Пироту,
дана 26.03.2016. године ПОЛОЖИО-ЛА је стручни испит за раднике који раде на пословима заштите од пожара по програму стручног испита за раднике са стеченим високим образовањем пред Комисијом за полагање стручног испита за лица која раде на пословима заштите од пожара.

Датум издавања уверења 13.04.2016. године.

ПОМОЋНИК МИНИСТРА
НАЧЕЛНИК СЕКТОРА

Предраг Марић

ОБРАЗАЦ 3

Република Србија
МИНИСТАРСТВО РАДА, ЗАПОШЉАВАЊА
И СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ
- Управа за безбедност и здравље на раду -
- Комисија за полагање стручног испита за
обављање послова безбедности и здравља на раду
и послова одговорног лица -
Београд

У В Е Р Е Њ Е
о положеном стручном испиту о практичној оспособљености
за обављање послова безбедности и здравља на раду

Зоран, Мирослав Станковић

(име, име једног родитеља и презиме)

08.08.1972.год., Пирот

(датум и место рођења)

Пирот, Дечанска бр.37

(адреса становања)

дана **24.03.2007.год.**, пред Комисијом за полагање стручног испита за обављање послова
безбедности и здравља на раду и послова одговорног лица, положио-ла је

**стручни испит о практичној осспособљености за обављање послова
безбедности и здравља на раду**

Уверење се издаје на основу члана 28. став 1. тачка 1) Правилника о
програму, начину и висини трошкова полагања стручног испита за обављање послова
безбедности и здравља на раду и послова одговорног лица.

Број:152-02-00234/2007-01
Београд, 24.03.2007.год.
(датум)

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Вера Божић Трефалт

Вера Божић Трефалт

**II ЛОКАЛНИ ПЛАН
УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ**

Циљеви израде Локалног плана управљања отпадом

Дугорочни циљ израде Локалног плана управљања отпадом је решавање проблема у области заштите животне средине, побољшање квалитета живота становништва и очување природе засноване на одрживом управљању животном средином.

Локалним планом ће бити омогућено да се:

- стекне потпуни увид у садашњу ситуацију у управљању отпадом;
- дефинишу циљеви у управљању отпадом на локалном нивоу у складу са домаћим законодавством;
- дефинише оптимални систем за управљање отпадом;
- дефинише метод и оптимални рокови за имплементацију плана и
- дефинишу финансијска улагања за приоритетне делове плана које је неопходно одмах имплементирати.

Циљ локалног плана је да обезбеди одговоре на многа отворена питања која детерминишу успостављање потпуно новог система управљања отпадом, који се заснива на смерницама Стратегије управљања отпадом, европским стандардима и законским мерама који одређују ову област.

1. СТРАТЕГИЈА УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Како је дугорочна стратегија Републике Србије у области заштите животне средине подразумева побољшање квалитета живота становништва осигуравањем жељених услова животне средине и очувањем природе засноване на одрживом управљању животном средином, природно је да се морају предузети кључни кораци укључујући:

- јачање постојећих и развој нових мера за успостављање интегралног система управљања отпадом;
- даљу интеграцију политике животне средине у остале секторске политике;
- прихватање појединачне одговорности за животну средину и
- активније учешће јавности у процесима доношења одлука.

Стратегија управљања отпадом представља основни документ који обезбеђује услове за рационално и одрживо управљање отпадом на нивоу Републике Србије. Стратегија управљања отпадом је подржана одређеним бројем имплементационих докумената, са тим да ће у наредној фази бити подржана већим бројем имплементационих планова за сакупљање, транспорт, третман и одлагање контролисаних отпада и уопште плановима за управљање посебним токовима отпада (биоразградиви, амбалажни и други).

Циљ Стратегије управљања отпадом

Стратегија управљања отпадом:

- одређује основну оријентацију управљања отпадом за наредни период, у сагласности са политиком ЕУ у овој области и стратешким опредељењима Републике Србије;
- усмерава активности хармонизације законодавства у процесу приближавања законодавству ЕУ;
- идентификује одговорности за отпад и значај и улогу власничког усмеравања капитала;
- поставља циљеве управљања отпадом за краткорочни и дугорочни период;

-утврђује мере и активности за достизање постављених циљева.

Како се управљање отпадом у Републици Србији и самој Инђији суочава са периодом брзих промена, мора се наћи начина за смањење настајања отпада, за смањење опасног отпада и наћи решења за управљање отпадом која неће угрожавати сутрашњицу, а ово све у складу са принципом одрживог развоја.

Наведено ће тражити фундаменталне промене у садашњем ставу према отпаду и у прихватању одговорности сваког грађанина да смањује количину отпада. Досадашња пракса да се одговорност препушта другима представља луксуз који се не може приуштити.

Стратегија управљања отпадом је установила кључне принципе који су узети у обзир при установљавању одрживе сутрашњице за управљање отпадом предвиђене овим Планом.

Процена реализације која је једина била доступна израђивачу Плана је Стратегија за период од 2010. до 2019. године, која је изведена на основу анализе планираних приоритетних активности и мера и тадашњег стања у управљању отпадом, указује да се имплементација Стратегије управљања отпадом није одвијала жељеном динамиком. У претходном периоду постигнуто је:

- усклађивање регулативе у области управљања отпадом доношењем Закона о управљању отпадом и Закона о амбалажи и амбалажном отпаду;
- институционално јачање и развој, удруживањем општина у регионе за управљање отпадом и потписивањем међуопштинских споразума;
- развијање јавне свести, јер се став о отпаду полако мења и све је заступљеније схватање да отпад представља ресурс;
- мање се урадило на инвестиционим пројектима, као и на изградњи инфраструктуре за управљање отпадом, али се напредовало и у припреми техничке документације и
- санирана су сметлишта у неким општинама.

Постојећа пракса управљања отпадом је обрнута у односу на хијерархију. Циљеви одрживог управљања отпадом подразумевају минимизирање количине произведеног отпада на извору, а тиме и удео количине отпада који се може поново употребити, рециклирати и искористити. Удео отпада који се одлаже на депонију треба смањивати.^[1]

1.1. Основни принципи Плана управљања отпадом

Спровођење политике заштите животне средине заснива се на принципу предострожности и принципу превенције тако да свака активност мора бити планирана и спроведена на начин да проузрокује најмању могућу промену у животној средини и да представља најмањи ризик по животну средину и здравље људи, а уједно и да смањи оптерећење простора и потрошњу сировина и енергије у изградњи, производњи, дистрибуцији и употреби.

Локални план управљања отпадом на територији општине Инђија се води усвајањем основних принципа у управљању отпадом како је наведено у Стратегији управљања отпадом, као што су:

- Принцип превенције - обезбеђује очување природе и природних ресурса, путем смањења произведених количина отпада;
- Принцип предострожности - обезбеђује смањење утицаја отпада на здравље људи и животну средину, као и смањење количина опасних супстанци у отпаду;
- Принцип „загађивач плаћа“ - обезбеђује да произвођачи отпада и загађивачи животне средине снесу трошкове и одговорност за своје поступке и
- Принцип близине - обезбеђује адекватну инфраструктуру путем оснивања интегрисаног и адекватног система и мреже постројења за третман и одлагање отпада

заснованог на принципу близине и бриге о сопственом отпаду. За достизање циљева одрживог развоја, а у складу са

Националном стратегијом одрживог развоја, потребно је:

- рационално коришћење сировина и енергије и употреба алтернативних горива из отпада;
- смањење опасности од непрописно одложеног отпада по здравље становништва;
- осигурање стабилних финансијских ресурса и подстицајних механизма за инвестирање и спровођење активности према принципима «загађивач плаћа» и/или «корисник плаћа»;
- успостављање јединственог информационог система о отпаду;
- повећање броја становништва обухваћених системом сакупљања комуналног отпада;
- успостављање стандарда и капацитета за третман отпада;
- смањење, поновна употреба и рециклажа отпада;
- енергетско искоришћење отпада и одлагање отпада на безбедан начин;
- развијање јавне свести на свим нивоима друштва о проблематици отпада и др.

1.2. Стратешки оквир Плана управљања отпадом

Главне компоненте стратешког оквира овог Плана су:

1. Смањење настајања отпада

Смањење отпада је главна опција у односу на било коју одрживу опцију. Смањење отпада на извору спречава бацање сировина односно спречава као последицу еколошко и финансијско оптерећење. Успех у смањењу настајања отпада зависи од иницијатива за јачање свести и образовања.

2. Сакупљање мешаног отпада

Комунални отпад се сакупља из посуда намењених за одлагање и транспортује на постројење за прераду мешаног отпада.

3. Рециклажна дворишта

Отварање рециклажних дворишта за прикупљање и сортирање отпада који по врсти и/или саставу и/или облику не може бити прикупљен начинима предвиђеним сакупљањем мешаног комуналног отпада ради даљег третирања.

4. Сакупљање ради рециклаже и компостирања

Одвојено сакупљање материјала за рециклажу и компостирање који иду у постројење за рециклажу и постројење за компостирање у зависности од принципа одрживости.

5. Депоновање отпада

Регионални приступ за одлагање - депоновање остатака из постројења за третман мешаног отпада (рециклажног дворишта). Транспорт и депоновање остатака након селекције отпада вршиће се по систему: транспорт – одлагање на регионалну депонију.

6. Постројења за раздвајање отпада и компостирање

Отпадни материјали сортирани у постројењу за третман мешаног отпада шаљу се прерађивачима на рециклажу. Ова постројења су подржана мрежом контејнера за сакупљање мешаног отпада, мрежом рециклажних дворишта и мрежом контејнера за одвојено сакупљање материјала за рециклажу и компостирање, као што су стакло, папир, конзерве, ПЕТ и други материјали, у зависности од принципа одрживости.

Биодеградабилни отпад издвојен на извору или из мешано отпада се третира на начин да се стабилише биодеградабилна фракција отпада. ^[1]

2. ЗАКОНОДАВНИ ОКВИР ЗА УПРАВЉАЊЕ ОТПАДОМ

Садржај Плана управљања отпадом дефинисан је Законом о управљању отпадом ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/10, 14/16 и 95/2018 – др. закон).

Приликом израде Плана коришћени су следећи правни акти:

- Закон о потврђивању Базелске конвенције о прекограничном кретању опасних отпада и њиховом одлагању („Службени лист СРЈ”, међународни уговори бр.02/99);¹
- Закон о управљању отпадом ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 14/2016 и 95/2018 – др. закон);
- Закон о амбалажи и амбалажном отпаду („Службени гласник РС”, бр.36/09 и 95/2018 – др. закон);
- Уредба о одређивању појединих врста опасног отпада које се могу увозити као секундарне сировине („Службени гласник РС”, бр. 60/09)²;
- Уредба о листама отпада за прекогранично кретање, садржини и изгледу докумената који прате прекогранично кретање отпада са упутствима за њихово попуњавање („Службени гласник РС”, бр. 60/09)³;
- Уредба о листи неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање („Службени гласник РС”, бр.102 /10)
- Уредба о производима који после употребе постају посебни токови отпада, обрасцу дневне евиденције о количини и врсти произведених и увезених производа и годишњем извештају, начину и роковима достављања годишњег извештаја, обвезницима плаћања накнада, критеријумима за обрачун, висину и начин обрачунавања и плаћања накнаде ("Сл. гласник РС", бр. 54/2010, 86/2011, 15/2012, 41/2013 - др. правилник, 3/2014, 81/2014 - др. правилник, 31/2015 - др. правилник, 44/2016 - др. правилник и 43/2017 - др. правилник, 45/2018 – др. правилник, 67/2018 – др. правилник и 95/2018 – др. закон)⁴;
- Уредба о висини и условима за доделу подстицајних средстава („Службени гласник РС”, број 88/2009, 67/2010, 101/2010, 86/2011, 35/2012, 41/2013 и 84/14 - др. правилник);⁵
- Уредба о утврђивању Плана смањења амбалажног отпада за период од 2015. до 2019. године („Службени гласник РС”, бр. 144/14);
- Уредба о врстама отпада за које се врши термички третман, условима и критеријумима за одређивање локације, техничким и технолошким условима за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења за термички третман отпада, поступању са остатком након спаљивања ("Службени гласник РС", бр. 102/2010, 50/12)

¹ „Општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.“ (Члан 16. став 2. Устава Републике Србије, „Службени гласник РС“, бр. 83/06).

² Односи се на: метални отпад од олова и отпад који се састоји од легура олова, отпад који у свом саставу има било који од следећих састојака или загађујућих примеса, укључујући метални отпад у масивном облику: Отпади из термичке металургије олова, шљака из примарне и секундарне производње олова (оловне шљаке), Троска и сљустени комади из примарне и секундарне производње (оловни оксид, прах, љуспице, комадићи и пепео), оловне батерије целе или поломљене, са или без електролита, отпади од механичког третмана отпада (нпр. сортирања, дробљења, компактирања и пелетизовања) који нису другачије специфицирани: Остали отпади (укључујући мешавине материјала) од механичког третмана отпада који садрже опасне супстанце: оловне акумулаторске плоче (мрежице), оловни муљ (паста) (Члан 2).

³ Прописује се: листа опасног отпада чији је увоз забрањен; листа опасног отпада који се може увозити; листа опасног отпада чији је извоз и транзит дозвољен; листа неопасног отпада чији је увоз, извоз и транзит дозвољен; садржина, изглед и упутство за попуњавање Обавештења о прекограничном кретању отпада; садржина, изглед и упутство за попуњавање Документа о прекограничном кретању отпада (Члан 1).

⁴ Ступањем на снагу ове уредбе престала је да важи претходна Уредба која је регулисала ова иста питања објављена у ("Службени гласник РС", бр. 89/09, 8/10 и 21/10). Производи који после употребе постају посебни токови отпада су: 1) гуме од моторних возила (аутомобила, аутобуса, камиона, моторцикала и др.), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, вучених машина и других машина и уређаја и остали слични производи; 2) производи који садрже азбест; 3) батерије или акумулатори; 4) сва синтетичка уља и мазива која више нису погодна за првобитну намену; 4) електрични и електронски производи чији рад зависи од електричне струје или електромагнетних поља као и производи намењени за производњу, пренос или мерење струје и електромагнетних поља за коришћење код напона који не прелази 1000 В за наизменичну струју и 1500 В за једносмерну струју (Члан 3).

⁵ Односи се на поновну употребу и коришћење отпадне гуме као секундарне сировине као и за третман отпадних гума ради добијања енергије (Члан 2. Уредбе).

- Уредба о критеријумима за обрачун накнаде за амбалажу или упакован производ и ослобађање од плаћања накнаде, обвезницима плаћања, висини накнаде, као и о начину обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, бр. 08/2010 и 22/2016);

- Уредба о изменама и допунама уредбе о врстама загађења, критеријумима за обрачун накнаде за загађивање животне средине и обавезницима, висини и начину обрачунавања и плаћања накнаде ("Службени гласник РС", бр. 8/10, 102/10, 15/12)

- Уредба о одлагању отпада на депоније ("Службени гласник РС", бр. 92/2010)

- Правилник о садржају Политике превенције удеса („Службени гласник РС”, бр.41/10)

- Правилник о листи опасних материја („Службени гласник РС”, бр.41/10)

- Правилник о садржини обавештења о новом севесо постројењу, односно комплексу („Службени гласник РС”, бр. 41/2010, 51/2015, и 50/2018).

- Правилник о усклађеним износима накнаде за загађивање животне средине ("Сл. гласник РС", бр. 345/2018);⁶

- Правилник о садржини документације која се подноси уз захтев за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит отпада („Службени гласник РС”, бр. 101/10, 48/2017, 80/2017, 98/2017, и 38/2018);

- Правилник о обрасцу документа о кретању опасног отпада и упутству за његово попуњавање ("Сл. гласник РС", бр. 17/2017);

- Правилник о обрасцу документа о кретању отпада и упутству за његово попуњавање ("Сл. гласник РС", бр. 114/2013);

- Правилник о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада („Службени гласник РС”, бр. 92/2010);

- Правилник о условима и начину сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије („Службени гласник РС”, бр. 98/2010);

- Правилник о обрасцу захтева за издавање дозволе за складиштење, третман и одлагање отпада („Службени гласник РС”, број 38/2018) ;

- Правилник о садржини и изгледу дозволе за складиштење, третман и одлагање отпада („Службени гласник РС”, број 96/09) ;

- Правилник о садржини, начину и изгледу регистра издатих дозвола за управљање отпадом („Службени гласник РС”, бр. 95/10);

- Правилник о условима, начину и поступку управљања отпадним уљима („Службени гласник РС”, бр. 71/10);

- Правилник о начину и поступку управљања отпадним возилима („Службени гласник РС” бр. 98/2010);

- Правилник о начину и поступку управљања отпадним гумама („Службени гласник РС”, број 104/09, 81/10);

- Правилник о начину и поступку управљања истрошеним батеријама и акумулаторима („Службени гласник РС”, број 86/10);

- Правилник о управљању медицинским отпадом („Службени гласник РС”, број 48/19);

- Правилник о начину и поступку за управљање отпадним флуоресцентним цевима које садрже живу („Службени гласник РС” бр. 97/2010);

- Правилник о листи електричних и електронских производа, мерама забране и ограничења коришћења електричне и електронске опреме која садржи опасне материје, начину и поступку управљања отпадом од електричних и електронских уређаја („Службени гласник РС”, број 99/10);
- Правилник о поступању са отпадом који садржи азбест („Службени гласник РС”, број 75/10);
- Правилник о обрасцу дневне евиденције и годисњег извештаја о отпаду са упутством за његово попуњавање („Службени гласник РС” бр. 95/2010 и 88/2015);
- Правилник о категоријама, испитивању и класификацији отпада (“Службени гласник РС”, бр. 56/2010);

⁶ За шире видети напомене у делу који се односи на „опште прописе у области животне средине од значаја за управљање отпадом“

- Правилник о садржини потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе за складиштење инертног и неопасног отпада („Службени гласник РС“ 73/2010);
- Правилник о годишњој количини амбалажног отпада по врстама за које се обавезно обезбеђује простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење („Службени гласник РС”, бр. 70/09) ;
- Правилник о критеријумима за одређивање шта може бити амбалажа са примерима за примену критеријума и листи српских стандарда који се односе на основне захтеве које амбалажа мора да испуњава („Службени гласник РС”, бр. 70/09);
- Правилник о врсти амбалаже са дугим веком трајања („Службени гласник РС”, бр. 70/09);
- Правилник о врсти и годишњој количини амбалаже коришћене за упаковану робу стављену у промет за коју произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац није дужан да обезбеди управљање амбалажним отпадом („Службени гласник РС”, бр. 70/09);
- Правилник о начину нумерисања, скраћеницама и симболима на којима се заснива систем идентификације и означавања амбалажних материјала („Службени гласник РС”, бр. 70/09);
- Правилник о граничној вредности укупног нивоа концентрације олова, кадмијума, живе и шестовалентног хрома у амбалажи и њеним компонентама, изузецима од примене и року за примену граничних вредности („Службени гласник РС”, бр. 70/09);
- Правилник о садржини и начину вођења Регистра издатих дозвола за управљање амбалажним отпадом („Службени гласник РС”, бр. 76/09);
- Правилник о усклађеним износима накнаде за управљање посебним токовима отпада (“Сл. гласник РС”, бр. 43/2017 и 67/2018);
- Закон о накнадама за коришћење јавних добара (“Сл. гласник РС”, бр. 95/2018 и 49/2019);

Директиве Европске уније:

- Директива 2006/12/ЕЗ о отпаду,
- Директива 91/689/ЕЕЗ о опасном отпаду,
- Директива 99/31/ЕЗ о депонијама отпада,
- Директива 2000/76/ЕЗ о спаљивању отпада,
- Директива 94/62/ЕЗ о амбалажи и амбалажном отпаду,
- Директива 91/157/ЕЕЗ о батеријама и акумулаторима који садрже опасне супстанце,
- Директива 75/439/ЕЕЗ о одлагању отпадних уља,
- Директива 2000/53/ЕЗ о истрошеним возилима,

- Директива 2002/95/ЕЗ о ограничавању коришћења неких опасних супстанци у електричној и електронској опреми,
- Директива 2002/96/ЕЗ о отпаду од електричне и електронске опреме,
- Директива 96/59/ЕЗ о одлагању полихлорираних бифенила и полихлорираних терфенила (ПЦБ и ПЦТ),
- Директива 2006/1013/ЕЗ о кретању отпада,
- Директива 94/62/ЕЦ о амбалажи и амбалажном отпаду,
- Директива 2005/12/ЕЦ - петогодишњи план за количине сакупљеног амбалажног отпада,
- Одлука 2005/270/ЕЦ о успостављању образаца за вођење базе података из Директиве 94/62/ЕЦ,

Обавезе по Закону о управљању отпадом

Члан 8.

Власник отпада, односно оператер, дужан је да класификује отпад на прописан начин, у складу са овим законом.

Члан 25.

Произвођач производа користи технологије и развија производњу на начин који обезбеђује рационално коришћење природних ресурса, материјала и енергије, подстиче поновн коришћење и рециклажу производа и амбалаже на крају животног циклуса и промовише еколошки одрживо управљање природним ресурсима.

Члан 26.

Произвођач отпада дужан је да:

- 1) сачини план управљања отпадом из члана 15. овог закона;
- 2) прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај најмање пет година;
- 3) прибави одговарајућу потврду о изузимању од обавезе прибављања дозволе у складу са овим законом;
- 4) обезбеди примену начела хијерархије управљања отпадом;
- 5) сакупља отпад одвојено у складу са потребом будућег третмана;
- 6) складишти отпад на начин који минимално утиче на здравље људи и животну средину;
- 7) преда отпад лицу које је овлашћено за управљање отпадом ако није у могућности да организује поступање са отпадом у складу са овим законом;
- 8) води евиденцију о отпаду који настаје, који се предаје или одлаже;
- 9) одреди лице одговорно за управљање отпадом;
- 10) омогући надлежном инспектору контролу над локацијама, објектима, постројењима и документацијом.

Члан 27.

Одговорност власника отпада

Власник отпада је одговоран за све трошкове управљања отпадом.

Члан 36.

Складиштење отпада

Отпад се складишти на местима која су технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама у складу са законом. Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца

отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.

Члан 38.

Поновно искоришћење отпада

Отпад се може поново користити за поновну употребу производа за исту или другу намену, за рециклажу, односно третман отпада, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина, за енергетско искоришћење, односно коришћење вредности отпада његовом биоразградњом или спаљивањем отпада уз искоришћење енергије.

Члан 42.

Одлагање отпада на депонију

Одлагање отпада на депонију врши се ако не постоји друго одговарајуће решење, у складу са начелом хијерархије управљања отпадом.

Члан 45.

Документ о кретању отпада

Кретање отпада прати посебан Документ о кретању отпада

Члан 46.

Документ о кретању опасног отпада

Кретање опасног отпада прати посебан Документ о кретању опасног отпада.

Посебни токови отпада

Обавезе се ближе дефинишу подзаконским прописима.

Члан 58.

Управљање амбалажом и амбалажним отпадом

Обавезе се ближе дефинишу Законом о амбалажи и амбалажном отпаду.

Члан 75.

Извештавање

Произвођач и власник отпада дужан је да води и чува дневну евиденцију о отпаду и доставља редовни годишњи извештај Агенцији.

Члан 78.

Одговорност произвођача и власника отпада

Произвођач или власник отпада сноси трошкове сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада у складу са законом.

Значење израза

У циљу потпуног разумевања овог документа, у наставку се дају појашњења основних појмова који се користе у овом плану:

Отпад - Отпад јесте свака материја или предмет који држалац одбацује, намерава или је неопходно да одбаци.

Опасан отпад - Опасан отпад јесте отпад који по свом пореклу, саставу или концентрацији опасних материја може проузроковати опасност по животну средину и здравље људи и има најмање једну од опасних карактеристика утврђених посебним прописима, укључујући и амбалажу у коју је опасан отпад био или јесте упакован.

Неопасан отпад - Отпад који нема карактеристике опасног отпада.

Инертни отпад - Отпад који није подложен било којим физичким, хемијским или биолошким променама, не раствара се, не сагорева или на други начин физички или хемијски реагује, није биолошки разградив или не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до повећања загађења животне средине или угрози здравље људи, а укупно излуживање и садржај загађујућих материја у отпаду и екотоксичност излужених материја не смеју бити значајни, а посебно не смеју да угрожавају квалитет површинских и/или подземних вода;

Поновно искоришћење отпада - Било који поступак или метода којом се обезбеђује поновно искоришћење отпада у складу са Р листом.

Посебни токови отпада - Кретања отпада (истрошених батерија и акумулатора, отпадног уља, отпадних гума, отпада од електричних и електронских производа, отпадних возила и другог отпада) од места настајања, преко сакупљања, транспорта и третмана, до одлагања на депонију.

Амбалажни отпад - Свака амбалажа или амбалажни материјал који не може да се искористи у првобитне сврхе, изузев остатака насталих у процесу производње.

Електрични и електронски отпад - Електрична и електронска опрема коју је корисник одбацио.

Електрични и електронски производи - Производи чији рад зависи од електричне струје или електромагнетних поља, као и производи намењени за производњу, пренос и мерење струје и електромагнетних поља, за коришћење код напона који не прелази 1000 В за наизменичну струју и 1500 за једносмерну струју.

Каталог отпада - Збирна листа неопасног и опасног отпада према којој се врши разврставање отпада у двадесет група у зависности од места настанка и порекла.

Класификација отпада - Поступак сврставања отпада на једну или више листа отпада које су утврђене посебним прописом, а према његовом пореклу, саставу и даљој намени.

Карактеризација отпада - Поступак испитивања којим се утврђују физичко-хемијске, хемијске и биолошке особине и састав отпада, односно одређује да ли отпад садржи или не садржи једну или више опасних карактеристика.

Отпадна уља - Сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мешавине уље-вода и емулзије, у складу са законом којим се уређује управљање отпадом.

Генерисање (стварање) отпада - Активности приликом којих материје долазе у такво стање да више немају примарну употребну вредност, те се бацају или се скупљају ради одлагања.

Сакупљање отпада - Активност систематског сакупљања, разврставања и/или мешања отпада ради транспорта.

Третман отпада - Физичке, термичке, хемијске или биолошке процесе укључујући и разврставање отпада, који мењају карактеристике отпада са циљем смањења запремине или опасних карактеристика, олакшања руковања са отпадом или подстицања рециклаже и укључује поновно искоришћење и рециклажу отпада.

Рециклажа - Поновна прерада отпадних материјала у производном процесу за првобитну или другу намену, осим у енергетске сврхе.

Транспорт отпада - Превоз отпада ван постројења који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада.

Управљање отпадом - Спровођење прописаних мера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада,

укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања.

Произвођач отпада - Привредно друштво, предузеће или друго правно лице, односно предузетник, чијом активношћу настаје отпад и/или чијом активношћу претходног третмана, мешања или другим поступцима долази до промене састава или природе отпада.

Батерија и акумулатор - Сваки извор електричне енергије произведене директним претварањем хемијске енергије, а који се састоји од једне или више примарних батеријских ћелија (које се не могу пунити) или једне или више секундарних батеријских ћелија (које се могу пунити).

ПОПс отпад - отпад који се састоји, садржи или је контаминиран дуготрајним органским загађујућим материјама.

Анаеробна дигестија – процес у којем се биоразградиви материјал разграђује у одсуству кисеоника.

Биоразградиви отпад – било који отпад који се може подвргнути анаеробној или аеробном разлагању, као што је храна или баштенски отпад, папир и картон.

Грађевински отпад и отпад од рушења - грађевински отпад укључује: земљу од ископа, отпад од рушења и грађења (отпад од керамике, бетона, гвожђа, челика, пластика и др.), као и отпадни асфалт и бетон.

Депонија - место за одлагање отпада на површини или испод површине земље где се отпад одлаже укључујући: интерна места за одлагање (депонија где произвођач одлаже сопствени отпад на месту настанка), стална места (више од једне године) која се користе за привремено складиштење отпада, осим трансфер станица и складиштења отпада пре третмана или поновног искоришћења (период краћи од три године) или складиштења отпада пре одлагања (период краћи од једне године);

Дозвола - решење надлежног органа којим се правном или физичком лицу одобрава сакупљање, транспорт, увоз, извоз и транзит, складиштење, третман или одлагање отпада и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину.

ЕУ Директиве – правне инструкције ЕУ које повезују све земље чланице и морају бити имплементирани кроз законодавство земаља чланица у прописаним роковима.

Индустријски отпад - отпад из било које индустрије или са локације на којој се налази индустрија, осим јаловине и пратећих минералних сировина из рудника и каменолома.

Инсинерација отпада (спаљивање) - термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу са или без искоришћења енергије произведене сагоревањем чија је примарна улога термички третман отпада.

Интегрално управљање отпадом – укључује бројне кључне елементе и партнере у процесу доношења одлука; коришћење разних опција управљања отпадом са локалним системом одрживог управљања где сваки корак у процесу управљања отпадом представља део целине.

Истрошена батерија или акумулатор - батерија или акумулатор који се не може поново користити и представља отпад, а намењена је третману односно рециклирању.

Ко-инсинерација (ко-спаљивање) - термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу чија је примарна улога производња енергије или материјалних производа и који користи отпад као основно или додатно гориво или у којем се отпад термички третира ради одлагања.

Комерцијални отпад - отпад који настаје у предузећима, установама и другим институцијама које се у целини или делимично баве трговином, услугама, канцеларијским пословима, спортом, рекреацијом или забавом, осим отпада из домаћинства и индустријског отпада.

Компостирање – третман биоразградивог отпада под дејством микроорганизама, у циљу стварања компоста, у присуству кисеоника и под контролисаним условима.

Комунални отпад - отпад из домаћинства, као и други отпад који је због своје природе и састава сличан отпаду из домаћинства.

Медицински отпад - хетерогена мешавина комуналног отпада, инфективног, патоанатомског, фармацеутског и лабораторијског отпада, дезинфицијенаса и амбалаже, као и хемијског отпада из здравствених установа и ветеринарских организација, у смислу ове Стратегије

Неопасан отпад - отпад који нема карактеристике опасног отпада.

Одлагање отпада – било који поступак или метода уколико не постоје могућности регенерације, рециклаже, прераде, директног поновног коришћења или употребе алтернативних извора енергије у складу са Д листом (Закон о управљању отпадом, члан 5.).

Одрживо управљање отпадом – ефикасно коришћење материјалних ресурса, смањење количине отпада која се производи, а када је отпад произведен поступање са њим на начин који активно доприноси економским, социјалним и еколошким циљевима одрживог развоја.

Отпад животињског порекла - отпад настаје у кланицама, постројењима за прераду меса и објектима за узгој и држање животиња, као и лешеву уинулих животиња.

Отпад од електричне и електронске опреме - отпадна електрична и електронска опрема и уређаји, као и склопови и саставни делови који настају у индустрији.

Отпадна возила - моторна возила или делови возила која су отпад и која власник жели да одложи или је њихов власник непознат.

Отпадна уља - сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мешавине уље- вода и емулзије.

Отпадне гуме - гуме од моторних возила (аутомобила, аутобуса, камиона, моторцикала и др.), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, летелица, вучених машина, других машина и уређаја и остали слични производи, након завршетка животног циклуса, које власник одбацује или намерава да одбаци због оштећења, истрошености или других разлога.

Пољопривредни отпад - отпад који настаје од остатака из пољопривреде, шумарства, прехранбене и дрвне индустрије.

Поновна употреба – употреба производа који се могу користити више пута као што је амбалажа за вишекратну употребу.

Посебни токови отпада - кретање отпада (истрошених батерија и акумулатора, отпадног уља, отпадних гума, отпада од електричних и електронских производа, отпадних возила и другог отпада) од места настајања, преко сакупљања, транспорта и третмана, до одлагања на депонију.

Постројење за инсинерацију – било која стационарна или мобилна техничка јединица или опрема одређену за термички третман отпада са или без коришћења топлоте произведене сагоревањем.

Постројење за сепарацију рециклабилног отпада – технолошка линија за издвајање корисних рециклабилних компоненти из комуналног отпада

Постројење за управљање отпадом - стационарна техничка јединица за складиштење, третман или одлагање отпада, која заједно са грађевинским делом чини технолошку целину.

Произвођач отпада – привредно друштво, предузеће или друго правно лице, односно предузетник, чијом активношћу настаје отпад и/или чијом активношћу претходног третмана, мешања или другим поступцима долази до промене састава или природе отпада (Закон о управљању отпадом, члан 5.).

Регион за управљање отпадом – просторна целина која обухвата више суседних јединица локалне самоуправе које, у складу са споразумом који закључују те јединице локалне самоуправе, заједнички управљају отпадом у циљу успостављања одрживог система управљања отпадом.

Регионални центри за управљање отпадом – центри у регионима за управљање отпадом који садрже: регионалну депонију, постројење за сепарацију рециклабилног отпада, трансфер станице, постројење за компостирање, центре за сакупљање рециклабилног отпада.

Редукција отпада – приоритетна акција за постизање што је могуће већег смањења отпада.

Рециклажа - поновна прерада отпадних материјала у производном процесу за првобитну или другу намену, осим у енергетске сврхе.

Сакупљање отпада – активност систематског сакупљања отпада, разврставања и/или мешања отпада ради транспорта за даљи третман или одлагање.

Складиштење отпада - привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, као и активност оператера у постројењу опремљеном и регистровано за привремено чување отпада.

Транспорт отпада - превоз отпада ван постројења који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада.

Трансфер станица – место до којег се отпад допрема и привремено складишти ради раздвајања или претовара пре транспорта на третман или одлагање.

Третман отпада – обухвата физичке, термичке, хемијске или биолошке процесе укључујући и разврставање отпада, који мењају карактеристике отпада са циљем смањења запремине или опасних карактеристика, олакшања руковања са отпадом или подстицања рециклаже и укључује поновно искоришћење и рециклажу отпада.

Управљање отпадом – спровођење прописаних мера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања (Закон о управљању отпадом, члан 5.).

Центар за одвојено сакупљање рециклабилног отпада – место одређено одлуком локалних самоуправа, на које грађани доносе материјал погодан за рециклажу, кабасте предмете (намештај, бела техника), баштенски отпад.

Отпад је свака материја или предмет који власник одбацује, намерава или мора да одбаци. Врсте отпада су:

- ❖ комунални отпад (отпад из домаћинства);
- ❖ комерцијални отпад;
- ❖ индустријски отпад.

Комунални отпад је отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава сличан отпаду из домаћинства.

Комерцијални отпад је отпад који настаје у привредним субјектима, институцијама и другим организацијама, које се у целини или делимично баве трговином, услугама, канцеларијским пословима, спортом, рекреацијом или забавом, осим отпада из домаћинства и индустријског отпада.

Индустријски отпад је отпад из било које индустрије или са локације на којој се налази индустрија, осим јаловине и пратећих минералних сировина из рудника и каменолома. У зависности од опасних карактеристика које утичу на здравље људи и животну средину, отпад може бити:

- неопасан;
- инертан;
- опасан.

Неопасан отпад је отпад који, због своје количине, концентрације или физичке, хемијске и биолошке природе, за разлику од опасног отпада, не угрожава здравље људи или животну средину и нема карактеристике опасног отпада.

Инертан отпад је отпад који није подложен било којим физичким, хемијским или биолошким променама; не раствара се, не сагорева или на други начин физички или хемијски реагује, није биолошки разградив или не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до загађења животне средине или угрози здравље људи; не поседује ни једну од карактеристика опасног отпада (акутна или хронична токсичност, инфективност, канцерогеност, радиоактивност, запаљивост, експлозивност); садржај загађујућих материја у његовом воденом екстракту не сме угрожавати законом прописани.

Опасан отпад је отпад који по свом пореклу, саставу или концентрацији опасних материја може проузроковати опасност по животну средину и здравље људи, као и здравље животиња, и има најмање једну од опасних карактеристика (експлозивност, запаљивост, склоност оксидацији, органски је пероксид, акутна отровност, инфективност, склоност корозији, у контакту са ваздухом ослобађа запаљиве гасове, у контакту са ваздухом или водом ослобађа отровне супстанце, садржи токсичне супстанце са одложеним хроничним деловањем, као и екотоксичне карактеристике), укључујући и амбалажу у коју је опасан отпад био или јесте упакован.

Отпад се, према Каталогу отпада, разврстава у двадесет група у зависности од места настанка и порекла. Каталог отпада се користи за класификацију свих врста отпада, укључујући и опасан отпад и потпуно је усаглашен са каталогом отпада ЕУ, који је урађен да створи јасан систем за класификацију отпада унутар ЕУ. Каталог ствара основу за све националне и међународне обавезе извештавања о отпаду као што су обавезе везане за дозволе за управљање отпадом, националне базе података о отпаду и транспорт отпада. Каталог отпада се повремено допуњава и ажурира.

Управљање отпадом јесте спровођење прописаних мера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања.

Управљање отпадом се врши на начин којим се обезбеђује најмањи ризик по угрожавање здравља и живота људи и животне средине контролом и мерама смањења: загађења воде, ваздуха и земљишта; опасности по биљни и животињски свет; опасности од настајања удеса, пожара или експлозије; негативних утицаја на пределе и природна добра посебних вредности и нивоа буке и непријатних мириса.

Чланом 8. Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС“ бр. 36/09, 88/2010, 14/16 и 95/2018 – др. закон) отпад се разврстава према каталогу отпада - збирна листа неопасног и опасног отпада према месту настанка, пореклу и према предвиђеном начину поступања.

Правилно управљање отпадом подразумева идентификацију и испитивање односно класификацију и карактеризацију отпада.

Испитивање отпада је поступак класификације и карактеризације отпада у циљу даљег управљања - тертман или одлагање.

Карактеризација отпада јесте поступак испитивања којим се утврђују физичко-хемијске, хемијске и биолошке особине и састав отпада, односно одређује да ли отпад садржи или не садржи једну или више опасних карактеристика. Карактеризацију отпада врши овлашћена установа.

Класификација отпада је поступак сврставања отпада на једну или више врста отпада према његовом пореклу, саставу и даљој намени.

Сакупљање отпада представља активност систематског сакупљања, разврставања и/или мешања отпада ради транспорта. Отпад који је разврстан према пореклу и садржају се одвојено сакупља. Није дозвољено мешање опасног отпада са неопасним отпадом.

Правилником о категоријама класификацији и испитивању отпада („Службени гласник РС“ бр. 56/10) се прописује: Каталог отпада; листа категорија отпада (Q листа); листа категорија опасног отпада према њиховој природи или активности којом се стварају (Y листа); листа компоненти отпада који га чине опасним (Ц листа); листа опасних карактеристика отпада (X листа); листа поступака и метода одлагања и поновног искоришћења отпада (Д и Р листа); граничне вредности концентрације опасних компоненти у отпаду на основу којих се одређују карактеристике отпада; врсте параметара за одређивање физичко-хемијских особина опасног отпада намењеног за физичко-хемијски третман; врсте параметара за испитивање отпада за потребе термичког третмана; врсте параметара за испитивање отпада и испитивање елуата намењеног одлагању; врсте, садржина и образац извештаја о испитивању отпада и начин и поступак.

Табела бр. 1. Q листа

Ознака	Опис поступка
Q1	Остаци од производње или потрошње који нису другачије специфицирани
Q2	Производи без спецификација
Q3	Производи чији је рок употребе истекао
Q4	Просути материјали, материјали који су настали услед губитка или незгоде при поступању са њима, укључујући све материјале, опрему и сл. контаминирани при незгоди
Q5	Контаминирани или запрљани материјали настали у току планираног поступка (нпр. остаци од поступака чишћења, материјали за паковање, контејнери)
Q6	Неупотребљиви делови (нпр. истрошене батерије, катализатори и др.)
Q7	Супстанце које више не задовољавају (нпр. контаминирани киселине или растварачи, истрошене соли за термичку обраду и др.)
Q8	Остаци из индустријских процеса (нпр. шљака, дестилациони талози и др.)
Q9	Остаци из процеса за смањење загађења (нпр. муљ из уређаја за влажно пречишћавање гасова,

Q10	прашина из врећастих филтера, потрошени филтери) Остаци од машинске грубе/фине обраде (нпр. струготине, опилџци и отпаци од глодања и сл.)
Q11	Остаци од екстракције и прераде сировина (нпр. отпад из рударства, нафтне исплаке и др.)
Q12	Материјали чији је првобитни састав искварен (нпр. уље загађено полихлорованим бифенилима - ПЦБ и др.)
Q13	Свака материја, материјал или производ чије је коришћење забрањено
Q14	Производи које њихов власник одбацује као неупотребљиве (нпр. Пољопривредни отпад, отпад из домаћинства, канцеларијски, комерцијални и отпад из трговина и сл.)
Q15	Контаминирани материјали, материје или производи настали у процесу ремедијације земљишта
Q16	Било који други материјали, материје или производи који нису обухваћени у горе наведеним категоријама

Д листа: Поступци и методе одлагања

Ознака	Опис поступка
Д1	Депонување отпада у земљиште или на земљиште (нпр. депоније и др.)
Д2	Излагање отпада процесима у земљишту (нпр. биодеградација течног отпада или муљева у земљишту)
Д3	Дубоко убризгавање (нпр. депонување врста отпада које се пумпама могу убризгавати у бунаре, напуштене руднике соли или природне депое)
Д4	Површинско депонување (нпр. депонување течних или муљевитих врста отпада у јаме, базене или лагуне итд.)
Д5	Одлагање отпада у посебно пројектоване депоније (нпр. одлагање отпада у линеарно поређане покривене касете, међусобно изоловане и изоловане од животне средине)
Д6	Испуштање у воде, осим у мора, односно океане

Д7	Испуштање у мора, односно океане,
Д8	укључујући утискивање у морско дно
Д9	Биолошки третмани који нису назначени на другом месту у овој листи, а чији су коначни производи једињења или смеше које се одбацују у било којој од операција од Д1 до Д12
Д10	Физичко-хемијски третмани који нису назначени на другом месту у овој листи, а чији су коначни производи једињења или смеше које се одбацују у било којој од операција од Д1 до Д12 (нпр. испаравање, сушење, калцинација)
Д11	Спаљивање (инсинерација) на тлу
Д12	Спаљивање (инсинерација) на мору *
Д13	Трајно складиштење (нпр. смештај контејнера у рудник)
Д14	Мешање отпада пре подвргавања било којој од операција од Д1 до Д12 **
Д15	Препаковање отпада пре подвргавања било којој од операција од Д1 до Д13
	Складиштење отпада које претходи било којој од операција од Д1 до Д14 (изузимајући привремено складиштење, током сакупљања, на месту где је произведен отпад)

* Ова операција је забрањена прописима ЕУ и међународним конвенцијама.

** Уколико нема друге одговарајуће Д ознаке, у ову категорију се могу укључити припремне операције које претходе одлагању, укључујући и претходну прераду као што су, између осталог, сортирање, дробљење, сабијање, балирање, сушење, сечење, припремање или одвајање пре пријављивања за било коју операцију која је наведена од Д1 до Д12.

Поступци и методе искоришћења

отпада

Ознака

P1

Опис поступка

Коришћење отпада првенствено као горива или другог средства за производњу енергије *

P2

Регенерација/ прерада растварача

P3

Рециклирање/ прерада органских материја који се не користе као растварачи (укључујући компостирање и остале процесе биолошке трансформације) **

P4

Рециклирање/ прерада метала и једињења метала

P5

Рециклирање/ прерада других неорганских материјала ***

P6

Регенерација киселина или база

P7

Обнављање компонената које се користе за смањење загађења

P8

Обнављање компонената катализатора

P9

Ре-рафинација или други начин поновног искоришћења отпадног уља

P10

Изражавање отпада процесима у земљишту који имају корист за пољопривреду или еколошки напредак

P11	Коришћење отпада добијеног било којом операцијом од P1 до P10 Промене ради подвргавања отпада било којој од операција од P1 до P11 ****
P12	Промене ради подвргавања отпада било којој од операција од P1 до P11 ****
P13	Складиштење отпада намењених за било коју операцију од P1 до P12 (искључујући привремено складиштење отпада на локацији његовог настанка)

* Ово укључује спалионице чврстог комуналног отпада, само ако је њихова енергетска ефикасност једнака или изнад:

- 0,60 за постројења у раду и са дозволом за рад до 1. јануара 2009,

- 0,65 за постројења, са дозволом након 31. децембра 2008,

користећи следећу формулу:

$$\text{Енергетска ефикасност} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

у којој је :

E_p - годишња енергија која је произведена као топлотна или електрична енергија. Срачуната је као енергија у форми електричне помноженом са 2,6 и топлотне која је произведена за комерцијалну употребу помножена са 1,1 (ГЈ/ годишње).

E_f - годишњи енергетски унос у систем из горива која доприносе производњи паре (ГЈ/годишње).

E_w - годишња енергија садржана у прерађеном отпаду, која се израчунава помоћу нето топлотне вредности отпада (ГЈ/годишње).

E_i - годишње увезена енергија, искључујући E_w и E_f (ГЈ/годишње).

0,97 - фактор који се односи на енергетске губитке у пепелу на дну и радијацији. Ова формула се употребљава у складу са референтним документом о најбољим доступним техникама за спаљивање отпада.

** Ово укључује гасификацију и пиролизу користећи компоненте као хемикалије.

*** Ово укључује чишћење земљишта које доводи до његовог обнављања и рециклирања неорганских грађевинских материјала

**** Уколико нема друге одговарајуће Р ознаке, ово може укључити припремне операције које претходе операцијама поновног искоришћења, укључујући и претходну прераду као што су, између осталог, демонтажа, сортирање, дробљење, сабијање, балирање, сушење, сечење, припремање, препакивање, одвајање или мешање пре пријављивања за било коју операцију која је наведена од P1 до P11.

Отпад се, према Каталогу отпада, разврстава у двадесет група у зависности од места настанка и порекла.

Табела бр. 1 : Каталог отпада

Индексни број	Место и порекло настанка отпада
01	Отпади који настају од истраживања, ископавања из рудника или каменолома, и физичког и хемијског третмана минерала
02	Отпади из пољопривреде, хортикултуре, аквакултуре, шумарства, лова и риболова, припреме и прераде хране
03	Отпади од прераде дрвета и производње папира, картона, пулпе, панела и намештаја
04	Отпади из кожне, крзнарске и текстилне индустрије
05	Отпади од рафинисања нафте, пречишћавања природног гаса и пиролитичког третмана угља
06	Отпади од неорганских хемијских процеса
07	Отпади од органских хемијских процеса
08	Отпади од производње, формулације, снабдевања и употребе премаза (боје, лакови и стаклене глазуре), лепкови, заптивачи и штампарска мастила
09	Отпади из фотографске индустрије
10	Отпади из термичких процеса
11	Отпади од хемијског третмана површине и заштите метала и других материјала; хидрометалургија обојених метала
12	Отпади од обликовања и физичке и механичке површинске обраде метала и пластике
13	Отпадна уља и отпади течних горива (осим јестивих уља и оних у групама 05, 12 и 19)
14	Отпади од органских растварача, средстава за хлађење и потисних гасова (осим 07 и 08)
15	Отпади од амбалаже; апсорбенти, крпе за брисање, материјали за филтрирање и заштитне тканине, ако није другачије специфицирано
16	Отпади који нису другачије специфицирани у каталогу
17	Грађевински отпад и отпад од рушења (укључујући ископану земљу са контаминираних локација)
18	Отпади из објеката у којима се обавља здравствена заштита људи и животиња и/или с тим повезаног истраживања (искључујући отпад из кухиња и ресторана који не долази од непосредне здравствене заштите)
19	Отпади из постројења за обраду отпада, погона за третман отпадних вода ван локације настајања и припрему воде за људску потрошњу и коришћење у индустрији
20	Комунални отпади (кућни отпад и слични комерцијални и индустријски отпади), укључујући одвојено сакупљене фракције

3. Основни подаци о општини Инђија

3.1. Географски положај

Инђија се налази у југозападном делу Срема, спада у већа насеља Срема (већа насеља од Инђије су Сремска Митровица и Рума). Површина града износи 385 км², број насеља 11. Надморска висина насеља је 113 м, док је централни део насеља одређен координатама: 45,03° северне географске ширине и 20,05° источне географске дужине. Општина Инђија има изразито повољан географски положај. Налази се у југоисточном Срему, на југоисточним обронцима Фрушке Горе који се завршавају висом Кошевац код Старог Сланкамена. Већи део територије општине Инђија се налази на тзв. Фрушкогорској лесној тераси са повољним струјањем ваздуха, ниским нивоом подземних вода и повољним земљиштем за пољопривреду и изградњу. Поред општине Инђија протиче европска река Дунав у дужини од 42 км. Тај десни део обале реке Дунав, која протиче уз обронке Фрушке Горе, једна је од најлепших на целом водотоку кроз Србију. Непосредно наспрам Старог Сланкамена је ушће реке Тисе и Дунава, а дуж целе обале се пружа прекрасан поглед на Бачку и Банат. Кроз Инђију пролази железничка пруга Београд-Нови Сад-Суботица, те Београд-Стара Пазова-Рума-Сремска Митровица. Поред Инђије пролази и међународни ауто-пут Београд-Нови Сад-Суботица-Будимпешта. На мосту код Бешке укрштају се два најзначајнија Европска коридора, коридор 10 (Државни пут првог А реда број А1 (аутопут)) и коридор 7 (река Дунав) на прекрасној локацији која нуди велику могућност. Аеродром Београд је од Инђије удаљен 25 км.

Инђија има изузетан географско-саобраћајни положај (близина Београда 42 км, Новог Сада 35 км, Аеродрома "Београд" 35 км, непосредна близина главних саобраћајних праваца у земљи Државни пут првог А реда број А1 (аутопут): Београд-Нови Сад, Државни пут првог А реда број А1 (аутопут): Београд-Загреб, Државни пут другог А реда број 100 (стари Новосадски пут), регионални пут Државни пут другог А реда број 126 (Рума-Путинци-Инђија-Стари Сланкамен): Рума- Стари Сланкамен, железничких пруга Београд-Инђија-Нови Сад-Суботица-Будимпешта и Београд- Инђија- Загреб-Љубљана, близина реке Дунав) што поставља Инђију у сам врх понуде у Србији у смислу потенцијала и атрактивности за инвестирање.

Општина Инђија има повољан саобраћајни положај. Налази се на путу и прузи Београд -Загреб и Софија- Београд-Суботица-Будимпешта, а даље ови путни правци воде према градовима широм Европе. Постоје идеални услови за развој друмског и железничког саобраћаја. Друмском везом Инђија је повезана са два пута према Новом Саду и Београду (старим асфалтним путем и ауто-путем Нови Сад- Београд. То је Државни пут првог А реда број А1 (аутопут), коридор 10). Преко Општине постоји и друмска веза која повезује Дунав и Саву, односно попречни сремски пут. Територија општине Инђија налази се између два већа гравитациона политичка центра - Новог Сада и Београда. Административни центар Општине, скоро подједнако је удаљен од Новог Сада (35км) и Београда (40км). Гравитација ка Београду је израженија након изградње модерног ауто-пута Нови Сад – Београд у североисточном делу Општине.

Територију Општине чине подручја насељених места, која улазе у њен састав и то:

- ✓ Бешка
- ✓ Инђија
- ✓ Крчедин
- ✓ Љуково
- ✓ Јарковци
- ✓ Марадик

- ✓ Нови Карловци
- ✓ Нови Сланкамен
- ✓ Сланкаменачки виногради
- ✓ Стари Сланкамен
- ✓ Чортановци

Слика 1. Мапа Општине Инђија

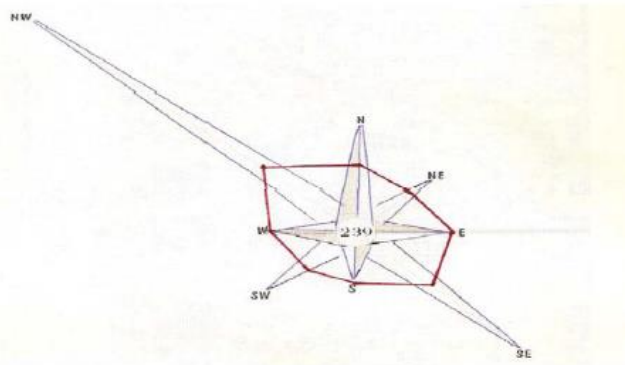
3.2. Климатске карактеристике

Клима овог простора у целини је умерено-континентална, на коју делују двојаки фактори: у ширем смислу, то су они који делују на климу Панонске низије, а у ужем смислу то су локални фактори, проузроковани положајем простора (у Срему, уз Фрушку гору, уз Дунав и друго). Средња годишња температура ваздуха је највиша током два летња месеца у јулу и августу и износи 22°C, најнижа средња годишња температура је у јануару -1°C.

Температура ваздуха Због великог колебања средњих месечних температура дешава се да хладнији од јануара буде фебруар или децембар а топлији од јула август или јуни. За климатске прилике општине значајно је и то што се зимске температуре неких година нагло мењају, јануарске су просечно у минусу, а средња фебруарска иде и до +8 °C. Овакве промене условљавају брзо топљење снега а на то обично долазе и обилне падавине у облику кише.

Ветар

У пределу Инђије најучесталији ветрови су северозападног правца и овај ветар заједно са западним доноси кишу. Ови ветрови дувају равномерно и брзина им није велика. Други по учесталости су ветрови из источног квадранта, назив им је „кошава” и то су по правилу суви, хладни и јаки ветрови који дувају у налетима (ударима).

Слика 2. Ружа ветрова

3.3. Становништво и насеља

Становништво

Општина Инђија са свим насељима, према последњој информацији о становништву за општину Инђија (Сремска област, Регион Војводине) (2016. година), број становника износи 46 390, што је 0,66% од укупне популације Србије. Кад би се популација мењала као за последњи период од 2011-2016 (-0,44% годишње), број становника за Инђија општину у 2022. години би био 45169.

Мрежа и функција насеља

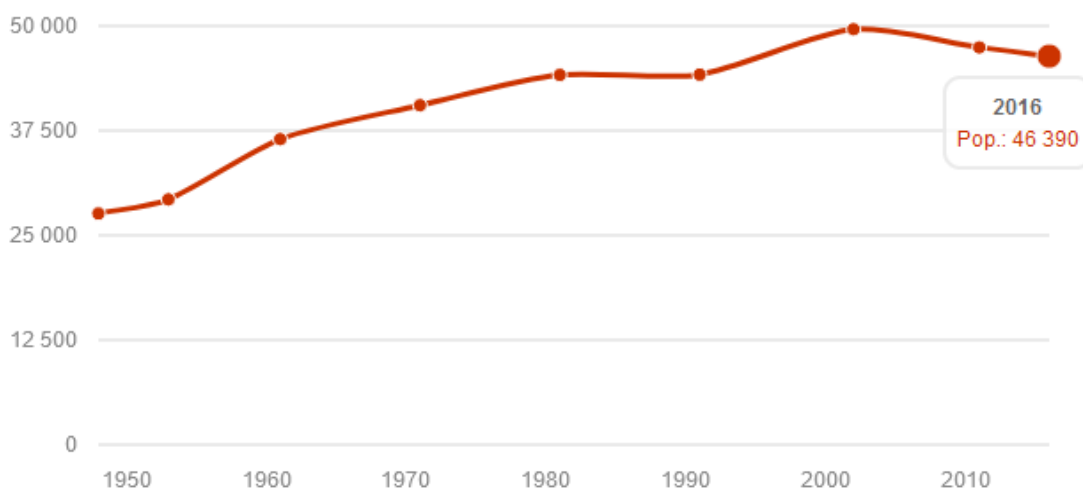
Простор обухваћен Стратешком проценом утицаја се налазе на око 7 км североисточно од Инђије, између насеља Бешка и Нови Карловци и Крчедин, а у непосредној близини аутопута Нови Сад – Београд. У погледу мреже и функције насеља на територији општине Инђија можемо констатовати да је секундарни центар општине Бешка на северу општине. Следећи ниво су насеља од 1-5.000 становника и то: Нови Сланкамен, Нови Карловци, Крчедин, Марадик, Чортановци и Љуково.

Насеља са мање од 1.000 становника су Стари Сланкамен, Јарковци и Сланкаменачки Виногради

- Инђија 26.025 становника
- Бешка 5.783 становника
- Нови Сланкамен 2.994 становника
- Нови Карловци 2.856 становника
- Крчедин 2.429 становника
- Марадик 2.095 становника
- Чортановци 2.337 становника
- Љуково 1.525 становника
- Стари Сланкамен 543 становника
- Јарковци 593 становника
- Сланкаменачки Виногради 253 становника

Анализа кретања укупног броја становника општине Инђија, за период од 1948-2011. године, указала је на тренд пораста укупног броја становника, по просечној годишњој стопи од 1,09%. Популациона величина перманентно расте у свим насељима, осим у Марадик, Новим Карловцима, Новом и Старом Сланкамену. Највећи пораст популације бележи општински центар, затим насеља Љуково, Чортановци и Бешка. У периоду 1981-2002. година у свим насељима расте укупан број становника, осим у Бешки, Новим Карловцима и Сланкаменачким Виноградима. Природни прираштај 2011. год. је негативан (-4,4 промила), али ипак нешто повољнији од војвођанског просека (-4,7 промила). (Општина Инђија је седамдесетих година имала позитиван природни прираштај, знатно изнад просека АПВ).

Слика 3. Број становника за Општину Инђија 1948-2016.год.

Godišnja promena stanovništva u %:

[1948-1953]	+1,19 %/god.
[1953-1961]	+2,78 %/god.
[1961-1971]	+1,06 %/god.
[1971-1981]	+0,86 %/god.
[1981-1991]	+0,01 %/god.
[1991-2002]	+1,06 %/god.
[2002-2011]	-0,50 %/god.
[2011-2016]	-0,44 %/god.

Становништво општине Инђија стари и овај процес је дошао до границе критичности, јер је индекс старења дошао до односа 1:1 (индекс старења је однос броја старих преко 60 година и броја младих испод 20 година старости), односно у старосној пирамиди контингент најстаријег становништва и најмлађег је изједначен. Старије средовечно и старо становништво чини 50,3% укупне популације у општини Инђија. Радни контингент (жене 15-59 год. и мушкарци 15-64 год.) чини 64,9 % укупне популације. Укупан број активних лица је 22206 (највећи број активних је у терцијарним и секундарним делатностима), а општа стопа активности 44,8.

Искоришћеност радног контингента је 69,0 %. Од укупне популације општине 8,9% је пољопривредно становништво, од чега је 54,7% активно пољопривредно становништво.

Лица са личним приходом чине 18,7 % укупне популације општине, а издржавана лица 36,3 % укупне популације. Коefицијент издржаваности (однос издржаваних лица и броја активних) је 0,81.

Образовна структура становништва је побољшана. У популацији старијој од 10 година 2,8% је неписмено становништво (7,0% 1981.год). Анализа образовне структуре становништва према школској спреми показује да 21% становништва старијег од 15 година чини становништво без школске спреме и незавршеног основног образовања. У популацији старијој од 15 година највеће учешће има становништво са завршеним средњим (48,9%) и основним образовањем (22,3%).

3.4. Саобраћај

Основну везу насеља Инђија са макрорегионалним центром, Новим Садом, и главним градом, Београдом, и даље ће чинити Државни пут првог А реда број А1 (аутопут), Хоргош – Нови Сад – Инђија - Београд. Основну везу насеља Инђија са окружењем ће и даље чинити Државни пут другог А реда број 126 (Рума-Путинци-Инђија-Стари Сланкамен), Путинци – Инђија – Стари Сланкамен, који представља везу са субрегионалним центром Румом и својим источним краком излази на Дунав (Паневропски коридор VII). Државни пут другог А реда број 126 (Рума-Путинци-Инђија-Стари Сланкамен), Путинци – Инђија – Стари Сланкамен, који тангира центар насеља Инђија, представљаће везу насеља са Државни пут другог А реда број 100 (стари Новосадски пут), а такође и са осталом категорисаном мрежом и суседним општинама.

Нови саобраћајни капацитет – обилазница, уз већ постојеће (државни путеви I и II реда), Државни пут другог А реда број 100 (стари Новосадски пут), Државни пут другог А реда број 126 (Рума-Путинци-Инђија-Стари Сланкамен), омогућиће повезивање свих планираних садржаја у оквиру радне зоне са Државним путем првог А реда број А1 (аутопут). Све категорисане путеве унутар обухвата плана неопходно је модернизовати и реконструисати у циљу повећања квалитета одвијања саобраћаја, а нови коридор - обилазница Државни пут првог А реда број А1 (аутопут) и Државни пут другог А реда број 126 (Рума-Путинци-Инђија-Стари Сланкамен) планира се ван урбаних простора. Формирана саобраћајна мрежа насеља је ортогоналног типа са уличним коридорима различитих ширина и релативно задовољавајућим степеном изграђености и опремљености саобраћајница. Новим мерама за унапређење функционисања унутарнасељског саобраћаја неће доћи до битнијих промена у насељској саобраћајној матрици али ће се комфор, безбедност, и уопштено речено ниво услуге подићи на врло висок ниво.

Овим планским решењем утврђени су хијерахијски нивои насељских саобраћајница, уз обезбеђење услова за вођење појединих облика насељског саобраћаја и дефинисање алтернативних праваца (обилазнице) кроз саобраћајну мрежу за поједине категорисане путеве. За повезивање насеља са пољопривредним и другим сировинским залеђем у наредном периоду искористиће се мрежа постојећих, планираних атарских и приступних путева.

Табела бр. 2 : Путна инфраструктура

	Укупно	Савремени коловоз	Магистрални		Регионални		Локални	
			свега	савремени коловоз	свега	савремени коловоз	свега	савремени коловоз
Инђија	182	123	45	45	29	28	108	50

Железнички саобраћај је присутан преко следећих капацитета:

- електрифицирана пруга Београд-Стара Пазова-Инђија- Суботица граница Мађарске (Е-85)
- електрифицирана пруга Београд-Шид-граница Хрватске (Е70)
- железничка станица Индјија (путничко-робна)

У плану је изградња индустријских колосека, чији ће коридори бити дефинисани кроз ниже облике планова, а према исказаним захтевима.

4. Природне карактеристике општине Инђије

4.1. Хидрографија

Основу хидрографије територије Општине Инђија карактерише река Дунав, један већи водоток Патка бара – Будовар и три мања водотока Инђијски канал и потоци Љуково и Шеловренац. Инђијски канал је притока потока Љуково, који се улива у тзв. Голубиначки канал, да би исти на крају био притока Дунава са местом улива код Старих Бановаца. Поток Шеловренац припада сливу реке Саве преко мелиорационог канала Јегричке. Поток Патка бара – Будовар је највећи и најзначајнији водоток како на територији општине тако и на том ширем делу Срема, који се заједно са Голубиначким каналом код Старих Бановаца заједно улива у Дунав.

Река Дунав

Са северне стране, Општину Инђију граничи река Дунав у дужини од 26,5 км. Један део земљишта (терена) непосредно уз леву обалу Дунава такође припада територији општине, са ниским котама око 75,0 мАНВ који су најчешће плављене при високим водама Дунава, и то су Велика Ада, Лочка Ада, Крчединска Ада и Козјак, који представљају алувијалну равн реке Дунав која је под непосредним утицајем нивоа воде у Дунаву. Десну обалу Дунава на територији општине чине падине Фрушке горе, које су знатно више са котама од леве обале. Практична опасност од поплава високих вода Дунава, на територији општине не постоји.

Остали водотоци

Патка бара почиње са више изворишних кракова који одводњавају југоисточне падине Фрушке горе и у горњем току, због присуства сталних изворе, у кориту увек има воде. Са јужних падина Калакача и Кошевца, поток Патка бара, односно Будовар прима две периодске притоке Крчедински и Сланкаменски поток. У кориту ових водотока, који немају сталне изворе, воде има само у пролеће и јесен, од снега и киша, а ретко краткотрајно и после јачих летњих пљускова. Постоје још три мања водотока и то Инђијски канал, Љуково и на самој граници општине Шеловренац.

4.2. Рељеф

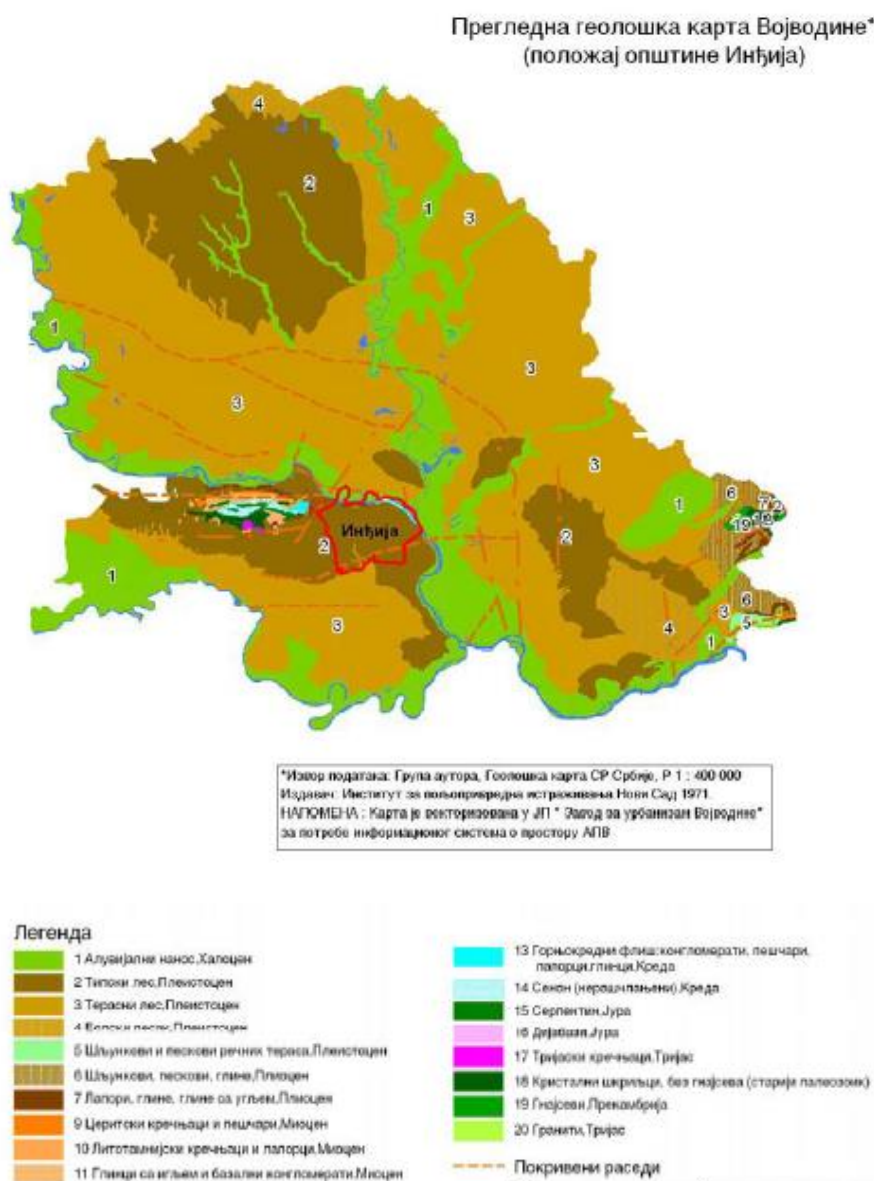
Простор инђијске општине рељефно се састоји из две основне геоморфолошке целине: источних огранака Фрушке Горе и фрушкогорске лесне заравни. Највећи простор обухвата фрушкогорска лесна зараван. Северном границом општине тече Дунав са својим широким коритом и гради облике везане за речну ерозију и акумулацију. У оквиру фрушкогорског побрђа могу се издвојити две целине: Калакач и Кошевац. Основна геолошко-стратиграфска формација на посматраном подручју јесте дилувијални лес чије насlage покривају цели простор. То је компактна геолошка маса која је под утицајем климе и вегетације на површини изменила своје особине и постала површина са особинама чернозема који је погодан за пољопривредну делатност.

4.3. Геоморфолошке карактеристике подручја

У геоморфолошком погледу територија Инђије се налази на делу фрушкогорске лесне заравни. С обзиром да је састављена од чистог сувоземног леса, на површини лесне заравни има лесних утолица, а и речне долине су типа лесних долова. Лесна зараван није јединствена, издвајају се два нивоа. Виши ниво (северни део територије) је лесна зараван надморске висине 130-150 м, и нижи ниво 100-120 м (јужни део). Разлика између највише и најниже тачке је око 50 м релативне висине.

Геолошке карактеристике

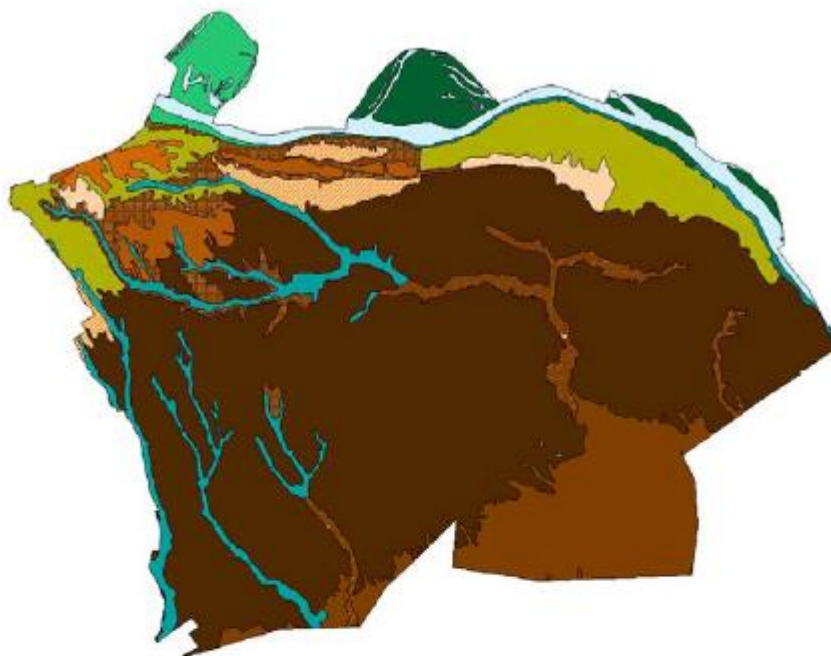
У геолошком погледу земљиште територије насеља Инђија чини лес, састављен од више лесних складава. Навејавање леса трајало је у време глацијала. Дебљина лесног слоја варира и креће се од 10 м до 20 м.

Слика 4. Геолошка карта Војводине

Педолошке карактеристике

На територији општине Инђија заступљено је 13 врсти земљишта, које могу да се сврстају у четири основна типа: чернозем карбонатни (мицеларни) на лесној тераси и лесном платоу, као најраспрострањенији облик, затим парарендзине, черноземи и гајњаче.

* Извор : Група аутора, Педолошка карта 1:50 000, издавач: Институт за пољопривредно истраживање, Нови Сад 1971.
 НАПОМЕНА: Карта је векторизована у ЈП Завод за урбанизам Војводине за потребе информационог система о простору АПВ 2005. године

Легенда

77	Парарендзина на лесу
151	Чернозем карбонатни на лесном платоу
161	Чернозем карбонатни на лесној тераси
17	Чернозем средоземни
181	Чернозем карбонатни заруљени
201	Чернозем са знацима отпадања у лесу
201	Чернозем са знацима отпадања
203	Чернозем отпадањак
321	Гајњача
321	Гајњача средоземна
40	Алувијално високогено зем.
40	Алувијално средњегено зем.
52	Делувијално карбонатно зем.
57	Алувијално-делувијално карбонатно зем.
57	Алувијално-делувијално зем. коришћено и некористично
871	Чено-ренира, баре и мочваре

Тип	Површина_кв	Процент
7	2 040,02	7,44
15	21 900,29	56,97
16	3 550,00	16,27
17	3 270,54	8,50
18	201,50	2,00
20	953,39	2,47
21	489,31	1,11
22	247,09	1,84
23	200,19	0,75
24	0,14	0,00
25	8 009,49	21,73
26	744,37	1,93
27	230,05	0,49
28	1 260,68	4,42
29	1 295,27	3,25

Слика 5. Педолошка карта Инђије

Черноземи су најзаступљенији у средишњим, јужним и југоисточним деловима општине, на лесној заравни и лесној тераси. Гајњача је распрострањена у северозападном делу територије 200-250 м апсолутне надморске висине у пределима фрушкогорских обронака. Парарендзине су такође распрострањене у северозападном делу на прибрежју Фрушке горе. Посматрано на основу производних вредности черноземи су најквалитетније земљиште у општини Инђија. Формирани под утицајем повољне климе и њој својствене вегетације, рељефа и геолошке подлоге – леса. Ово земљиште распрострањено је у јужном делу атара Марадика, готово на целом подручју атара Јарковца и Љукова, Инђије, Новог Сланкамена и делови атара Крчедина и Нових Карловаца. Овај подтип чернозем карбонатни (мицеларни) на лесној заравни спада у дубоке педолошке творевине, добре порозности и даје високе и уједначене приносе. Гајњаче се углавном срећу у атару Чортановаца (у пределу Краљев брег). Оне спадају у најбоља шумска земљишта али у ратарској производњи нису тако добра. Ипак,

гајњаче се сматрају одличним воћарско-виноградским земљиштем. Парарендзине су распрострањене у истом северозападном делу општине, као и гајњаче. Јављају се у северозападном делу КО Чортановци. Производне особине овог земљишта су повољне за воћњаке и винограде, а мање за њивске културе. Алувијална земљишта се простиру у приобаљу Дунава. Спадају у врхунска производна земљишта за узгој поврћа.

Може се закључити да општина Инђија располаже земљишним фондом изузетног квалитета, које пружа могућност врхунске производње, широког спектра производа.

4.4. Инфраструктура

Водоснабдевање и канализациона мрежа

На територији Инђије у једном градском и десет сеоских насеља живи око 47.000 становника. Снабдевање водом за пиће становништва и индустрије врши се захватањем подземних вода из два водоносна комплекса плиоцена. Укупна просечна експлоатација подземних вода на територији општине процењена је на око $Q=96$ л/с. Захватани објекти су бушени вертикални бунари. На територији општине активних бунара на извориштима јавних водоснабдевања има 43 и њима се просечно захвата око $Q=91$ л/с подземних вода.

Водоводна мрежа

- 300 км водоводне мреже у граду и насељеним местима
- прикључено укупно 14.700 домаћинстава
- дневно се испоручи 8.500 м^3 воде протоком од 180 л/с

Канализациона мрежа

- тренутно се изводе радови на завршетку канализационе мреже у граду
- градска канализациона мрежа повезана на регионалну канализацију
- 50 км канализационе мреже

Атмосферска канализација

- постоји у граду и појединим насељеним местима
- константно се врши њено унапређивање

Електродистрибутивна мрежа

Насеље Инђија се снабдева електричном енергијом из ТС 110/20 кв "Инђија", снаге 2Х31,5 МВА. ТС

"Инђија" прикључена је на далековод број 104/6 из ТС 110/20 кв "Нови Сад 6" и 104/5 из ТС 110/20 кв "Стара Пазова".

Преко пет 20 кв извода из ТС "Инђија" 110/20кв и дистрибутивних трафостаница 20/0,4 кв, врши се напајање потрошача у насељу, а то су:

- А.Шантића , укупна снага 12,75МВА, укупно 20ТС,
- Карађорђева, укупна снага 9,275МВА, укупно 14ТС,
- Његошева, укупна снага 11,96МВА, укупно 23 ТС,
- Омладинска, укупна снага 14,8МВА, укупно 15ТС,
- С.Сремца, укупна снага 7,91МВА, укупно 20ТС.

Наведени изводи су петљасто повезани, сем С. Сремца, тако да у случају квара на 20 кв мрежи постоји могућност резервног напајања до отклањања квара.

У укупној потрошњи насеља Инђија око 59,49% заузима потрошња домаћинства, 15,91% су потрошачи на високом напону и 24,60% остала потрошња.

Телекомуникација

Приступна телекомуникациона мрежа је делимично децентрализована. Телекомуникациони саобраћај одвија се преко централе УПС Инђија "Центар" капацитета 5832 аналогна и 112 дигиталних бројева, УПС Инђија "Вашариште" капацитета 2352 аналогна и 32 дигитална броја и централа типа СИ 2000/224 капацитета 1300 бројева.

Телефонска централа у Инђији је ранга чворне телефонске централе. Примарна мрежа је подземна, изграђена у свим улицама, док је секундарна мрежа делом и надземна.

У насељу постоји изграђена кабловска ТТ канализација у централној зони у дужини од 2394м.

У границама предметне стратешке процене нема телекомуникационе инфраструктуре.

На основу усвојеног принципа и урбанистичких показатеља дошло се до става да је за нове претплатнике у границама предметног Концепта плана потребно обезбедити укупно око 40 телефонских прикључака. Реализацију потребног броја телефонских прикључака за планиране објекте решити фиксним бежичним системом – WLL. WLL (Wirless ин лоцал лооп – бежично у локалној петљи) представља приступну мрежу у којој се телекомуникациони сервис до крајњег претплатника доводи бежично, уз помоћ радио-сигнала. Сервиси које овакве мрежа подржава су поред гласовног саобраћаја, и брзи пренос података, мултимедијални сервиси, примарни приступи (ИСДН ПРИ, ИСДН БРИ, Е1)...За потребе WLL система тј. за базу станицу, потребно је обезбедити простор БРГП од око 100м².

Грејање

На територији општине Инђије изграђени су следећи гасоводи:

- ✓ гасовод високог притиска од МГ 04/ II до ГМРС Бешка,
- ✓ гасовод РГ 04-05 од РГ 04-17 до ГМРС Инђија,
- ✓ гасовод РГ 04-17 од МГ-04/ II – ГМРС Сремска Митровица,
- ✓ гасовод ГМ 04/II од ГРЧ Госпођинци – ГРЧ Батајница

Изграђене су две главне мернорегулационе станице (ГМРС). Постојећа гасоводна мрежа у насељу Инђија (полиетиленски гасоводи 1-3 бар и челични гасоводи средњег притиска) су у добром стању, с обзиром да је највећи део мреже за Инђију изграђен у току 1990 и 1991 год., затим 2000 и 2004 год. У јуну 2004.год. изградњом челичног разводног гасовода за Марадик, Чортановце и Сл. Винограде гасоводном мрежом покривена су сва насељена места у општини Инђија. За снабдевање насеља Нови Карловци изграђен је челични гасовод Ф114,3х3,6 мм. На територији општине Инђија гасификована су сва насеља.

Нафтоводна инфраструктура - На простору општине Инђија не постоје изграђени нафтоводи.

Минералне сировине

На основу података којима располаже покрајински Секретаријат за енергетику и минералне сировине, хидрогеотермални потенцијали у општини Инђија детаљно су

испитани на бушотини Инђ-1/Н бушотина је ван производње, без изграђеног надземног хидротермалног система.

Проблеми и ограничења

Приликом изградње нових објеката ИНГАСА, СРБИЈА ГАСА и НИС-НАФТАГАСА потребно је посебно обратити пажњу на заштићена природна добра на територији општине Инђија. Такође приликом планирања пројектовања и изградње ових објеката, треба водити рачуна о смањењу конфликта између коришћења енергетских ресурса и заштите животне средине (насеља, становништва, земљиште, итд.) и предузимања одговарајућих мера за санирање негативних последица.

4.5. Културно наслеђе

Рекогностирање терена на подручју насеља Инђија показало је да су се објекти који се могу идентификовати као елементи градитељског наслеђа насеља задржали дуж улица Цара Душана и Војводе Степе, док је градитељски фонд дуж улица Краља Петра и Новосадске улице у великој мери измењен и девастиран. Укупна анализа расположивог фонда показала је да постојеће непокретно споменичко наслеђе формира целину дуж улица Цара Душана и Војводе Степе. Појединачно дати објекти у прегледу непокретног културног наслеђа опредељени су у контексту ове целине. Просторно–културно-историјска целина централне зоне Инђије предстваља евидентирано непокретно културно добро под претходном заштитом. Сама целина обухвата подручје централне зоне града, а дефинисана је наведеним објектима и њиховим катастраским парцелама, и њиховом заштићеном околином, као и припадајућом зоном улица наспрам наведених објекта. Сви објекти који се налазе између наведених објекта, такође представљају саставни део ове зоне и поред чињенице да сами објекти не предстваљају непокретна културна добра.

У централној зони Инђије као репрезентативни примери издвајају се сакрални објекти СПЦ Ваведење и РКЦ Св. Петра, као и објекат Скупштине општине на углу улица Цара Душана и Војводе Степе. Изван целине задржали су се само ретки примери градских кућа који су према Плану у структури блокова становања, односно процењено је да ће постојати интерес за њихово задржавање. Осим ових кућа изван целине су се нашли и одређени споменици и спомен обележја који чине меморијалне вредности и стога нису предстваљали предмет процене. Расположиви градитељски фонд потиче са краја 19-тог и из прве половине 20-тог века. Анализа је показала да су објекти примери градских кућа условно правоугаоне или "Г" основе са колским пролазима ("ајнфортима»), изграђених на регулационој линији, са нагласком на декоративну обраду уличне фасаде. Уличне фасаде не одликује одређени стил, односно највећим делом оне су обликоване еkleктички, са елементима барока, класицизма, сецесије или чак неоренесансе. Стилски елементи су комбиновани у различитим односима.

4.6. Привредне активности и економски развој

Као основа за анализу досадашњег привредног развоја општине Инђија коришћени су подаци Републичког завода за статистику, подаци Одељења за привреду, као и резултати извршене анкете мањег броја субјеката планирања (појединачна предузећа, представници МЗ и други). Носиоци привредног развоја општине Инђија су пољопривреда, трговина и индустрија. Степен привредне развијености одређује се према различитим критеријумима. Један од њих је остварени народни доходак по становнику. Према броју запослених на 1000 становника општина Инђија је на 28 месту од укупно 45 војвођанских општина. Према оствареном народном доходу по

становнику 2005. године, у оквиру Сремског округа, коме припада општина Инђија је на петом месту од укупно седам општина. Основна привредна делатност у општини Инђија је пољопривреда. Од укупно оствареног народног дохотка 31% је остварен у овој делатности. Структура пољопривредне производње у општини Инђија не разликује се пуно од сличних општина у окружењу. Површине под њивским културама суверено доминирају на подручју општине Инђија, обухватајући 75.13% укупне територије општине.

Индустрија је поред пољопривреде најзначајнија привредна област општине. Од укупно оствареног народног дохотка општине Инђија око 20% је остварено у прерађивачкој индустрији, где је и највећи број запослених. У оквиру индустрије заступљене су: прехранбена индустрија, метална индустрија, гумарска индустрија и прерада пластике, производња грађевинског материјала, графичка индустрија и др.

Насеље Инђија је подељено на зоне индивидуалног, мешовитог и колективног становања као и на две радне зоне: југоисточну и североисточну радну зону.

Слика 6. Народни дохотак по становнику за АП Војводину

Југоисточна радна зона града Инђија :

1. „ХИДРОЕЛЕКТРО“ – фабрика за електроремонт пумпи за воду
2. „ЕСЦАФООД“ – фабрика за прераду меса
3. Стовариште Апатинске пиваре
4. „ЛЕТАЧ“ – Грађевинска фирма
5. „ВОЈВОДИНА ПРОДУКТ“ – фабрика за прераду јаја у праху
6. „ЈУВИТАНА“ – фабрика за производњу дечије хране
7. „ИГБ АУТОМОТИВЕ“ – производња грејача за аутомобилска седишта
8. „ПЛАМЕН“ – производња делова за електротехнику
9. „БОН КОМЕРЦ“ – грађевинска фирма
10. „ГОМБИТ“ – производња и прерада меса
11. „ПАПИРЛЕНД“ – производни погон за конфекционирање папирне галантерије са магацином
12. „ДРВОПЛАСТ“ – израда ПВЦ и дрвене столарије
13. „ЕКО ПЛАСТ“ – производња ПВЦ фолија, џакова и сл.
14. „ТЕХНОЕХПОРТ“ – производња и складиштење флексибилних црева, сифона и израда машинских делова од метала, гуме и пластике
15. „ГАС - ТЕХ“ – фабрика за производњу гасне опреме
16. „ПЛАСТИЦ ГОГИЋ“ – погон за сортирање електричног отпада и млевање и

топљење пластике

17. "КОМАЗЕЦ" – штампарија

18. „ОМВ“ - пумпа

Североисточна радна зона општине Инђија :

1. "ТХУСЕНКРУПП МАТЕРИАЛС" Д.О.О.- пословно складишни објекат
2. "ФАРМИНА ПЕТ ФООДС" Д.О.О.- објекат за производњу хране за кућне љубимце
3. МОНБАТ- фабрика за прераду старих акумулатора и израду легура на бази олова
4. "ХЕНКЕЛ МЕРИМА" Д.О.О.- фабрика течних производа у оквиру постојеће фабрике грађевинских адхезива „Хенкел“ Инђија
5. "ИЗОТЕРМ ПЛАМА" Д.О.О.- фабрика за производњу фолије и цеви од експандираног полиетилена
6. "АХА ПЛАСТИК" Д.О.О.- производно складишни објекат за пластику
7. "МК КОМЕРЦ"- силоси сточне хране
8. "МОНУС" Д.О.О.- фабрика цигарета
9. ТЕРРА ПРОДУКЦИОН Д.О.О.- фабрика за производњу и пуњење енергетских напитака и пуњење допремљеног пива
10. МАРТИНИ ПРЕФАБРИЦАТИ – производња монтажних армирано бетонских елемената
11. „ ДМД ЛИМИТЕД“ – преглед возила

4.7. Јавно комунално предузеће „Комуналац“

ЈКП "Комуналац" спада у категорију јавних предузећа и обавља делатност од општег интереса за Општину Инђија.

Предузеће је основано 1960. године и од оснивања Јавно комунално предузеће "Комуналац" је више пута мењало облик организовања, име и делокруг рада. Последња трансформација предузећа је извршена 1994. године када је тадашње Јавно Предузеће "Будућност" подељено на два комунална предузећа ЈКП "Комуналац" и ЈКП "Водовод и канализација".

Јавно комунално предузеће "Комуналац" у Инђији је по свом статусу јавно предузеће основано ради обављања комуналних делатности од општег интереса за све грађане и привреду. Делокруг рада ЈКП "Комуналац" обухвата низ комуналних делатности:

- одржавање чистоће одношењем отпада и чишћење јавних површина
- сепарација отпада на месту настанка
- послови сахрањивања и одржавања градских и сеоских гробаља
- подизање и одржавање зелених површина
- управљање градском пијацом,
- послове зоохигијене
- црпљење фекалних вода

ЈКП "Комуналац" је у категорији средњих предузећа. Упошљава 150 радника различитих профила. Планирање рада и развијање предузећа усмерено је ка модерном и тржишном пословању у области пружања комуналних услуга.

4.8. Јавно предузеће „Ингрин“

Јавно предузеће је основано Одлуком о оснивању Јавног предузећа за сакупљање и одлагање отпада и одржавање депонија „ИНГРИН“ Инђија, коју је донела Скупштина општине Инђија, на седници одржаној 05. фебруара 2010. године, а у Регистар привредних субјеката уписано 08. априла 2010. године. Након добијања употребне дозволе за депонију и испуњења осталих услова за обављање претежне делатности Јавног предузећа, која је у тренутку оснивања ЈП „ИНГРИН“ једна од делатности из надлежности ЈКП „Комуналац“ из Инђије, Скупштина општине Инђија ће посебном одлуком и изменом оснивачког акта ЈКП „Комуналац“, као једну од делатности тог јавног предузећа брисати делатност за коју је основано Јавно предузеће.

Организациона структура система управљања отпадом је таква да је општина Инђија Оснивач ЈП „Ингрин“. Општина Инђија, на чијој се територији налази депонија, преузима одговорност за инвестиције и управљање, а релације са осталим општинама ће бити на основу уговорно-комерцијалних аранжмана. Ентитет региона остаје и даље на снази. Општине потписнице Споразума о формирању региона, у потпуности препуштају одговорност општини Инђија.

Јавно предузеће оснива се и послује ради обезбеђивања трајног обављања делатности од општег интереса и уредног задовољавања потреба корисника услуга, а посебно:

1. Изградње депоније за одлагање смећа и других природних и вештачких отпадака из стамбених, пословних и других објеката, осим индустријског отпада и опасних материја;
2. Сакупљања смећа и других природних и вештачких отпадака из стамбених, пословних и других објеката, осим индустријског отпада и опасних материја, уклањање отпада из посуда за отпатке на јавним местима, као и смећа и другог отпада са улица и јавних површина, чишћење и прање улица, тргова, паркиралишта и других јавних површина;
3. Одвожења и одлагања смећа и других природних и вештачких отпадака;
4. Одржавања депоније у циљу безбедног одлагања, обраде, неутралисања и уништавања комуналног отпада и осим отпада опасних материја у градовима и насељима, као и селекције и прераде секундарних сировина из отпада на депонијама;
5. Развоја и унапређивања обављања делатности од општег интереса ради чијег је обављања основано;
6. Стицања добити; и
7. Остваривања других законом утврђених интереса

Циљеви формирања санитарне депоније су:

- заштита здравља људи,
- заштита и унапређење квалитета живота,
- заштита изворишта питке воде,
- смањење опасности од депонованог отпада,
- поновно коришћење отпада (рециклажа, регенерација отпада),
- развијање свести грађана у односу на проблематику отпада и
- одрживо управљање отпадом.

Основни водич је Национална стратегија управљања отпадом која полази од рационалног и одрживог управљања отпадом и превазилази се неадекватно поступање са отпадом што је и највећи еколошки проблем. Идеја је да се проблеми отпада решавају на месту настанка и то превенцијом и сепарацијом, као и да се стварају услови за спречавање даље опасности по животну средину и генерације које долазе.

5. КАРАКТЕРИСТИКЕ ОТПАДА У ОПШТИНИ ИНЂИЈА

5.1. Испитивање количине и морфолошког састава отпада у Инђији

Методологија за процену генерисаних количина и утврђивања морфолошког састава комуналног отпада у нашој Покрајини, проистекла је на основу сагледавања и анализе сличних методологија и искустава у другим државама, коју је Департман за заштиту животне средине, Факултета Техничких Наука из Новог Сада у сарадњи са домаћим стручњацима из ове области учинио применљивом за наше услове. **Према закључку радне групе која је формирана за израду овог Плана управљања отпадом, испитивања количина и морфолошког састава отпада која су урађена од стране ФТН из Новог Сада и даље су релевантна за територију општине Инђија јер према мишљењу чланова радне групе, сама општина није претрпела значајније промене у претходном периоду које би битно утицале на измену количина и састава отпада.**

За општину Инђија, мерење укупно генерисаних количина отпада у периоду од 7 дана обављено је у три наврата. У марту, од понедељка 03.03.2008 до недеље 09.03.2008, затим у јулу, од 14.07.2008 до 20.07.2008. и у септембру у периоду од 08.09.2008 до 14.09.2008. године.

У табели 3. приказани су упоредни резултати добијени мерењем на терену и уочљиво је да су генерисане количине отпада веће у летњем и пролећном периоду у односу на оне које настају током зимских месеци. Добијени резултати су и очекивани пре свега због чињенице да су количине баштенског и биоразградивог отпада доминантне у летњој сезони. Осим тога, активности људи на свим пољима људске делатности, па самим тим и стварање отпада је далеко израженије у овом периоду.

Општина Инђија	Март 2008. (03.03.-09.03.)	Јул 2008. (14.07.-20.07.)	Септембар 2008 (08.09.-14.09.)	Фебруар 2008. (23.02.-01.03.)	Мај 2009. (11.05.-17.05.)
Понедељак	80.63	78.82	75.91	70.42	71.67
Уторак	77.01	82.13	79.91	71.06	73.50
Среда	57.42	71.18	67.87	48.23	64.86
Четвртак	65.07	81.60	80.85	53.56	70.34
Петак	63.25	79.98	79.44	61.48	71.40
Субота	/	/	1.5	/	6.25
Недеља	20.85	23.22	21.73	7.73	23.39
УКУПНО:	363.66 тона	416.92 тона	407.21 тона	312.48 тона	381.41 тона

Табела бр.3 : Измерена маса сакупљеног отпада на територији општине Инђија

5.2. Одређивање морфолошког састава отпада за општину Инђија

Морфолошки састав комуналног чврстог отпада у ствари представља садржај појединих врста отпадака у односу на укупну масу отпада. Одређује се проценом на основу расположивих података за градове са сличним степеном стандарда становништва. Морфолошки састав индустријског отпада одређује се на основу постојећих врста привредних делатности у посматраној општини, степена организованости и др.

За ову општину анализа и сортирање отпада извршено је у више наврата. Локација на којој је оно обављено се налази у Марадику, односно на локацији где се налази возни парк ЈКП-а "Комуналац" из Инђије. За разлику од осталих општина, одређивање морфолошког састава отпада по секторима је већ једном било урађено и у марту 2008. године. Оно што се још разликује код примера Инђије, јесте да се узорак узимао из унапред одређених улица, а канте и контејнери који су послужили за узорак били су лоцирани и обележени уз помоћ ГПС уређаја. На тај начин, свака следећа анализа,

може да се изврши над тачно истом узорку (иста канта/контејнер) што ће омогућити знатно прецизније сагледавање промена у саставу отпада за сваки сектор.

Посебну погодност оваквог начина меморисања места са којих је узет узорак, представља чињеница да се све локације узорака могу видети на електронским мапама градова. На овим мапама, јасно се види распоред и списак улица, а такође, видљивим тачкама су представљене све локације где се узимао узорак и које су забележене уз помоћ ГПС уређаја.

Поред електронских мапа градова, на сличан начин, распоред узимања канти и контејнера могуће је сагледати уз помоћ “гоогле еартх” софтвера.

У наредној табели приказани су резултати утврђивања морфолошког састава отпада по секторима становања општине Инђије.

Општина Инђија	Сектор становања											
	Индивидуално				Колективно				Сеоско			
Категорија отпада	15.07.2008	09.09.2008	05.03.2009	14.05.2009	15.07.2008	09.09.2008	05.03.2009	14.05.2009	15.07.2008	09.09.2008	05.03.2009	14.05.2009
1. Баштенски отпад	37.14	22.17	24.3	22.87	12.72	17.9	5.66	16.11	32.90	40.12	17.76	25.03
2. Остали биоразградиви отпад	31.78	40.58	31.8	36.42	54.80	25.3	40.9	30.62	34.32	20.53	40.07	26.26
3. Папир	1.86	3.77	2.46	4.26	3.46	6.87	6.83	7.08	3.37	3.01	8.14	3.41
4. Стакло	3.37	2.58	1.06	2.29	2.73	6.19	4.94	4.00	2.97	6.58	2.19	1.53
5. Картон	1.88	2.29	4.49	2.17	4.05	5.80	11.7	7.22	2.59	2.74	2.57	2.40
6. Картон-восак	0.70	0.99	0.77	1.67	0.47	0.54	1.05	0.83	0.29	0.52	1.05	0.78
7. Картон-алуминијум	0.35	0.46	0.66	0.52	0.40	0.80	1.23	0.75	0.27	0.55	0.52	1.01
8. Метал-амбалажни и остали	1.20	0.69	1.63	1.07	1.36	1.11	0.87	2.34	1.41	2.12	0.2	0.83
9. Метал-Ал конзерве	0.05	0.15	0.14	0.12	0.09	0.17	0.15	0.05	0.16	0.28	0.09	0.04
10. Пластични амбалажни отпад	0.96	1.07	2.86	2.59	2.97	3.31	1.98	1.94	1.06	1.77	1.72	1.79
11. Пластичне кесе	4.62	4.71	4.49	3.98	4.70	5.99	4.61	7.92	4.91	4.34	2.68	5.56
12. Тврда пластика	2.37	1.73	1.72	3.42	1.92	3.30	2.78	2.52	2.10	3.09	4.75	3.75
13. Текстил	7.93	1.64	2.94	6.74	6.11	3.73	8.41	3.36	6.27	3.86	6.85	4.40
14. Кожа	0.95	0.55	1.74	0.28	0.59	0	0.84	0.64	0.72	0.39	0	0.43
15. Пелене	/	5.20	3.81	2.96	/	3.14	1.71	5.77	/	5.62	2.19	7.71
16. Фини елементи	4.85	11.42	15.13	8.65	3.62	15.7	6.32	8.85	6.53	4.48	9.22	15.07

Табела бр.4 : Резултат утврђивања морфолошког састава по секторима становања

Резултати летње и зимске анализе , пројектовани за целу општину представљени су следећим графицима:

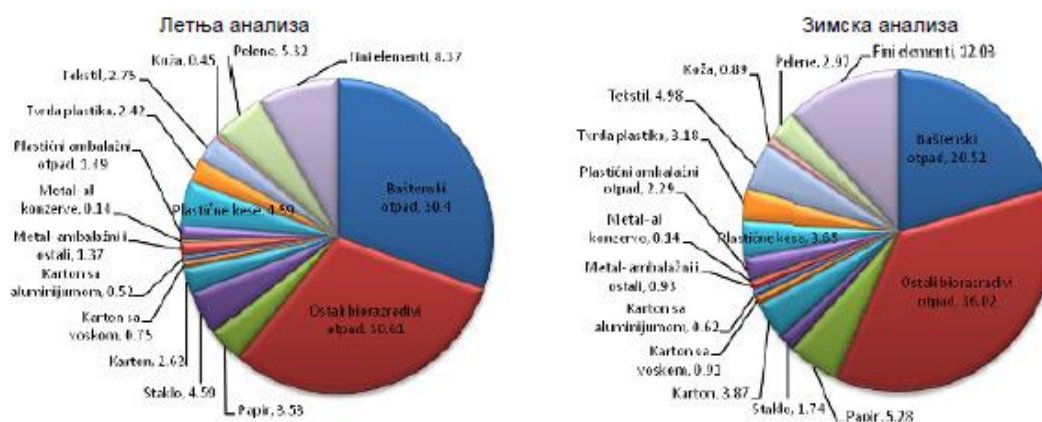

График бр.3: Састав отпада изразен у процентима-летња-зимска анализа-општина Инђија

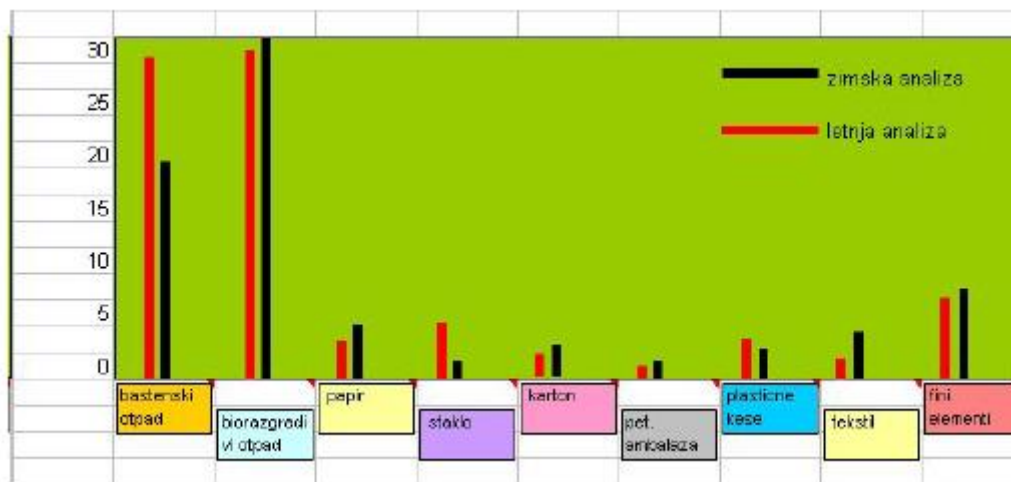

График бр.4: Упоредни приказ летње и зимске анализе –општина Инђија

Врста, количина и састав отпада у општини Инђија

Табела бр.5 : Врста, количина и састав отпада у општини

Просечна дневна количина комуналног отпада у растреситом стању:	141,3 m³
Просечна дневна количина инертног и неопасног индустријског отпада:	15 m³
Просечна дневна количина других врста отпада (болнички, кланички, индустријски....)	5 m³ болнички
Укупна дневна количина отпада:	161,3 m³
Процењени састав отпада:	
	Папир 14%
	Стакло 1%
	Пластика 15%
	Гума 2%
	Текстил 3%
	Метал 3%
	Органски 18%
	Грађевински 6%
	Са јавних повр. 8%
	Остало 30%

Настанак комуналног отпада је резултат економске активности сваке породице и појединца. Он зависи од животног стандарда, начина живота, социјалног окружења, потрошње, као и других параметара карактеристичних за ширу заједницу (степен индустријског развоја и сл.). Количина насталог отпада може се значајно разликовати међу општинама, а такође и у оквиру једне локалне јединице.

5.3. Средња густина чврстих отпадака

Средња густина је један од основних параметара који дефинише величину простора за депоновање као и остале прорачуне везане за одређивање броја и типова контејнера и транспортних средстава, механизације итд.

Средња густина се одређује лабораторијским путем на бази средњег узорка. Вредност средње густине зависи од: морфолошког састава, средње густине појединих компонената и њихове влажности. Густине појединих компонената чврстог отпада имају променљиве вредности и зависе од нивоа претходне прераде, облика отпадака, и њихових физичко-хемијских вредности.

Испитивања су показала да су основни критеријуми који одређују вредност средње густине: начин становања, садржај лаких компонената (папир, картон, и сл.), број становника.

	<i>Компонента</i>	<i>Густина t/m³</i>
1	<i>Отпади од хране</i>	<i>0.485</i>
2	<i>Папир и картон</i>	<i>0.050</i>
3	<i>Пластика</i>	<i>0.105</i>
4	<i>Текстил</i>	<i>0.195</i>
5	<i>Гума</i>	<i>0.152</i>
6	<i>Кожа</i>	<i>0.185</i>
7	<i>Биљни отпади</i>	<i>0.110</i>
8	<i>Стакло</i>	<i>0.320</i>
9	<i>Дрво, угаљ</i>	<i>0.280</i>
10	<i>Метали</i>	<i>0.470</i>
11	<i>Шут, цигле</i>	<i>0.480</i>
12	<i>Шљунак</i>	<i>0.610</i>
13	<i>Пепео</i>	<i>0.610</i>

Табела 6. Средња густина чврстог отпада

Средња густина комуналног отпада се усваја 0.3 t/m^3 као литературна иако је добијена густина отпада у неким општинама варира, због поменутих претпоставки може се узети литературни податак од $0,3 \text{ t/m}^3$.

$$\rho_n = 0,3 \text{ t/m}^3$$

Густина несабијеног инертног материјала за прекривање износи:

$$\rho_{\text{ин. мат.}} = 0,7 \text{ t/m}^3$$

Густина инертног материјала за прекривање сабијеног булдожером износи:

$$\rho_{\text{ин. мат.}} = 1,67 \text{ t/m}^3$$

Густина комуналног отпада сабијеног компактором износи:

$$\rho_{\text{ком.}} = 0,9 \text{ t/m}^3 \text{ (ако се узму најсавременији компактори)}$$

5.4. Сакупљање отпада и транспорт

Под појмом сакупљање отпада подразумева се уклањање отпада са места настанка и његов транспорт до места одлагања (депоније) или места његове обраде (постројење за третман отпада). Сакупљање отпада може у појединим случајевима да буде изузетно комплексан проблем с обзиром да променљивост количине генерисаног отпада током времена у некој средини, услед локалних карактеристика које се могу огледати у лакшем или тежем приступу локацијама за сакупљање отпада и других карактеристика локалног карактера.

Најчешће се у општини отпад сакупља једном дневно, а то се пре свега односи на централна места у општини у којима живи и највећи број становника. ЈКП Комуналац из Инђије врши сакупљање отпада и његов транспорт до депоније. Комуналац врши редовно сакупљање из града Инђије и још 10 општинских насеља.

Табела 7. Састав комуналног отпада по годишњим добима и просечне годишње вредности

Врсте отпада	Учешће врсте отпада у сакупљеном отпаду (%)			
	Лето	Зима	Пролеће	Просек
Баштенски отпад	24,56	4,51	38,35	22,47
Остали биоразградиви отпад	21,80	33,14	12,88	22,61
Папир	7,15	4,72	3,99	5,29

Врсте отпада	Учешће врсте отпада у сакупљеном отпаду (%)			
	Лето	Зима	Пролеће	Просек
Картон	8,14	4,38	4,56	5,69
Картон са А1	0,67	0,86	0,40	0,64
Картон са воском	0,20	0,17	0,11	0,16
Стакло	1,05	5,44	2,86	3,12
Метали (са гвозђем)	1,12	0,89	0,59	0,87
Алуминијум (без гвозђа)	0,13	0,53	0,20	0,29
Пластични паковани отпад / PET	5,59	5,80	1,62	4,34
Пластичне кесе	6,48	4,74	5,44	5,55
Остала пластика / тврда пластика	2,92	2,02	3,28	2,74
Текстил	5,78	5,31	5,46	5,52
Пелене	2,52	4,44	1,56	2,84
Грађевински материјал и материјал настао од рушења	5,69	1,54	3,64	3,62
Електрични и електронски отпад (WEEE)	0,08	0,10	0,15	0,11
Медицински отпад	0,00	0,01	0,03	0,01
Опасне материје	0,05	0,05	0,27	0,12
Остали токови отпада	0,40	0,00	1,43	0,61
Кожа	0,29	0,46	0,39	0,38
Кабастни отпад	0,00	1,29	0,88	0,72
Дрво	0,07	0,39	0,32	0,26
Фина фракција < 20 mm	3,00	0,93	3,65	2,53
Фина фракција < 10 mm	2,31	18,30	7,94	9,51

Највише проблема када је у питању сакупљање отпада у општини везује се за механизацију неопходну за реализацију овог процеса. Такође уочени су и недостаци као што су недовољан број контејнера одговарајуће запремине, непостојање посебних контејнера за медицински отпад, непостојање контејнера за раздвајање секундарних сировина итд.

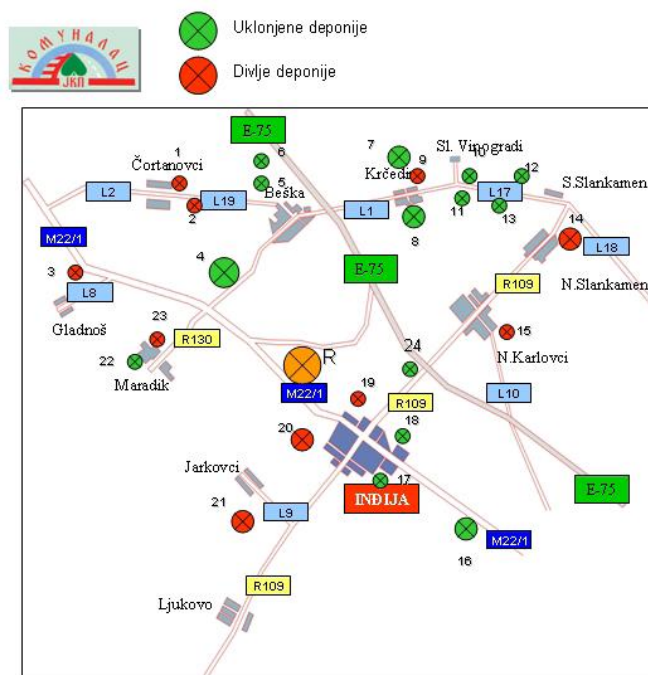
5.5. Одлагање отпада

Настајање или продукција отпада представља резултат економске активности појединца, домаћинства па и државе у целини. Продукција комуналног отпада условљена је животним стандардом, начином живота, социјалним окружењем, нивоом индустријског развоја и другим параметрима својственим сваком окружењу. Из поменутих разлога количина, а посебно састав отпада који ће се продукovati могу значајно да се разликују међу државама, али и у оквиру исте државе. Количине и састав отпада на истом простору такође мењају се и током године.

У Републици Србији до недавно није постојала политика управљања отпадом и цео процес заснивао се на неадекватном одлагању отпада на депоније које најчешће нису задовољавале ни један критеријум неопходан да би се та места могла сматрати безбедним и одговарајућим за одлагање отпада. У свим општинама (које су обухваћене планом), са изузетком Сремских Карловаца, постоји више од једне депоније на којима

се вршило одлагање различитих врста отпада без вођења рачуна о правилима депоновања отпада.

Управљање отпадом спроводи се на општинском нивоу и све општине па и општина Инђија има јавно комунално предузеће које сакупља отпад и врши његово депоновање. ЈКП Комуналац поседује потребну механизацију за сакупљање отпада тако да су у могућности да уклоне сав отпад који је одложен на одговарајућим местима у одговарајућим посудама, што не значи да даљом модернизацијом механизације овај систем не би још боље функционисао и тиме пружали грађанима квалитетнију услугу. Један од већих проблема када је у питању одлагање отпада у општини Инђија, је постојање великог броја малих дивљих депонија које се налазе на апсолутно неодговарајућим местима и које представљају значајну опасност са аспекта заштите животне средине.

Треба напоменути да општина Инђија има систем за одвојено сакупљање отпада. ЈКП Комуналац врши одвојено сакупљање ПЕТ и папира и они се посебно сакупљају и продају од осталог отпада.

5.6. Рециклажа отпада

Под појмом рециклаже отпада подразумева се обрада секундарног материјала у циљу добијања новог рециклираног материјала које се може поново користити у неку сврху. Појам рециклаже се меша са појмом сепарације, који представља један део система рециклаже или управљања отпада а то је одвајање секундарних - корисних сировина, на месту настанка или на депонији.

Рециклажа отпада у Региону не постоји. Сепарација на месту настанка је започета у општини Инђија где се одваја папир, ПЕТ и они се посебно сакупљају и продају од осталог отпада.

Под рециклажом се подразумева издвајање корисних компоненти из отпада, тј. папира, стакла, пластике, метала и органског дела отпада, за његово поновно коришћење за исту или другу намену. Издвајање рециклабилних компоненти је могуће спровести на два начина, па се у зависности од начина издвајања разликују два типа рециклаже:

- ❖ примарна, која подразумева издвајање корисних компоненти отпада на месту настанка (нпр. у домаћинству, предузећу, установи)
- ❖ секундарна, која подразумева издвајање корисних компоненти отпада у посебном постројењу.

Рециклажним технологијама, без обзира да ли се ради о индустријском или о комуналном отпаду могуће је оставити технолошку, еколошку али и економску добит. Свакако највећа корист је смањење количине отпада која се на крају мора одложити на депонију, што ће даље утицати на дужи временски период експлоатације депоније.

5.7. Компостирање отпада

Компостирање се дефинише као брзо, али делимично разлагање влажне, чврсте органске материје, отпада од хране, баштенског отпада, папира, картона помоћу аеробних микроорганизама и под контролисаним условима. Као производ добија се користан материјал, сличан хумусу, који нема непријатан мирис и који се може користити као средство за кондиционирање земљишта или као ђубриво.

Компостирање отпада се у општини Инђија не врши. Органски отпад настао у домаћинствима завршава на градском одлагалишту и на сеоским сметлиштима. Зелени отпад настао чишћењем јавних површина које одржава ЈКП "Комуналац", завршава на градској депонији. Према подацима ЈКП „Комуналац“, баштенски отпад на територији општине Инђије заузима 30 до 40 % од укупне количине отпада.

Велика количина баштенског отпада, забрана остављања органског отпада на депоније су разлози који ће у наредном периоду индичирати инсталирање компостилишта у овом Региону. Тренутно услови за то не постоје.

5.8. Остали процеси третмана отпада

У општини Инђија нису заступљени остали процеси третмана отпада, изузев сепарације на месту настанка (одвојеног сакупљања ПЕТ и папира), и неконтролисаног сагоревања отпада у домаћинствима у циљу грејања у кућним пећима.

У циљу максималног искоришћења потенцијала отпада или минимизирања трошкова и негативног утицаја на здравље људи и животну средину, неопходно је размотрити што је више могуће различитих опција третмана отпадом. Међу значајне опције искоришћења отпада свакако спадају:

- ✓ Инсинерација
- ✓ Отпад као гориво
- ✓ Гасификација
- ✓ Пиролиза

5.9. Посебни токови отпада

У посебне токове отпада у општини Инђија представља отпад који по својим својствима припада опасном отпаду али због постојеће праксе у Србији одлаже се на депоније или дивља сметлишта. У посебне токове отпада спадају: електронски отпад, батерије и акумулатори, амбалажни отпад, медицински отпад, конфискат, минерална уља, азбест, ПЦБ, аутомобилске шкољке.

Отпадне гуме и уља

У општини Инђија постоји велики број аутомеханичарских радњи и сервиса и преко 5 вулканизерских радњи у чијој делатности настају отпадне гуме и отпадна уља. Овај отпад претежно завршава на депонији. У плану је да се што пре уведе обавеза радионица да пријављују и евидентирају количине ових отпадака надлежним органима како би се предузеле адекватне мере збрињавања овог отпада.

Електронска опрема

Производи којима је за рад потребна електрична енергија или електромагнетно поље, као и опрема за производњу, пренос и мерење струје или јачине електромагнетног поља чине електричну и електронску опрему и уређаје. Отпад од електричне и електронске опреме укључује опрему и уређаје које власник жели да одбаци, као и склопове и саставне делове који настају у индустрији.

Електронски отпад се на територији општине сакупља и то на пар ограђених и означених локација у граду. Нема тачне евиденције о количинама.

Батерије и акумулатори

Батерије или акумулатори означавају сваки извор електричне енергије произведене директним претварањем хемијске енергије, а који могу да се састоји од једне или више примарних батеријских ћелија (које се не могу пунити), или једне или више секундарних батеријских ћелија (које се могу пунити), док су истрошене батерије или акумулатори они који се не могу поново користити и представљају отпад, а намењени су третману односно рециклирању

Сакупљање батерија и акумулатора на територији општине Инђија се не врши.

ПОПс отпад

ПОПс отпад је отпад који се састоји, садржи или је контаминиран дуготрајним органским загађујућим супстанцама (ПОПс), где спадају ПЦБ отпад и отпадни ПОПс пестициди (као ДДТ). ПОПс материје су забрањене за употребу и морају се уклонити. У појединим трафостаницама још увек се као расхладни медијум користи ПЦБ (пираленско уље) који се, у складу са законом, до 2015. године мора заменити одговарајућим уљима која не садрже ПЦБ.

Под ПОПс отпадом се подразумева отпад :

- пореклом од отпадних пестицида,
- отпадна , претежно трафо уља загађена са ПЦБ као и опрема која их садржи, под заједничким називом
- ПЦБ отпад,

Медицински, фармацеутски и биохазардни отпад

У Региону не постоје велике здравствене установе јер је цео Регион окренут ка великим здравственим центрима у Новом Саду и Београду. У општини Инђија од здравствених установа имамо Специјалну Болницу "Др Боривоје Ђатић" у Старом Сланкамену и Дом здравља "Милорад Мика Павловић" у Инђији. Медицински отпад се не сме одлагати на депоније. Због мале количине потребно је са посебним комапнијама склопити уговор о његовом транспорту или третману ван Региона.

На основу података које смо добили од поменутих здравствених установа у општини можемо видети следеће количине отпада и начин управљања са отпадом.

Дом здравља "Милорад Мика Павловић" Инђија, врсте отпада које се генеришу у Дому здравља у Инђији су следеће:

- Инфективни отпад 100 кг/ недељно
- Оштри предмети мере се заједно са осталим инфективним отпадом
- Фармацеутски отпад 1 кг/ месечно
- Хемијски отпад до 200 л / месечно

Подаци о постојећем начину управљања отпадом:

- Раздвајање отпада се врши на месту настанка,
- изглед привременог складишта је зидани објекат,
- обезбеђење привременог складишта је означено,
- подлога у складишту је бетонска,
- постоји одговорно лице у установи за управљање отпадом.

Дом здравља Инђија је обезбедио 4 жута контејнера од 240 литара за транспорт инфективног медицинског отпада. Обезбедили су и жуте кесе са ознаком биохазард, затим жуте кутије за оштре предмете и возило са три обучена члана за прикупљање инфективног отпада.

Специјална Болница "Др Боривоје Гњатић" Стари Сланкамен свој отпад такође раздваја на месту настанка и сав медицински отпад настао у овој установи се транспортује у Сремску Митровицу.

Медицински отпад се транспортује наменским возилом које припада заводу у Сремској Митровици где се уједно и налази централно место за рециклажу инфективног отпада сремског округа.

5.10. Индустијски и опасан отпад

На територији општина које су обухваћене Планом управљања отпадом постоји велики број различитих индустријских постројења.

У општини се врши сакупљање отпада од готово свих привредних субјеката, али тачне податке о количини њиховог отпада немамо.

У складу са прописима Републике Србије, генератор отпада је обавезан да изврши категоризацију и карактеризацију отпада код надлежних институција и овлашћаних организација (Градски завод за заштиту здравља, Агенција за рециклажу) и да у складу са прописима ускладишти свој отпад, и да о томе обавештава надлежне институције и сходно карактеристикама и количини и плаћа надокнаду (Уредба о врстама загађивања, критеријумима за обрачун накнаде за загађивање животне средине и обвезницама, висини и начину обрачунавања и плаћања накнаде („Сл.гл.РС“, бр.113/05).

У Србији не постоји депонија или трајно складиште опасног отпада које задовољава основне критеријуме безбедног одлагања.

Поступање са опасним отпадом

Третман опасног отпада има приоритет у односу на третмане другог отпада и врши се само у постројењима која имају дозволу за третман опасног отпада.

Приликом сакупљања, разврставања, складиштења, транспорта, поновног искоришћења и одлагања, опасан отпад се пакује и обележава на начин који обезбеђује сигурност по здравље људи и животну средину.

Опасан отпад се пакује у посебне контејнере који се израђују према карактеристикама опасног отпада (запаљив, експлозиван, инфективан и др.) и обележава.

Забрањено је мешање различитих категорија опасних отпада или мешање опасног отпада са неопасним отпадом, осим под надзором квалификованог лица и у поступку третмана опасног отпада. Забрањено је одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне карактеристике отпада. Забрањено је разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину.

Опасним отпадом сматра се 45 категорија отпада ПЛУС категорије отпада које поседују једну или више опасних карактеристика:

1. запаљивост,
2. оксидирујућа својства,
3. отровност,
4. инфективност,
5. корозивност,
6. екотоксичност.

Критеријуми за дефинисање опасног отпада

Базелска конвенција

Запаљивост,
Оксидирујућа својства,
Отровност,
Инфективност,
Корозивност,
Екотоксичност

ЕПА критеријуми

Запаљивост,
Корозивност,
Токсичност
Реактивност

УНЕП критеријуми

Отпади, сви осим радиоактивних који на бази хемијске активности или токсичности, експлозивности, корозивности или других карактеристика проузрокују опасности и штетност по здравље и животну средину

+ отпади дефинисани анексом 1 и анексом 3

+ амбалажа и други материјали који су били у контакту са опасним отпадом

Запаљивост

Запаљивим отпадом се сматра сваки отпад или материјал, који може да проузрокује или интензивира ватру за време употребе или његовог руковања. Отпад се сматра запаљивим ако спада у једну од следећих категорија:

- све врсте течности које су запаљиве на температурама нижим од 60 Ц°
- све чврсте материје које у условима стандардне температуре и притиска могу лако да се запале путем трења, или неке спонтане хемијске реакције и процеса, при чему је то горење константно или се појачава током времена - све врсте запаљивих гасова - сва оксидациона средства.

Корозивност

У ову врсту отпада спадају све јако киселе и јако алкалне хемикалије које су способне да врше корозију, односно нагризање метала. Отпад се сматра корозивним ако спада у групу:

- све течности са пХ вредношћу мањом или једнаком 2, односно већом или једнаком 12.5
- све течности које имају способност нагризања челика више од 6.35 мм годишње

Реактивност

Отпад има особину реактивности, ако је:

- нестабилан у нормалним условима,
- бурно реагује са водом,
- потенцијално експлозиван при контакту са водом,
- у контакту са водом генерише токсичне гасове, испарења и дим, чија једињења прелазе дозвољене концентрације и представљају потенцијалну опасност по људско здравље и животну средину.
- током складиштења и чувања у условима са пХ вредношћу између 2 и 12,5 може да генерише токсичне гасове, испарења и дим, чија једињења прелазе дозвољене концентрације и представљају потенцијалну опасност по људско здравље и животну средину
- склон експлозији у контакту са топлотом
- у групи забрањених експлозива или спада у експлозивна средства класе А или класе Б.

Токсичност

Токсичност се у оквиру ЕПА-е дефинише уз помоћ ТЦЛП ("Тохициту Цхараактеристиц Леацхате Процедуре") лабораторијског теста. Овим тестом мери се колика концентрација токсичних једињења из отпада може доспети у површинске и подземне воде, уколико се посматрани отпад неправилно третира. ТЦЛП тест базира се на праћењу једињења у склопу отпада која су позната по токсичним својствима. Ту спадају пре свега токсични метали, као што су олово и жива, органска једињења попут бензола, разне врсте пестицида итд.

Развој општина у индустријском и економском смислу индицираће пораст индустријског неопасног отпада, којим се управља као са комуналним отпадом. У плану је рачунато са великим количинама генерисања отпада од 0,9 кг по становнику, та количина у великом делу покрива и стварање отпада у индустријским постројењима. Даље мере за смањење и сепарацију отпада ће узроковати да повећање отпада у овој друштвеној делатности не утиче на потребан простор за депоновање, калкулације са потребним бројем контејнера, итд, јер како је већ речено количине отпада које су анализирани су већ увећане да би покриле овај пораст.

Изградњом регионалне санитарне депоније, успостављањем општинских инспекција и строгог надзора на регионалној санитарној депонији евентуалне намере нелегалног депоновања опасног отпада биће спречене. Индустријски сектор ће бити у обавези да решава питања опасног отпада, изради посебне планове и поступа на посебан начин са опасним отпадом од његовог генерисања до крајњег дислоцирања ван граница Региона.

5.11. Цене и наплата трошкова

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „КОМУНАЛАЦ“ ЈП ИНЂИЈА

Војводе Степе 20/III, Инђија, тел: 022/561-002, матични број: 08584877, ПИБ 101613376,
e-mail: komunalac@indjija.net, http://www.komunalac-indjija.com, шифра делатности 3811

Ценовник комуналних и других услуга

НАЗИВ КОМУНАЛНЕ УСЛУГЕ	јединица мере	ЦЕНЕ без ПДВ-а	стопа ПДВ-а	ЦЕНЕ са ПДВ-ом
ОБАВЉАЊЕ КОМУНАЛНЕ ДЕЛАТНОСТИ ОДВОЗА ОТПАДА				
Цена одвожења отпада за домаћинства	м ³ /мес	6,55	10%	7,21
Цена одвожења отпада за привреду и кориснике пословног простора	м ³ /мес	10,88	10%	11,97
Цена одвожења отпада који није укључен у редовно одвожење, на територији Општине Инђија	м ³	1.106,32	10%	1.216,95
Цена одвожења отпада који није укључен у редовно одвожење, ван територији Општине Инђија	м ³	1.275,61	10%	1.403,17
Цена одвожења отпада који није укључен у редовно одвожење, за субјекте на ауто-путу Е75	м ³	1.444,92	10%	1.589,41
Цена одвожења отпада - викенд насеља	паушал/ мес	250,00	10%	275,00
ИЗВОЗ ФЕКАЛНИХ ВОДА				
Извоз фекалних вода	м ³	550,00	10%	605,00
Извоз фекалних вода, за субјекте на ауто-путу Е75	м ³	825,00	10%	907,50
Накнада за настављање црева	наставак	112,04	10%	123,24
Цена превоза фекалија ван града, накнада по км	км	101,85	10%	112,03
Накнада за коришћење пречистача	м ³	18,34	10%	20,17
ОБАВЉАЊЕ КОМУНАЛНЕ ДЕЛАТНОСТИ ЗООХИГИЈЕНЕ				
Одвоз угинулих животиња преко 50 кг	ком.	3.588,98	10%	3.947,88
Одвоз угинулих животиња до 50 кг	ком.	876,27	10%	963,90
Преузимање угинулих животиња	кг	17,00	10%	18,70

5.12. Регион за управљање отпадом

Према стратегији управљања отпадом у Републици Србији усвојеној. 2003, као најоптималније решење за оглавање отпада предлаже се формирање регионалних санитарних депонија које ће обухватати око 200.000 становника. У складу са тим у овом плану управљања предвиђено је укључивање више општина сремског Региона.

Изградњом регионалних депонија према светским стандардима биће омогућено и решавање проблем најгорих дивљих депонија, тј. оних које је изузетно тешко или немогуће рекултивисати те је потребно пребацити отпад са неодговарајуће локације на неку другу локацију. Активности везане за изградњу регионалних депонија одвијају се релативно споро, делимично због недостатка еколошке свести, а делимично због институционалних и финансијских проблема, те ће пракса неадекватног одлагања отпада потрајати још неко време.

Општине Инђија, Ириг, Рума, Сремски Карловци, Шид, Стара Пазова и Пећинци су потписивањем међусобног споразума створиле Регион за управљање отпадом који има више од 200.000 становника и самим тим задовољиле први и основни услов за формирање једног таквог Региона за управљање комуналним отпадом.

Регионална депонија биће лоцирана на територији општине Инђије, површина парцеле регионалне депоније биће на 35 ха, у склопу депоније биће постројење за пречишћавање отпадних вода, постројења за рециклажу, компостирање, производњу биогаса итд. Такође је у плану и изградња кафилерије отвореног типа где би се вршио третман животињског и кланичког отпада.

6. НАЧЕЛА УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

У процесу управљања било којом врстом отпада на врху хијерархија акција јесте избегавање настајања отпада. Отпад се може посматрати као оптерећење и исказивати финансијски кроз трошкове. Од момента настанка па све до коначног одлагања отпада, све опције управљања захтевају одређену количину финансијских средстава. Добро управљање отпадом може само да смањи трошкове, док су примери бенефитног решавања проблема изузетно ретки.

Хијерархија управљања отпадом представља редослед приоритета у пракси управљања отпадом:

6.1. Начело хијерархије управљања отпадом

Хијерархија управљања отпадом се примењује као приоритетан редослед у превенцији и управљању отпадом, прописима и политикама:

- превенција;
- припрема за поновну употребу;
- рециклажа;
- остале операције поновног искоришћења (поновно искоришћење у циљу добијања енергије и др.);
- одлагање.

Када се примењује хијерархија отпада на коју се односи редослед хијерархије управљања отпадом, предузимају се мере којима се подстичу решења којима се постиже најбољи укупан резултат за животну средину што може захтевати код посебних токова отпада одступање од хијерархије где је то оправдано животним циклусом, узимајући у обзир укупне утицаје на настајање и управљање таквим отпадом.

Развој законодавства и политике у области управљања отпадом је у потпуности транспарентан процес, у складу са важећим прописима о консултацијама и укључивању грађана и свих заинтересованих страна.

У примени начела хијерархије узимају се у обзир општи принципи заштите животне средине, предострожности и одрживости, техничке изводљивости и економске вредности, заштите ресурса, као и укупан утицај на животну средину, здравље људи, економски и социјални утицаји.

Смањење настајања отпада

Концепт хијерархије управљања отпадом указује да је смањење настајања отпада најповољније решење за животну средину. Ова опција је нарочито значајна јер се смањују директни трошкови (кроз ефикасније коришћење ресурса) и индиректни трошкови пословања (мањи трошкови манипулације, транспорта, третмана, збрињавање насталог отпада).

Поновна употреба

Поновном употребом производа се постиже:

- смањење трошкова за произвођаче и потрошаче;
- уштеде у енергији и сировинама;
- смањење трошкова одлагања.

За поновну употребу је посебно погодна повратна амбалажа где је то у зависности од производа могуће (на пр. дрвене палете на које се роба ради лакше манипулације пакује).

Рециклажа

Рециклажа⁷ је поновна прерада отпадних материјала у производном процесу за првобитну или другу намену, осим у енергетске сврхе. Рециклажом се остварују изузетно значајни технички, еколошки и економски ефекти. Свакако најзначајнији од њих су драстично смањење количина индустријског и комуналног отпада који се морају одложити на депоније, чиме се век коришћења депонија продужава и значајно успорава процес исцрпљивања природних ресурса и смањују емисије из депонија.

Да би се отпад рециклирао на најјекономичнији начин изузетно је важно разврставање отпада на месту настајања. Примарним разврставањем се знатно смањују трошкови и повећава обим отпада који се може рециклирати.

На тај начин смањили би се, на једној страни трошкови даље обраде опасног отпада у смислу његовог третмана и депоновања, а са друге стране смањили би се трошкови сировина.

Након исцрпљених могућности смањења количине отпада, без посебних третмана, приступа се различитим врстама третмана опасног отпада са циљем да се:

- Смањи количина опасног отпада који ће се депоновати (нпр. инсинерацијом отпада могуће је смањити запремину отпада и преко 80%)
- Смањи опасност отпада различитим физичко хемијским реакцијама (нпр, разблаживање јаке киселине, неутрализација јаке базе помоћу киселине...)

Депоновање неизбежно преосталог отпада представља последњи корак у хијерархији управљања отпадом. Иако је најнеповољнији тренутно је и најзаступљенији, због своје релативне једноставности и нижих трошкова. Правила депоновања опасног отпада донекле се разликују од депоновања комуналног отпада.

Концепт хијерархије управљања отпадом указује да је најефективније решење за животну средину смањење стварања отпада. Међутим, тамо где даље смањење није практично применљиво, производи и материјали могу бити искоришћени поново, било за исту или другу намену. Уколико та могућност не постоји, отпад се даље може искористити кроз рециклажу или компостирање, или кроз добијање енергије. Само ако ни једна од претходних опција не даје одговарајуће решење отпад треба одложити на депонију.

6.2. Смањење отпада на извору

За разлику од других опција у хијерархији управљања отпадом, редукција отпада није опција која се може одабрати у недостатку других. О редукцији се мора размишљати сваки пут када се доноси одлука о коришћењу ресурса. Редукција мора бити осмишљена у фази пројектовања, преко израде, паковања, до транспорта и пласмана производа. Потрошачи такође треба активно да учествују у редукцији отпада куповином производа са мање амбалаже. Влада треба да буде носилац политике редукције отпада.

6.3 Мере за смањење настајања отпада

- коришћење материјала веће чистоће,
- Употреба мање токсичних сировина,
- Употреба некородирајућих материјала,
- Прелаз са појединачних шаржи на континуиране процесе,
- Побољшање инспекције и одржавања опреме,
- Оспособљавање оператора,
- Побољшање контроле надзором,
- Побољшање руковања.

6.4 Побољшање праћења материјала и инвентарске контроле

- избегавање прекомерне набавке,
- инспекција пошиљки пре прихватања,
- вршење честих провера инвентара,
- прецизно етикетирање свих контејнера,
- осигурати да се материјали са ограниченим трајањем искористе пре његовог истека,
- инсталирање компјутерске контроле инвентара тамо где је то могуће.

6.5 Превенција и смањење стварања отпада

- смањење количина комуналног отпада за одлагање у условима очекиваног пораста потрошње;
- стабилизација количине индустријског и опасног отпада имајући у виду очекивани пораст производње.

6.6 Поновна употреба и рециклажа

- постепено увођење система раздвојеног сакупљања отпада;
- повећање типова отпада сакупљених у циљу рециклаже и поновне употребе;
- унапређење система за сакупљање отпадних уља и њихову рециклажу;
- рециклажа грађевинског отпада;
- искоришћење отпада са органским материјама, за прављење компоста, и других органских ђубрива (отпад из система за пречишћавање отпадних вода);
- поновна употреба и рециклажа посебно сортираних и раздвојених металних отпада за производњу чистих метала;
- рециклажа и поновна употреба растварача за директно поновно коришћење или за даљу продају;
- рециклажа и поновна употреба отпадног папира;
- рециклажа и поновна употреба отпада од гуме;
- рециклажа и поновна употреба отпадних уља у циљу поновне употребе или за даљу продају.

6.7 Поступци и начин раздвајања различитих врста отпада, посебно опасног и отпада који ће се поново користити, ради смањења количине отпада за одлагање

- Основни циљ сваког раздвајања отпада је да се на првом месту смањи запремина отпада са којом се управља и спречи могућност мешања различитих врста отпада а поготово опасног и неопасног отпада.
- Друга корист је евентуална могућност поновног искоришћења или рециклаже отпада чиме се поред смањења количине отпада која ће се одложити, утиче и на смањење употребе често ограничених сировина.
- Постоји велики број врста начина раздвајања, међутим њихова ограничења су често везана за различите врсте, количне и типове отпада.
- Раздвајање индустријског отпада врши се на извору настанка отпада. Комунални отпад се не разваја, већ се одлаже у типске контејнере за комунални отпад.
- При поступку раздвајања отпада посебно се води рачуна да не дође до мешања опасног и неопасног отпада, а нарочито да не дође до мешања опасног отпада са комуналним отпадом.

- Процедура (начин) раздвајања отпада првенствено зависи од врсте отпада (опасан/неопасан) и агрегатног стања (течно/чврсто). Раздвајање отпада врши се на месту настанка отпада, лице које је отпад генерисало. Лица која разврставају отпад опремљена су одговарајућим личним заштитним средствима, а иста су оспособљена за управљање отпадом.
- Поступак раздвајања обухвата и евидентирање сви новонасталих количина отпада.

6.8 Поступци и начини раздвајања комуналног отпада

Комунални отпад се не разврстава посебно, већ се као такав збирно одлаже у обележене контејнере које односи комунално предузеће.

6.9 Поступци и начини раздвајања индустријског отпада

Индустријски отпад који се генерише у току рада садржи опасан и неопасан отпад. Наведене врсте индустријског отпада у производним и административним објектима у току замене неисправних или оштећених делова, у току редовног и ванредног ремонта и слично. Генерисани индустријски отпад се сакупља и односи на привремена складишта, до момента одношења на даљи третман од стране овлашћене компаније. О количинама привремено ускладиштеног индустријског отпада се води евиденција која се редовно ажурира у случају сваке промене ускладиштене количине.

6.10 Начин складиштења, третмана и одлагања отпада

Производни процес у генераторима опасног отпада, има за последицу настанак одређених врста отпадних материја, које се одлажу у контејнере одређене за ту намену, постављених у оквирима радне јединице чије активности генеришу врсту отпада сходно врсти технолошког/производног процеса који обављају. Места где се отпад складишти су технички опремљена за привремено чување отпада на локацији власника отпада, на начин који минимално утиче на здравље људи и животну средину. Привремено складиштење се спроводи само у случају опасног отпада и секундарних отпадних материја/неопасног отпада, поштујући у потпуности законску процедуру, везано за начин складиштења. Отпад се складишти у складишту искључиво намењеном за ову сврху до његовог преузимања од стране предузећа која су овлашћена за преузимање, транспорт и збрињавање овог отпада.

Правилник о условима, начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада ("Службени гласник РС", бр. 92/2010) у чл. 8 дефинише податке које мора садржати налепница на паковању опасног отпада:

1. упозорење: ОПАСАН ОТПАД на српском и енглеском језику;
2. индексни број и назив отпада из Каталога отпада, у складу са посебним прописом;
3. Y ознаку према Листи категорија или сродних типова опасног отпада према њиховој природи или активности којом се стварају (Y листа), у складу са посебним прописом;
4. Ц ознаку према Листи компоненти отпада који га чине опасним (Ц листа), у складу са посебним прописом;
5. X ознаку према Листи карактеристика отпада које га чине опасним (X листа), у складу са посебним прописом;
6. податке о власнику отпада који је паковао отпад: назив, седиште, телефон/факс, датум паковања, име и презиме квалификованог лица одговорног за стручни рад;
7. физичко својство отпада: прах, чврста материја, вискозна материја, паста, муљ, течна материја, гасовита материја, остало из Извештаја о испитивању отпада, у складу са посебним прописом;

8. количина садржана у паковању, а ако је групно паковање, онда и количина за сваки појединачни пакет.

9. НАПОМЕНА: Овде се уписује остали подаци које су битни при руковању опасним отпадом, а тичу се начина руковања наведеним отпадом којим се обезбеђује најмањи ризик и безбедност од загађења, опасности и негативних утицаја на живот и здравље људи и животне средине и у зависности од намене отпада.

Y, Ц и X ознака се налазе о извештају о испитивању отпада и одатле их треба преписати.

У складу са чл. 9 овог правилника:

- Налепница је заштићена и/или израђена од материјала (метал, пластика и сл.) који су отпорни на атмосферске и спољашње утицаје и опасан отпад који је упакован;
- Боја и приказ на налепници треба да буду такви да ознака опасног отпада буде лако видљива;
- Текст мора бити упечатљив, лако читљив и штампан на начин да не може да се избрише;
- Налепница се фиксира на паковање тако да се текст може прочитати хоризонтално када је паковање у нормалном положају.;
- Налепница треба да се причврсти на паковање целом својом површином на начин који обезбеђује њено присуство све док отпад није у потпуности уклоњен из паковања.

Услови складишта опасног отпада

Магацин опасног отпада мора бити видно обележен на свим могућим улазним тачкама таблом упозорења која је приказана на слици

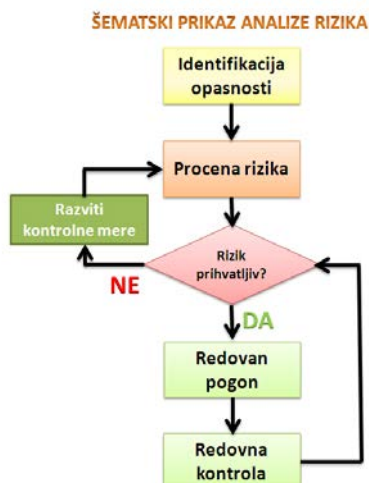

Слика: Табла упозорења

Према Закону о заштити од пожара („Службени гласник РС“ број 111/09, 20/15 И 87/2018 – др. закон), Правилнику о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара ("Сл. гласник РС", бр. 3/2018), као и осталим законским документима из важеће регулативе за ову област.

Полазећи од опште дефиниције ризика као могућности реализације нежељених последица акцидентног догађаја, односно учесталости или вероватноће настанка непожељних последица догађаја при реализацији изазване опасности, ризик код пожара или експлозије се може дефинисати као вероватноћа угрожавања људи, животне средине и наравно материјалних вредности при настајању пожара односно експлозије. Веома битно је на локацији и у процесима свог пословања идентификовати

све тачке опасности од пожара и експлозије, проценити ризик опасности и уколико он није прихватљив развити контролне мере и вршити сталне редовне контроле.

Запаљивост је честа карактеристика (примарна или секундарна) отпада, што значи да је практично увек неопходно прикупити информације о запаљивости отпада који се генерише и складишти до предаје оператеру. Такође, код отпада треба водити рачуна и о његовим реактивним и експлозивним карактеристикама да би се минимизирао ризик од настајања пожара.

Ако је отпад реактиван тј услед нестабилности, може да доведе до међусобне реакције компонената које су присутне и добијања једињења са новим својствима, или до ослобађања топлоте или енергије, а самим тим и до појаве експлозије, пламена или токсичних супстанци итд.

Експлозивност представља особину супстанце да се под одређеним условима разлаже уз ослобађање знатних количина енергије и великих количина продуката разградње, при чему експлозија може да буде праћена и појавом пламена. У оваквим случајевима највећу опасност представља механичко и топлотно дејство експлозивних врста отпада, иако не треба занемарити ни могућност токсичног дејства саме материје која експлодира, као ни продуката њене разградње. Експлозивне појаве нису својствене само оним материјама које су познате као експлозивни и које су као такве и нашле своју примену, већ се често дешава да до експлозије долази и код уобичајених врста отпада, а посебно оних органског порекла, које се под одређеним критичним условима могу разлагати уз експлозију.

Појава да отпадне опасне материје истовремено располажу како експлозивним и запаљивим тако и токсичним својствима је доста честа. Стога је неопходно извршити означавање отпада у складу са извршеном карактеризацијом. Категоризација отпада представља веома важну фазу у управљању отпадом посебно опасним, а подразумева детаљну анализу отпадних материја и сврставање у једну од дефинисаних категорија. Карактеризација отпада, односно утврђивање садржаја (састава) и особина (карактеристика) отпада, ради се искључиво у акредитованој лабораторији.

Уколико се отпад окарактерише као опасан он добија своју X ознаку (карактеристике отпада које га чине опасним), Y ознаку (природа или активности којом се стварају) и Ц ознаку (компоненте отпада који га чине опасним).

По категоризацији опасан отпад се сврстава у следеће групе:

X1	" Експлозиван ": супстанце и препарати који могу експлодирати под дејством пламена или који су више осетљиви на ударе или трење од динитробензена
X2	" Оксидирајући ": супстанце и препарати који изазивају високо егзотермне реакције у контакту са другим супстанцама, посебно са запаљивим супстанцама
X3- A	"Високо запаљив":
- 0	течне супстанце и препарати који имају тачку паљења испод 21 ° Ц укључујући веома запаљиве течности
- 1	супстанце и препарати који се могу загревати и коначно запалити у контакту са ваздухом на температури околине без било каквог извора енергије
- 2	чврсте супстанце и препарати који се могу лако запалити после кратког контакта са извором паљења и који настављају да горе или буду истрошени након уклањања извора паљења
- 3	гасовите супстанце и препарати који су запаљиви на ваздуху при нормалном притиску
- 4	супстанце и препарати који у контакту са водом или влажним ваздухом, развијају високо запаљиве гасове у опасним количинама
X3-B	"Запаљив": течне супстанце и препарати који имају тачку паљења једнаку или већу од 21 ° Ц и мању или једнаку 55 ° Ц
X4	"Надражујући (иритантан)": супстанце и препарати који нису корозивни и који кроз непосредан, одложен или поновљен контакт са кожом или слузокожом, могу проузроковати запаљење
X5	"Штетан (опасан)": супстанце и препарати који, ако се удишу или гутају или ако продиру кроз кожу, могу укључити ограничене ризике по здравље
X6	"Отрован": супстанце и препарати (укључујући веома токсичне супстанце и препарате) који, ако се удишу или гутају или ако продиру кроз кожу, могу укључити озбиљне, акутне или хроничне ризике по здравље, и чак смрт
X7	"Карциноген": супстанце и препарати који, ако се удишу или гутају или ако продиру кроз кожу, могу изазвати рак или његов пораст

X8	"Корозиван": супстанце и препарати који могу уништити живо ткиво при контакту
X9	"Инфективан": супстанце и препарати које садрже микроорганизме или њихове токсине, који су познати или се сумња да изазивају обољење код човека или других живих организама
X10	"Токсичан за репродукцију (тератоген)": супстанце и препарати који, ако се удишу или гутају или ако продиру кроз кожу, могу изазвати ненаследне урођене неправилности или њихов пораст
X11	"Мутаген": супстанце и препарати који, ако се удишу или гутају или ако продиру кроз кожу, могу изазвати наследне генетске недостатке или њихов пораст
X12	Отпад који ослобађа токсичне или веома токсичне гасове у контакту са водом, ваздухом или киселином
X13	"Изазива преосетљивост": супстанце и препарати који, ако се удишу или ако продиру кроз кожу, имају способност изазивања реакције преосетљивости, тако да се даљим излагањем производе карактеристични негативни ефекти
X14	"Екотоксичан": отпад који представља или може представљати непосредне или одложене ризике за један или више сектора животне средине.
H15	Отпад који има својство да на било који начин, након одлагања, производи друге супстанце, нпр. излужевине, које поседују било коју наведену карактеристику (H1-H14)

Правилима заштите од пожара обухваћени су:

- Организација технолошких процеса на начин да ризик настанка пожара буде отклоњен, и да у случају његовог избијања буде обезбеђена безбедна евакуација људи и имовине;
- Мере заштите од пожара;
- Заштита од пожара у зависности од намене објекта;
- Права и обавезе лица задуженог за спровеђења мера заштите од пожара;
- Права и обавезе запослених током спровеђења мера заштите од пожара;
- Начин вршења контроле спровођења заштите од пожара;
- Одговорност запослених непридржавања прописаних мера заштите од пожара;
- Дужности запослених у случају избијања пожара и учешће у гашењу пожара;
- Техника опрема и средства за гашење пожара;
- Начин оспособљавања запослених за спровођење заштите од пожара.

Акција гашења пожара

Одговор на удес – акција гашења пожара спроводи се по процедури Заштите од пожара – оператива, а започиње оног тренутка када се добије прва информација о пожару или некој другој врсти удеса.

Информације о пожару ватрогасној јединици прениси се телефоном. Дежурном ватрогасцу при дојави пожара морају се обавезно доставити следећи подаци:

- шта гори, место и време пожара?
- какав материјал гори и да ли су присутне опасне материје?
- има ли људи у животној опасности?
- ко јавља о настанку пожара?

После дојаве пожара, која се у одређеним случајевима проверава да није лажна, алармира се ватрогасна јединица (звучним алармом из возила или преносном радио везом), окупља на зборном месту и одлази на место пожара. Акција гашења, или одговор на неку другу врсту удеса почиње по унапред утврђеном плану.

Да би акција гашења пожара (одговора на удес) била успешна морају се поштовати следећа начела:

- упознати се са ситуацијом на лицу места, извршити извиђање,
- извршити процену ситуације пожара на темељу извиђања,
- поставити план гашења пожара (одговора на удес),
- издати команде за акцију гашења пожара (одговора на удес)

Руководилац гашења пожара (одговора на удес) на месту пожара сагледава ситуацију и прикупља потребне информације, а пре свега:

1. Величину опасности која прети људима и имовини. Она се одредује, пре свега, величином пожара (удеса), врстом материјала који гори, конструкцијом објекта и слично.
2. Где гори, шта гори и како гори?
3. Јачину властитих снага, средстава и опреме. Оне су руководиоцу гашења пожара познате.
4. Да ли су људи угрожени?
5. Да ли постоје посебне опасности по учеснике гашења?
6. Да ли постоји опасност од проширења пожара (удеса)?
7. Да ли постоји опасност од рушења објекта?
8. Да ли постоји посебна опасност (хемијска, радиоактивна, биолошка и сл)?
9. Какви су путеви за интервенцију.

Важно је уочити и неке друге елементе од значаја за успешну и безбедну интервенцију, као и на пр. количину и боју дима, карактеристике пламена, интензитет топлотног исијавања, адијабатски топлотни ефекат, правац струјања дима, мирисе и слично.

Процена ситуације (тока пожара и ризика по околину), доноси се на основу прикупљених података и битна је за исход акције. Њен основни задатак је да дефинише шта треба учинити, којим редом и којим средствима да се опасности отклоне, обзиром на расположиве снаге и средства.

На основу процене ситуације доноси се одлука о начину спровођења акције, која мора бити кратка и јасна, а дефинише:

- да ли извршити напад или одбрану (пасивну или активну),
- поделу задатака у оквиру расположивих снага – ко шта ради,
- коју опрему и средства треба користити у акцији,
- начин снабдевања средствима и водом за гашење,
- путеве пролаза за интервенцију.

Команде-наређења за акцију гашења пожара (одговора на удес) морају да буду гласне, разумљиве, категоричне, кратке и потпуне. Оне морају недвосмислено да дефинишу:

- ко треба да изврши задатак,

- шта треба да се уради,
- где и са којим средствима се изводи акција.

У самој акцији, ватрогасци и сви остали учесници постављене задатке морају извршавати одговорно, пажљиво и без журбе и панике, строго водећи рачуна о властитој безбедности, али и безбедности свих осталих људи. Сваки појединац при овим активностима треба да максимално користи стечена знања кроз обуку и тренинге из области заштите од пожара.

Када се главна жаришта пожара савладају, обављају се одређене радње да се место пожара (удеса) прегледа, раскрчи и санира. Уколико постоји сумња да би се пожар могао поново појавити постављају се ватрогасне страже.

Индексни број	Назив отпада	AS*	Напомена
08 03	Naziv otpada, formulacije, snabdevanja i upotrebe štamparskog mastila		
08 03 18	Otpadni toner za štapanje drugačiji od onog navedenog u 18 03 17	Љб	Držati na posebnom mestu u poslovnom krugu, odvojeno od ostalih materija najmanje 2 metra, u odgovarajućim kontejnerima ili kantama. U blizini postaviti minimalno 1 aparat za gašenje požara tip S ili tip CO ₂ . Otpad ne sme biti izložen dejstvu toplote i izvoru otvorenog plamena.
2 15 01	Ambalaža (uključujući posebno sakupljenu ambalažu u komunalnom otpadu)		
2 15 01 01	Papirna i kartonska ambalaža	Љб	Držati na posebnom mestu u poslovnom krugu, odvojeno od ostalih materija najmanje 2 metra, u odgovarajućim kontejnerima ili kantama. U blizini postaviti minimalno 1 aparat za gašenje požara tip S ili tip CO ₂ . Otpad ne sme biti izložen dejstvu toplote i izvoru otvorenog plamena.
3 20 03 01	Mešani komunalni otpad	Љб	Držati na posebnom mestu u poslovnom krugu, odvojeno od ostalih materija najmanje 2 metra, u odgovarajućim kontejnerima ili kantama. U blizini postaviti minimalno 1 aparat za gašenje požara tip S ili tip CO ₂ . Otpad ne sme biti izložen dejstvu toplote i izvoru otvorenog plamena.

Tabela, protivpožarne mere za pojedine vrste otpada

Odmah po saznanju o požaru PRVO POZVATI:
- Vatrogasnu jedinicu na broj: 193;
- MUP na broj: 192;
- Centar za obaveštavanje na broj: 1985
- Ukoliko pretil opasnost da dođe do povrede zaposlenih ili drugih lica ili ukoliko ima povređenih pozvati Hitnu pomoć na broj: 194.

6.11 Мере заштите животне средине и здравља људи

Непотребно и неадекватно одлагање (депоновање) рециклабилног амбалажног отпада свакако доприноси деградацији животне средине. Својим напорима да сопствено управљање амбалажним отпадом доведе на највиши могући ниво, једном годишње врше се обуке запослених за безбедан и здрав рад.

Такође, негативан утицај неадекватно одложеног опасног отпада директно утиче на квалитет ваздуха, воде и земљишта као основних параметара животне средине, а самим тим и здравља људи. Неадекватно управљање акумулаторима може резултовати просипањем корозивних материја. Ове корозивне материје садрже растворене метале који су токсични за биљке и животиње, а који неадекватним одлагањем овог отпада на депоније могу наћи свој пут до земљишта, односно подземних вода. Матичне плоче рачунара садрже у себи тешке метале као што су

олово и кадмијум. Батерије рачунара садрже кадмијум, прекидачи и „флат” монитори садрже живу, док се баријум и бром јављају у матичним плочама, у кабловима. С обзиром на удео који опасан отпад чини у укупној количини генерисаног отпада БИОГОР ОИЛ-а, и на начин управљања опасним отпадом, негативан утицај неадекватног управљања овом врстом отпада на животну средину сведен је на минимум.

Мере и поступци који се предузимају састоје се у :

- адекватном просторном планирању (одређивање зона заштите, удаљеност опасних активности од насеља и др.);
- изради анализе опасности од удеса и давању мишљења и сагласности на њих;
- увођењу нових технологија које не загађују животну средину и обезбеђују већи степен заштите;
- благовременом отклањању свих уочених техничко-технолошких недостатака;
- примени техничких средстава и опреме детекције и заштите;
- контроли и систему мониторинга и система безбедности;

Мере и поступци превенције обухватају и израду, праћење и спровођење подзаконских аката, норматива и стандарда који се односе на ову област.

Мере које се предузимају у оквиру приправности, представљају стање које се постиже свеобухватном припремом свих надлежних субјеката у оквиру постројења, опреме и технике ради најадекватнијег одговора на проблеме уз најмање могуће последице.

- Мере заштите животне средине у вези са карактеристикама отпада
 - обезбедити посебан простор/складиште за одлагање опасног отпада. Простор за чување отпада мора да испуњава све услове прописане законом;
 - опремити секундарним прихватима простор за одлагање течног опасног отпада;
 - отпад одлагати у адекватну амбалажу/контејнере у складу са њиховим физичким и хемијским карактеристикама и прописно их обележити;
 - избегавати одлагање опасног кабастог отпада директно на земљу. Одлагати га искључиво на избетониране површине;
 - запослене едуковати/обучити за безбедно поступање и руковање отпадом;
 - све радње и поступке потребно је изводити у складу са важећим прописима;
 - неутрализација, односно сакупљање евентуално исцурелог-просутог отпада, мора се обавити на такав начин, како би се спречила емисија штетних материја у околну радну и животну средину;
 - запаљив и други опасан отпад потребно је транспортовати у исправним и атестираним контејнерима и посудама;
 - амбалажа са опасним хемијским материјама се мора чувати у прописаним условима;
 - незапослени не смеју улазити у просторије за чување отпада, а упозорења о овим забранама морају бити постављена на видним местима и на свим странама. На видном месту се постављају и упозорења о опасности од пожара, експлозије и тровања;
 - у свим просторијама или површинама где се привремено чува отпад морају постојати на видном месту истакнута упутства о поступку у случају акцидента и пружању прве помоћи код тровања датом материјом;
 - одговарајућих разумних мера које нису обухваћене прописима а доприносе општој безбедности на раду и очувању животне средине;
 - обезбедити простор за постављање контејнера, односно посуда за прикупљање чврстог комуналног отпада, а према условима ЈКП. Омогућити лак и несметан приступ комуналним возилима унутар објекта за преузимање чврстог комуналног отпада. Чврст комунални отпад одлагати у контејнере који су и постављени на платоу, на локацији за контејнере, а које ће редовно празнити јавно комунално предузеће.

На основу карактеристика опасних материја-отпада и карактеристике транспорта, чувања и манипулације са опасним материјама-отпадом постоји одређена вероватноћа од настанка удеса. Из овог разлога потребно је организовати и добро обучити и опремити одговарајуће екипе, службе обезбеђења, заштите и одржавања, санитарне, здравствене и друге надлежне службе за поступање у тим ситуацијама.

Превентивне акције имају за циљ минимизирање ефеката загађења у санитарним заштитним и контролисаним зонама. Превентивне мере почињу са планирањем процедуре у случају изливања и разливања.

Мере заштите здравља људи у вези са карактеристикама отпада

Служба заштите здравља и безбедности особља и заштите од пожара је одговорна за управљање безбедношћу и здрављем на раду на нивоу предузећа.

Обављање послова Безбедности и здравља на раду је утврђено следећим нормативним актима:

- Правилником о безбедности и здрављу на раду
- Уговором о раду
- Актом о процени ризика на радном месту и у радној околини

Од стране надлежног инспекцијског органа вршени су редовни, ванредни и контролни инспекцијски надзори, о чему постоје одговарајући записници, решења и налози. Све наложене мере у вези безбедности и здравља на раду су извршене.

Повреде на раду

У компанијама постоји интерна процедура за извештавање о повредама на раду, од пословође до менаџмента. Остала поступања у вези повреда на раду дефинисана су законским прописима и стриктно се спроводе.

Медицински надзор и прегледи

Компаније раде Акт о процени ризика на радним местима и у радној околини, при чему није утврђено ни једно радно место које има радне задатке везане за поступања са отпадом, као радно место са повећаним ризиком.

Обука из Безбедности и здравља на раду

Сви запослени су теоријски и практично оспособљени из области безбедности и здравља на раду, о чему постоји уредна евиденција на законски прописаном обрасцу. Извршена је и обука запослених за указивање прве помоћи у склопу обуке за безбедан и здрав рад. Производне локације су опремљене са комплетима за указивање прве помоћи у складу са прописима, а проверу и допуну садржаја комплета врши сарадник Службе заштите здравља и безбедности особља и заштите од пожара.

Упутства за безбедан рад

Предузећа поседују инвентар опасних материја, као и уверења о опасним материјама. Писана упутства за руковање опасним материјама не постоје и препорука је да се ураде и поставе на конкретним радним местима, која су истакнута на местима чувања и коришћења опасних материја.

Преглед и испитивање опреме за рад и услова радне средине

Мерења се врше у складу са законским прописима, Правилником о поступку прегледа и испитивања опреме за рад и испитивања услова радне околине (Сл. гласник РС", бр. 94/2006, 108/2006 - испр., 114/2014 И 102/2015), на сваке 3 године. Мерења врше овлашћене установе.

Мере које је неопходно предузети у складу са актом о процени ризика радног места у циљу заштите здравља људи су следеће:

- сви радници морају да буду снабдевени личним заштитним средствима, која морају да буду стално у исправном стању;
- радници који раде са отпадом морају се обучити специјално за тај посао, а контроле знања би требало вршити периодично;
- користити постере и ознаке да подсети запослене о потреби заштите;
- мора се предвидети да особље које рукује и одржава инсталације буде стручно оспособљено за тај посао;
- Морају се поседовати атести уграђене опреме и упутства за руковање и одржавање;
- поступати по Упутствима за безбедан рад запослених;
- поступити по Правилнику о поступку прегледа и испитивања опреме за рад и испитивања услова радне околине (Сл.гласник РС бр.94/06, 108/06 - испр., 114/2014 и 102/2015);
- одржавање свих неопходних хигијенских стандарда.

7. ЕКОЛОШКИ НАЈПРАКТИЧНИЈЕ ОПЦИЈЕ ЗА КОМУНАЛНИ ОТПАД

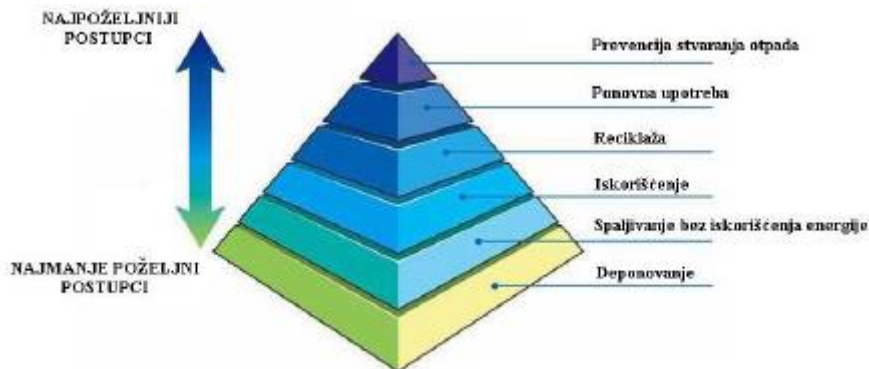
Интегрално управљање отпадом подразумева сагледавање отпада од његовог настајања, минимизације, преко сакупљања, транспорта, третмана и одлагања. Систем за прикупљање, прераду и коначно одлагање комуналног чврстог отпада заснива се на следећој хијерархији:

1. Предузимање свих акција у циљу минимизирања отпада на месту настајања
2. Обновљање материјалних ресурса на местима настајања отпада кроз примарну и/или секундарну селекцију и рециклажа тако издвојених секундарних сировина (често коришћена под заједничким именитељем – рециклажа отпада);
3. Изградња трансфер станица у којима се, осим претовара из транспортних возила у возила за трансфер, врши и сабијање отпада;
4. Алтернативно, зависно од бројних фактора:

- Коначно одлагање непрерађеног отпада на санитарну депонију;

- Прерада отпада у постројењу за обновљање материјалних и енергетских ресурса, па коначно одлагање инертног остатка и пепела на санитарну депонију и опасног отпада на депонију опасног отпада;

5. Компостирање отпада.

Слика 7. Хијерархија управљања отпадом

Савремену опрему за обновљање материјалних, а поготово енергетских ресурса, која функционише без неповољног еколошког утицаја на животну средину карактерише висока цена и велика техничко-технолошка сложеност. Зато су и инвестициона улагања која треба извршити у релативно кратком року велика. При пројектовању оваквих постројења искључен је било какав генерализован приступ, будући да свако поједино постројење мора бити у високом степену прилагођено специфичним локалним условима, а пре свега расположивој количини отпада и потребама индустрија која мора редовно откупљивати добијене секундарне сировине и енергију. Из свега овога проистиче да санитарна депонија, без обзира на то да ли се и на који начин врши обновљање материјалних и енергетских ресурса, обавезно мора бити интегрални део сваког система за прикупљање, прераду и одлагање комуналног чврстог отпада. Укључивање постројења за обновљање ресурса у систем само продужава експлоатациони период санитарне депоније, а у систем се може укључити у току његове експлоатације, када се за то стекну технички и финансијски услови. У нашим условима, у Републици Србији, када се управљање чврстим отпадом налази у зачетку, очигледно је, бар у овом почетном периоду, да санитарно одлагање сировог

отпада на санитарним депонијама, уз претходно издвајање његових корисних компоненти - секундарних сировина на месту његовог настајања од стране грађана, а без претходне прераде у постројењима за обнављање материјалних и енергетских ресурса, практично нема алтернативу.

Национална Стратегија за управљање отпадом Републике Србије разматра следеће опције управљања отпадом:

1. Смањење отпада на извору,
2. Поновна употреба,
3. Рециклажа,
4. Компостирање,
5. Анаеробна дигестија,
6. Инсинерација отпада,
7. Остали поступци третмана отпада (пиролоза, гасификација, плазма процес, отпад као гориво, солидификација),
8. Одлагање отпада на депоније.

Сметње, односно ограничења у управљању отпадом огледају се у следећем:

- Недостатак система праћења техничких, а са тим и финансијских параметара – на депонији не постоји вага за мерење возила за сакупљање отпада што онемогућава добијање и анализу основног улазног податка за планирање – масу отпада; не постоје базе података са поузданим показатељима о количинама и врстама отпада, самим тим нема могућности за праћење финансијских показатеља ефикасности система.

- Недостатак савременог финансијског менаџмента уз примену одговарајућег софтвера на основу кога би се пратило пословање система и омогућила идентификација недостатака и планирало унапређење, -

Недостатак финансијских средстава за обнову постојеће опреме и надоградњу система у складу са светским стандардима,

- Недостатак капацитета у техничком смислу за пружање квалитетних и економски ефикасних услуга,

- Слаба двострана комуникација са јавношћу у процесу доношења одлука (нпр. приликом одређивања локација за постројења за третман отпада), што отежава и поскупљује комплетан поступак примене одређених решења за поступање са отпадним материјалом.

Имајући у виду стратешку оријентацију Србије ка власничкој трансформацији, наредних година очекује се интензивно реструктурирање индустријске производње. Заједно с трансформацијом производње, очекује се и ефикасније искоришћење сировина за производњу, као и енергије, интензивно сагледавање и затварање производних циклуса, као и коришћење мање опасних материја у производима и оптимизација материјала за паковање и амбалажу, за шта је неопходна нова правна регулатива.

7.1. Сакупљање и транспорт отпада

Под појмом сакупљања отпада подразумева се уклањање отпада са места настанка и његов транспорт до места одлагања (депоније) или места његове обраде (постројење за третман отпада). Сакупљање отпада може у појединим случајевима да буде изузетно комплексан проблем с обзиром да променљивост количине генерисаног отпада током времена у некој средини, услед локалних карактеристика које се могу огледати у лакшем или тежем приступу локацијама за сакупљање отпада и других карактеристика локалног карактера.

Сакупљање отпада у урбаним областима представља комплексну и веома захтевну активност са организационог, техничког и финансијског аспекта. Разлози за

комплексност је разноврсност извора и категорија отпада, с обзиром да се унутар једног урбаног комплекса као извори отпада јављају домаћинства, комерцијална предузећа, индустријска предузећа, јавне површине, итд., а сваки од извора има специфичне карактеристике у погледу количина и састава отпада.

Иако су проблеми у погледу организације и рада система за сакупљање отпада одувек постојали, последњих година они долазе до изражаја због пораста количина произведеног отпада али и због пораста трошкова рада и одржавања елемената система.

У многим развијеним земљама 50-70 % од укупних трошкова управљања чврстим отпадом чини управо сегмент сакупљања и транспорта отпада.

сматра отпадом до посуде за одпатке. Други сегмент би био пренос посуде за сакупљање до возила за сакупљање. Треће камион за сакупљање мора сакупити отпад из много домаћинстава на најбољи могући начин, а када је камион пун мора однети отпад на депонију или трансфер станицу то би био четврти сегмент. Пети сегмент система за сакупљање отпада односи се на локацију места за одлагање или трансферне станице. [3]

У погледу препорука за систем сакупљања отпада у општини Инђија разматраће се:

1. Тип система за сакупљање отпада
2. Технике за одређивање рута возила за сакупљање отпада унутар општинског реона.

7.2. Тип система за сакупљање

Постоје више система за сакупљање отпада :

- систем директног транспорта великих контејнера аутоподизачима,
- систем стационарних контејнера,
- систем канти,
- систем кеса и
- комбиновани систем.

Примена система директног транспорта великих контејнера је погодна у реонима са високом продукцијом отпада с обзиром на релативно велику запремину контејнера (најчешће 5 и 7 м³). Употреба великих контејнера смањује време потребно за руковање контејнером (подизање и пражњење), а због различитих капацитета и повољности за употребу свих категорија чврстог отпада (посебно индустријског) су изузетно флексибилни. Предност система великих контејнера је и у томе што је за затворен циклус сакупљања и транспорта отпада довољно једно возило и један возач, за разлику од система стационарних контејнера, што је од великог значаја са економског аспекта. Економске предности су очигледне и у случајевима када се рукује са отпадом који се може добро сабијати, а који је потребно транспортовати на веће удаљености.

Код система са директним транспортом великих контејнера разликујемо 2 модела:

а) Стандардни модел

б) Модел са разменом контејнера

а. **Стандардни модел** подразумева преузимање пуног контејнера на одређеној локацији, транспорт до трансфер станице или депоније, пражњење и враћање празног контејнера на локацију са које је узет.

б. **Модел са разменом контејнера** подразумева почетак радног дана са доношењем празног контејнера на почетну локацију, остављање празног контејнера на тој локацији и преузимање пуног контејнера, транспорт до трансфер станице или депоније, пражњење и транспорт празног контејнера до следеће локације на којој се празан контејнер практично замењује пуним.

Систем стационарних контејнера који се већ примењује у неким општинама је погодан за сакупљање претежно отпада из домаћинстава због типа опреме и начина

пражњења контејнера (механички или ручни). Овај систем сакупљања примењује се у градским срединама где због услова саобраћаја и конфигурације улица није могуће приступити возилима већих габарита. За разлику од система директног транспорта великих контејнера, систем стационарних контејнера захтева већу радну екипу која допрема контејнере до механизма за подизање на возилима, или која ручно празни контејнере, а затим, у оба случаја враћа контејнере на првобитну позицију.

Систем посуда за одлагање где су највише заступљене канте (најчешће 120 Л) функционише на исти начин као и системе контејнера, тј. канте се празне у транспортно возило и по попуњености возила, возило одвози отпад на одлагалиште. Овај систем се добар показао код индивидуланих домаћинстава, где је наплата отпада на тежинском принципу, или по броју попуњених канти. Такође, овај систем расподеле канти по домаћинствима се добро показао у брдско-планинским подручјима као и у подручјима где нема свакодневног одношења отпада, као и у насељима где је већ организована рециклажа (зелене и плаве канте). [3]

7.3. Селекција и рециклажа отпада

Под појмом рециклаже отпада подразумева се обрада секундарног материјала у циљу добијања новог рециклираног материјала које се може поново користити у неку сврху. Појам рециклаже се меша са појмом сепарације, који представља један део система рециклаже или управљања отпада а то је одвајање секундарних - корисних сировина, на месту настанка или на депонији.

Разлози за увођење рециклаже су многобројни:

- смањење количине комуналног отпада
- издвајање секундарних сировина као ресурса и чување постојећих ресурса
- уштеда енергије за производњу
- смањење трошкова за добијање готових производа
- смањење увоза сировина
- отварање нових радних места
- заштита животне средине

На Регионалној депонији у Инђији планира се изградња постројења за рециклажу отпада, на следећим сликама ћемо приказати машине и опрему за рециклажу која ће се користити.

Конструктивни елементи санитарне депоније

Основна изолација депоније - било да се ради о природном или вештачком материјалу - има задатак да заштити земљиште и подземне воде који се налазе испод депоније. У циљу осигурања уредног отицања оцедних вода неопходно је обезбедити нагиб у телу депоније који је већи од 2%. Оцедне воде које задржи изолациона облога треба одводити путем изграђеног дренажног система. Постављањем површинских филтерских слојева материјала обезбедјује се заштита од зачепљивања дренажног система и нагомилавања оцедних вода. Оцедне воде које се прикупе путем система за њихово прикупљање остају и након неколико деценија загађене органским материјама. Пре испуштања ових вода у системе за одвођење отпадних вода неопходно је да се оне пречисте, или да се допреме до постројења за пречишћавање отпадних вода које потичу из домаћинстава.

Након што се депонија или део депоније у потпуности попуни отпадом, неопходно је да се њена површина прекрије како би се дугорочно спречило продирање атмосферских вода у депонију. Приликом анаеробног разграђивања органских супстанци настаје тзв.

гас са депонија који је сачињен од метана (отприлике 60%) и угљендиоксида (отприлике 40%), као и од других гасова у минималним количинама. Гас са депонија треба одводити техничким системима за прикупљање гаса (бунари и цевоводи за прикупљање гаса), док се код мањих количина они могу и спаљивати. На великим депонијама гас се може користити као енергент за моторе са унутрашњим сагоревањем, али и за производњу електричне енергије или за грејање.

На Санитарној депонији у Инђији биће забрањанено одлагање следећих врста отпада:

- Биоразградиви отпад
- Запаљив или изузетно запаљив отпад
- Експлозиван отпад
- Инфективан медицински отпад
- Фекални отпад
- Старе гуме
- Отпадна уља
- Све врсте опасног отпада

8. СТРАТЕШКИ ОКВИР И ПОТРЕБНЕ ПРОМЕНЕ

8.1. Листа циљева

Циљеви управљања и третмана отпада:

1. Управљање отпадом у складу са законом
2. Смањење утицаја отпада на животну средину
3. Примена стандарда и прописа ЕУ
4. Проширења обима сакупљања отпада
5. Смањење количине отпада успостављањем организоване сепарације и рециклаже
 - а. Папир
 - б. Стакло
 - ц. Пластика
 - д. Издвајање биоразградивог отпада
 - е. Издвајање амбалажног отпада
6. Сакупљање индустријског отпада и адекватно одлагање
7. Сакупљање и третман отпадних уља
8. Сакупљање акумулатора и батерија
9. Сакупљање отпадних гума и њихов третман
10. Адекватан третман електронског отпада
11. Смањење одлагања отпада на депонију
12. Санација и рекултивација општинске депоније
13. Изградња регионалне санитарне депоније

8.2 Процена будуће количине отпада

Потребан будући капацитет система за управљање отпадом ће пре свега зависти од промене кључних параметара, као што су :

- број становника,
- социо-економски услови,
- повећање обухвата становника.
- смањење отпада због разврставања на месту настајања

1. Раст броја становника

У неколико последњих година постојала је тенденција опадања броја становника. Опадање броја становника је нарочито било изражено у општинама са насељима сеоског типа и износи око 1,0 % годишње. У прорачунима за одређеивање потребне величине депоније примењен је сценарио нултог раста (0%) за целокупно трајање пројекта.

2. Економски раст (БДП)

Примењен је најбољи могући сценарио финансијских пројекција са годишњим растом од 3 до 5%. На основу претходних података за Западну Европу претпоставило се да се на повећање производње отпада могу применити исти бројчани показатељи.

3. Повећање покривености сакупљања

Покривеност сакупљања је готово 100% у урбаним срединама. Сеоске средине се теже опслужују због удаљености, ниске густине насељености, лошијих путева, дивљих, односно неплански изграђених викенд насеља. Један од већих проблема представљају и дивља викенд насеља на обронцима Фрушке горе која спадају у Регион.

На смањење количине отпада на депонијама утицаће примена директиве ЕУ од 26.4.1999. (ЕУ Цонцил Дирецтиве 1999/31/ЕЦ о депонијама) одређује рокове за смањење биоразградивог комуналног и сличног отпада:

- До 2006.* на 75% од количине депонованог биоразградивог комуналног отпада 1995. године
 - До 2009.* на 50% од количине депонованог биоразградивог комуналног отпада 1995. године
 - До 2016.* на 35% од количине депонованог биоразградивог комуналног отпада 1995. године
- * 4 додатне године за чланице које су 1995. одлагале (без спаљивања и сл.) више од 80% укупног комуналног отпада

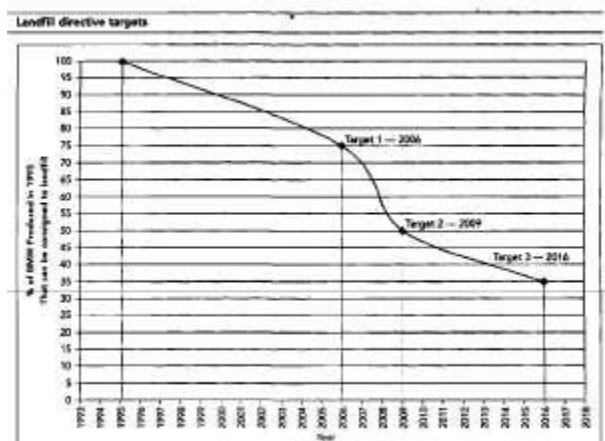

График 5. Циљеви смањења отпада одложеног на депоније у ЕУ

Општина Инђија има око 47.000 становника, док је густина насељености 122 становника на 1 км². Просечна старост у овој општини је 41.21 година, док је индекс старења 88.54.

На територији општине Инђије се годишње произведе 19.122 т/год. Отпада. Узимајући у обзир број становника, број домаћинстава и обухваћени број становника може се увидети да је количина отпада по условном становнику 1,056 кг дневно. Дневна количина комуналног чврстог отпада која се у просеку сакупи на подучју општине Инђије је 80.73 т/дану.

Пошто се на територији општине Инђије врши изградња Регионалне санитарне депоније и у Инђији ће се одлагати отпад из других општина потписница споразума, при прорачуну будућих количина отпада уврстићемо и количине отпада из других општина потписница споразума. Тако да добијамо да ће дневна количина отпада бити 345,7 т/дану.

Податак ће се односити на 2010. (нулту) годину и узет је као основица за даљи прорачун укупне количине отпада која ће се депоновати у предвиђеном периоду од 30 година. Према овој количини комуналног и инертног индустријског отпада и процени да ће број становника да стагнира на годишењем нивоу, израчунат је капацитет и век експлоатације депоније. По правилу би требале да се формирају ћелије за депоновање тих габарита да стане дневна количина која би се истог дана прекрила инертним материјалом.

Како је дневна количина отпада 345,7 т/дан што чини 993 м³ несабијеног односно 384,1 м³ сабијеног отпада компактором дневно. На годишњем нивоу 255 x 384,1 м³ = 97.970 м³ Формирање ћелија би било 16м x 10м x 2 м, потребна величина ћелија. Потребна количина инертног материјала је ако се узима стандардно од 0,2 м и густина 0,7 (т/м³) несабијен и сабијен 1,67 (т/м³). За дневно прекривање је потребно 32 м³ инертног материјала. А за прекривање на годишњем нивоу је потребно 255 x 32 = 8160 м³ инертног материјала. Инсталирањем постројења за сепарацију отпада и

претпоставком да ће оно моћи да обради комплетну количину отпада од 345,7 т/дан, или увођењем примарне сепарације, издвојили би се рециклабилни материјали папир, стакло, метал и један део пластике, који имају вредност на тржишту секундарних сировина. Процене говоре да је могуће издвојити различит проценат ових сировина.

Врста отпада	Искусвени		количине које ће се издвојити t/danu
	Тежински удео	подаци о % издвајања на постројењу за сепарацију	
Папир и картон	5.76%	80	13.7
Стакло	1.52%	40	1.8
ПЕТ	4.55%	80	10.8
Полиетилен	7.21%	60	12.9
Остала пластика	0.48%	60	0.8
Метали	1.44%	30	1.28
Текстил	3.55%		
Органски отпад	75.01%		
Остало	0.49%		
Дневна количина која ће остати након издвајања			292.79

Табела 8. Могућност сепарације секундарних сировина

Остатак од укупне количине је 292.79 т/дану биће депоновано што износи 384,1 м³, на годишњем нивоу то је 97.970 м³. Ћелије потребне за ову количину ће бити димензија 16 x 10 x 2 м. Потребна количина инертног материјала је иста као у претходном случају. 8160 м³ сабијеног годишње.

Укупна уштеда у простору која ће се добити инсталирањем опреме за сепарацију отпада угледа се у 1.961.060 - 1.769.820 = 191.240 м³ корисног простора и продужењу века искоришћења депоније.

У зависности од пројекта санације, постоји могућност да се потребан простор за депоновање повећа. Потребно је изградити санитарну депонију за првих пет година а то је потребан простор за 444.865 м³ отпада.

8.3 Институционалне промене

Кључни утицај на побољшање управљања отпадом имају:

- Законске реформе у области отпада
- Законске реформе у области регионализације и децентрализације Републике Србије
- Реструктурирање комуналних предузећа и поступак приватизације

Законске реформе у области управљања комуналног отпада ће дати институционални оквир унапређењу управљања комуналним отпадом и олакшати регионализацију. Усклађивање српских закона са законима ЕУ помоћи ће општинама да побољшају управљање у свим деловима прикупљању, сепарацији, транспорту, наплати трошкова, субвенцијама итд.

Издавање дозвола и обавештавање јавности, дозволе за управљање отпадом су неопходне за:

- а)Сакупљање;
- б)Транспорт;
- ц)Складиштење;
- д)Третман, и
- е)Одлагања отпада.

Министарство издаје дозволе за рад на територији више општина. Оператер подноси захтев за добијање дозвола, а Министарство обавештава подносиоца и јавност о пријему захтева за издавање дозволе у року од 15 дана од пријема захтева.

Произвођачи и власници отпада морају да воде дневну евиденцију о отпаду и да сваких шест месеци подносе извештаје Агенцији за заштиту животне средине о отпаду који је испоручен у постројење за управљање чврстим отпадом, материјалима за рециклажу и о отпаду и другим материјалима који су одвезени из постројења. Агенција са своје стране подноси извештаје Министарству. Министарство је обавезно да одржава базу података о управљању чврстим отпадом. Ова база података мора да садржи податке о квалитету, количини и врсти отпада, постројењима, складиштењу, третману и одлагању отпада, дозволама које су издате за рад постројења и дозволама за увоз, извоз и транзит отпада.

8.4 Предлог организационе структуре

Да би се задовољили циљеви дефинисани Националном стратегијом за управљање отпадом и за успостављање једног одрживог принципа потребно је да се оформи систем управљања отпадом у Региону који ће чинити општине Инђија, Ириг, Рума, Стара Пазова, Сремски Карловци, Пећинци и Шид а који подразумева успостављање нове међуопштинске организације, изградњу нових постројења, и потпуно нови концепт сакупљања и транспорта уз обавезно увођење издвајања корисних компоненти.

Табела бр.9:Планирана мрежа регионалних центара за управљање комуналним отпадом

	Локална самоуправа, која је носилац изградње регионалног центра за управљање комуналним отпадом	Остале општине које чине регионални центар	Број становника (2002)	Количина отпада,t/god. (2009)
1.	Сомбор	Алатин, Кула, Оџаци, Бач	230.252	59.914
2.	Суботица	Бачка Топола, Кањижа, Мали Иђош, Сента, Нови Кнежевац, Чока	266.193	86.749
3.	Нови Сад	Бачка Паланка, Бачки Петровац, Беочин, Жабаљ, Врбас, Србобран, Темерин	510.522	192.226
4.	Кикинда Нови Бечеј	Ада, Житиште, Нова Црња, Бечеј	200.843	46.826
5.	Панчево	Опово	138.178	54.827
6.	Вршац	Бела Црква, Алибунар, Пландиште	111.067	33.771
7.	Зрењанин	Сечањ, Ковачица, Тител	193.368	67.512
8.	Инђија	Ириг, Рума, Сремски Карловци, Пећинци, Стара Пазова, Шид	211.026	74.305
9.	Сремска Митровица	Шабац, Мали Зворник, Лозница, Богатић, Крупањ	397.249	85.036
10	Београд	Вождовац, Врачар, Гроцка, Звездара, Земун, Младеновац, Нови Београд, Палилула, Раковица, Савски Венац, Солот, Сурчин, Чукарица	1421.997	796.318
11	Ваљево	Уб, Осечина, Лајковац, Мионица, Љиг, Коцељева, Владимирци, Барајево, Лазаревац, Обреновац	382.340	88.075
12	Смедерево	Пожаревац, Ковин, Велико Градиште Голубац	250.772	63.660
13	Петровац	Мало Црниће, Жабари, Кучево, Жагубица	90.979	9.300
14	Лапово	Велика Плана, Смед. Паланка, Рача, Деспотовац, Баточина, Свилајнац	179.013	37.700
15	Крагујевац	Аранђеловац, Топола, Кнић, Горњи Милановац,	319.188	86.653
16	Јагодина	Параћин, Ђуприја	160.087	44.117
17	Ужице	Бајина Башта, Пожега, Ариље, Ивањица, Чајетина, Косјерић, Чачак, Лучани, Љубовија	378.668	91.516
18	Нова Варош	Прибој, Пријеполје, Сјеница	116.189	19.452
19	Зајечар	Бор, Неготин, Мајданпек, Кладово, Књажевац, Бољевац, Сокобања	271.465	31.819
20	Пирот	Димитровград, Бела паланка, Бабушница	100.133	21.617
21	Краљево	Врњачка Бања, Нови Пазар, Рашка, Тутин	296.761	57.077
22	Крушевац	Трстеник, Варварин, Рековац,	263.740	54.595
23	Ниш	Ћићевац, Брус, Александровац Гаџин Хан, Сврљиг, Ражањ, Дољевац	363.851	91.374
24	Прокупље	Житорађа, Куршумлија, Блаце	98.250	18.044
25	Врање	Прешево, Бујановац, Трговиште, Владичин Хан, Сурдулица, Босилеград	229.596	49.968
26	Лесковац	Лебане, Бојник, Медвеђа, Власотице, Црна Трава	234.018	55.889

Предлог организационе структуре може бити у две варијанте. Варијанта 1, је да општине у потпуности поделе одговорности и права у изградњи регионалне депоније и система управљања комуналним отпадом. Варијанта 2, је да општина Инђија, као

општина или са стратешким партнером, на чијој територији се налази депонија преузме одговорност за инвестиције у управљање а да релације са осталим општинама буду на основу уговорно-комерцијалних аранжмана. Прихваћена је друга варијанта где општина Инђија преузима одговорност за инвестиције и управљање.

Активности којима треба да се бави овакво предузеће треба да буду:

- Изградња и рад нове регионалне санитарне депоније
- Транспорт отпада од трансфер станица до регионалне депоније
- Издвајање, сакупљање и сепарација искористивог отпада из комуналног отпада, сортираног на самом месту настајања
- Издвајање и сепарација искористивог отпада из комуналног отпада, сортираног на месту одлагања
- Припрема или прерада секундарних сировина и пласман на тржишту
- Развој и унапређење система за рециклажу, изградња потребних објеката
- Развој система за издвајање отпадних уља, третман акумулатора и батерија, третман електричне и електронске опреме, третман неупотребљивих возила
- Изградња постројења за компостирање, у сарадњи са више околних региона,
- Изградња постројења за инсинерацију у сарадњи са више околних региона.

У прихваћеној Варијанти 2. општине ће у потпуности препустити одговорност општини Инђија која је преузела одговорност за избор локације за изградњу санитарне регионалне депоније. Општине су на комерцијалној основи у дефинисању уговорних основа преузеле одговорност за сакупљање отпада у општини, али и одговорност за изградњу трансфер станица и превоз отпада од трансфер станица до регионалне депоније. Друга варијанта омогућава да општина Инђија једноставније пронађе стратешког партнера, или да се једноставније обезбеди инвестициона средства код донатора или кредитних организација или банака.

8.5 План сакупљања и транспорт отпада у општини Инђија

Правилно сакупљање свих врста отпада, па и комуналног подразумева одвојено сакупљање различитих врста отпада у конкретном случају одвојено сакупљање комуналног од индустријског, медицинског и других врста отпада, који не би требало да се мешају и заједно одлажу на депонију. Општина Инђија примењује одвојени систем сакупљања отпада, пластични и папирни отпад се одвајају на извору, док друге врсте отпада нису обухваћене овом методом.

Тренутно на тржишту постоји велики број различитих контејнера, канти, кеса и други посуда за сакупљање отпада. Једноставнији и економичнији систем сакупљања отпада изискује стандардизовање посуда за сакупљање отпада, односно коришћење неколико различитих величина које ће бити одабране пре свега у зависности од облика становања (индивидуално, више домаћинстава...), али и динамике сакупљање отпада. У складу са поменути, најчешће се користе контејнери од 1.1 м³, за више домаћинстава и канте од 120 или 140 Л за индивидуална домаћинства.

Постојеће стање опреме за сакупљање и транспорт отпада у општини Инђији је следеће:

- Контејнери до 5м³ 45 комада
- Контејнери до 1100Л 389 комада
- Канте до 50Л 80 комада
- Аутоподизачи 3 комада
- Камioni смећари 8 комада

- Трактори са приколицом 1 комад

Анализа потребног броја контејнера и канти заснива се подацима о колективном, односно индивидуалном облику становања домаћинства. Број контејнера, односно канти рачунат је за случај да се из области колективног становања отпад односи свакодневно.

Процена потребног броја контејнера и канти за општину Инђија:

- Потребан број контејнера од 1.1 м³ за општину Инђија је 35 комада.
- Потребан број канти од 120/140 Л за општину Инђија је 7.376 комада

Типови возила за сакупљање треба да буду следећи:

- возила са задњим утоваром опремом за подизање контејнера од 1100 Л, уз могућност мануелног руковања нестандардизованим контејнерима.
- возила за рад са кантама. Капацитет возила би требао да буде 15 м³.

8.6 Систем сепарације и рециклажа отпада на развој тржишта

У Плану управљања предвиђено је неколико степена раздвајања или сепарације отпада.

Први на месту настанка који општина Инђија већ примењује. За примењивање овог система нису потребна значајна финансијска средства, али је потребна чврста локална регулатива и инспекцијски надзор.

Да би систем који је успостављен у Инђији наставио успешно да ради потребно је донети општинске одлуке о кажњавању грађана и правних лица који се не придржавају одвајању комуналног отпада и одлуке о успостављању јаке општинске инспекцијске службе.

Општина Инђија је од почетка године до априла 2010. године издвојила и продала 18.8 т ПЕТ и 57.2 т папира. Са почетком рада регионалне депоније планира се проширење система сепарације отпада и на друге врсте отпада.

Потребно је напоменути да рециклажа отпада у региону не постоји. На планираној регионалној депонији у Инђији планира се изградња савременог постројења за рециклажу. Рециклажа је веома значајна јер се преко ње може остварити економска, технолошка и еколошка добит, и што је најважније са применом рециклаже продужавамо век регионалне депоније.

Основни разлози за увођење рециклаже су:

- Рециклажа је један од основних циљева Националне стратегије управљања отпадом у Србији.
- Рециклажом се смањује количина комуналног отпада који треба одложити на депонију и врши севалоризација секундарних сировина из комуналног отпада.
- Рециклажом се остварује се економска добит (директна продаја и посредно учешће у осталим производним гранама).
- Рециклиране компоненте су неопходна секундарна сировина у производњи више индустријских грана (метална, индустрија папира, индустрија стакла).
- Рециклиране компоненте се увозе - овим програмом се може заменити увоз у великом делу.
- Рециклажом се чувају постојећи ресурси (мања количина отпада се одлаже на депоније - мањипростор за одлагање, а природни ресурси се мање користе за издвајање сировина - нарочито за Ал, Цо, Ни).
- Рециклажом се штеди енергија (мањи утрошак енергије је за производњу из секундарних сировина него из сировина).
- При преради секундарних сировина смањују се трошкови производње у односу на прераду сировина.
- Рециклажом се отварају нова радна места.
- Рециклажом се постиже заштита животне средине.

- ЕУ кроз своју политику управљања отпадима постулира обавезу рециклаже.

Важни услови који утичу на одлуку о искоришћавању или уклањању отпада су:

- Повећани захтеви за безбедним уклањањем отпада са аспекта заштите животне средине, што има за последицу веће трошкове уклањања.
- Примена принципа зарачунавања стварних трошкова уклањања отпада.
- Развој нових производних технологија и поступака искоришћавања отпада.
- Разрада метода прогнозирања, ради процене развоја тржишта сировина (развој потрошње, понуде, ризик снабдевања, развој цена).

Тржиште материјалима који се могу рециклирати је активност или процес трансфера, продаје и/или куповине материјала који се може рециклирати, којим се успоставља веза између купца и продавца рециклираних компоненти. У нашој земљи ово тржиште је веома хаотично, тачније, базирано је углавном на тржишту индустријских секундарних сировина. Тржиште је неразвијено и базира се на иницијативама сакупљача и приватних организација. Република Србија је основала Агенцију за рециклажу, чији је задатак да иницира елементе за развој тржишта секундарних сировина. У циљу организовања успешне рециклаже у Општини Инђија, добро би било да се организују информације о тржишту на коме би се добијали подаци о продаји и потражњи (Регионална привредна комора).

Типичне компоненте система рециклаже отпада у циљу повраћаја материјала и издвајања корисног отпада су:

- Издвајање различитих компоненти на извору настајања отпада – из домаћинства, радњи, институција, сакупљање на улици или у центрима где се сакупља рециклабилан отпад.
- Издвајање рециклабила из укупне масе отпада на специјалним постројењима за рециклажу.
- Припрема издвојених рециклабила на линијама за балирање (папир, пластика), пресовање (метал), млевење (стакло).
- Сакупљање и издвајање органских компоненти (кухињски отпад и отпад из башти) за компостирање у великим постројењима.
- Промоција самосталног компостирања "у свом дворишту" кроз едукацију и успостављање малих компостних бункера.

Основни начин за сакупљање секундарних сировина је изградња мреже постројења за рециклажу и сакупљање отпада којом би се сакупила највећа количина доступног папира, стакла, пластике и метала из отпада из домаћинства, комерцијале, индустрије и вратила назад у процес прераде. Регионална постројења за сортирање морају бити изграђена за завршно сортирање селективно сакупљених материјала. Ова постројења такође служе и за припрему материјала за транспорт (балиран отпад или издробљен).

8.7 Компостирање

Постројење за компостирање је постројење које након формирања депоније и сепарације на месту настанка отпада, има економских разлога за инсталацију у овом Региону као напредне технологије управљања отпадом. Велика количина баштенског отпада, забрана остављања органског отпада на депоније су разлози који ће у наредном периоду индицирати инсталацију компостилишта у овом Региону. Тренутно услови за то не постоје.

Цена, лакоћа, и ефективност увођења програма за компостирање зависи од изабраног метода сакупљања компостне сировине. Општине могу изабрати и развити од различитих система сакупљања онај који им највише одговара за њихове потребе. Програми могу бити осмишљени тако да сакупљају само баштенски отпад, или

баштенски и комунални отпад заједно. Сакупљање се може обављати по кућама, где радници директно купе материјале из домаћинства или са депонија, где становници и произвођачи остављају своје материјале за компостирање на предвиђеном месту. Сакупљање се веома разликује ако је у питању баштенски отпад или комунални отпад, или ако се заједно сакупљају.

Компостирање је област која највише обећава када се ради о поновном коришћењу органских материјала. Одлуке за увођење процеса компостирања морају бити тржишно оријентисане и засноване на пажљивим економским и финансијским анализама.

Процес се одвија у две главне фазе. У првој фази микроорганизми разлажу компостне сировине на једноставније компоненте, тиме стварају топлоту као резултат њихових метаболичких активности. Током ове фазе величина компостне гомиле се редукује. У другој фази компостни производ је исушен и готов, микроорганизми су истрошили залихе нутриената из компоста што смањује њихову активност. Резултат тога је постепено смањење топлоте, а компост постаје сув и дробљиве текстуре. Када је фаза сушења готова, компост се сматра стабилизованим или зрелим.

Компостирање се примењује у неколико решења и то као:

- 1) Компостирање у гомилама (отворено компостирање)
- 2) Компостирање у хали (наткривено компостирање)
- 3) Тунелско компостирање
- 4) Компостирање у реактору (компостирање у коморама)

На општини остаје да се одлучи које решење компостирања ће се примењивати на регионалној депонији.

Предности и недостаци примене компостирања

Предности:

- ✓ Компостирањем се смањује количина отпада и продужава век трајања депоније
- ✓ Смањује се оптерећење животне средине
- ✓ Економска добит

Недостаци:

- ❖ Вода која се користи за компостирање може садржати штетне материје
- ❖ Могућност испуштања непријатних мириса
- ❖ Могућа појава инсеката

Уколико се направи добар маркетинг и на правилан начин наступи на тржишту нема препрека да се од процеса компостирања остваре одређени приходи. Ти приходи свакако у извесној мери могу смањити предходно настале трошкове, али није за очекивати да их могу на било који начин надмашити.

Цена готовог компоста на тржишту креће се око 18 €/м³, а најчешће је за једну тону компоста потребно 5 тона отпада. Одређене количине додатних прихода могле би се остварити уколико би се по пријему сировина код компостног постројења за обраду комуналног отпада обављала сепарација.

8.8 Медицински и индустријски отпад

Медицински отпад обухвата следеће категорије високо ризичног / опасног отпада:

Инфективни отпад

- културе и раствори инфективних агенаса насталих у лабораторији
- отпад који је резултат хируршких интервенција и аутопсија на пацијентима са инфективним болестима (ткива, материјали или опрема која је била у контакту са крвљу или другим телесним течностима)
- отпад који је био у контакту са зараженим пацијентима подвргнутим хемодијализи (опрема за дијализу и др.)
- отпад од заражених пацијената из карантина (екскрети, контаминирана одећа)
- отпад заражених експерименталних животиња, као и било који други материјали и инструменти који долазе у контакт са зараженим особама или животињама

Патоанатомски отпад - ткива, органи, делови тела, људски фетуси, животињски лешеве, крв и друге телесне течности.

Оштри предмети - игле, скалпели и други оштри инструменти и предмети који могу проузроковати механичке повреде и инфекције.

Фармацеутски отпад - фармацеутски производи, лекови, вакцине и серуми са истеклим роком трајања, неупотребљени или контаминирани, као и опрема која се користи при руковању (боце, кутије, рукавице, маске, епрувете и др.)

Генотоксични отпад - отпад са мутагеним, тератогеним и канцерогеним својствима (цитостатици, екскрети пацијената третираних цитостатацима, хемикалије и радиоактивни материјал)

Хемијски / хазардни отпад - хемикалије које се одлажу у току дијагностичког и експерименталног рада, чишћења, одржавања и дезинфекције (формалдехид, раствори за фиксирање и развијање филмова, растварачи, органске хемикалије-дезинфицијенси и раствори за чишћење, уља, пестициди, неорганске хемикалије-киселине, базе, оксиданти и редукујући агенси)

Отпад са високим садржајем тешких метала - отпад онечишћен једињењима живе, олова, арсена и др. тешких метала (термометри, апарати за мерење крвног притиска, батерије, резидуе из стоматолошке праксе и др.)

Боце под притиском - гасни цилиндри, аеросол боце и др. у којима се чувају различите врсте гасова који се користе у здравству (анестетични гасови-азот-диоксид, испарљиви халогеновани угљоводоници; гасови за стерилизацију хируршких инструмената-етилен-оксид; гасови за инхалацију-кисеоник и ваздух под притиском).

Радиоактивни отпад - отпад контаминиран радионуклидима, углавном ниског и средњег интензитета зрачења, који се користе у дијагностици, терапији и истраживању (контаминиран материјал, опрема, раствори, екскрети пацијената третираних или дијагностикованих уз помоћ извора зрачења, лешеве експерименталних животиња, контаминирани сцинтилациони флуиди и др.)

У Инђији не постоје велике здравствене установе јер је цео Регион окренут ка великим здравственим центрима у Новом Саду и Београду. Медицински отпад се не сме одлагати на депоније. Због мале количине потребно је са посебним компанијама склопити уговор о његовом транспорту или третману ван општине Инђија.

Медицински отпад са територије општине Инђија настао у Дому здравља и Специјалној Болници у Старом Сланкамену се транспортује посебним возилима у Сремску Митровицу, где се врши прикупљање ове врсте отпада из целог региона.

Дом здравља из Инђије представља добар пример како треба поступати са отпадом, наиме они врше сепарацију на месту настанка, отпад до транспорта складиште у прописаним просторијама, имају одговорно лице за управљање отпадом, поседују своје контејнере и посуде за раздвајање отпада.

У циљу унапређења стања управљања индустријским отпадом би било неопходно:

- Идентификовати генераторе отпада који поседују отпад који се може издвојити као секундарна сировина
- Сакупити материјале које се могу рециклирати.
- Успоставити економске интересе на линији генератор-сакупљач прерађивач.
- Прерадити секундарне сировине.
- Успоставити тржишне механизме.
- Пласирати рециклабиле

9. ПОСЕБНИ ТОКОВИ ОТПАДА

9.1 Отпадна уља

Искоришћено уље је дефинисано као уље које је рафинисано из сировог уља, које је било загађено услед физичких или хемијских нечистоћа. Не сме се искоришћено уље мешати са малим количинама течности за чишћење кочионих система, пречистача карбуратора, или другом врстом отпада. То би искоришћено уље претворило у опасан отпад. У искоришћено уље се убраја: моторно уље, трансмисиона течност, хидраулично уље, уље код мењача брзине, уље код склопа мењача и диференцијала, уље код диференцијала, течност код серво управљача, отпадно уље. Не сме бити одлагано на депоније или сматрано регуларним отпадом.

Под рециклираним уљем се подразумева уље које је поново рафинисано, обрађено уље, спаљено уље како би се добила енергетска обновљивост.

Одложити искоришћено уље у затворени суд који не пропушта течност, мале количине хлоридизованих растварача могу искоришћено уље за рециклажу претворити у опасан отпад, треба користити раствараче са аеросолом који нису хлоризодизовани, испразнити и сакупити сво уље из возила у затворене судове и одложити их на бетонску подлогу која не пропушта течност, отпадна уља се могу међусобно мешати и одложити у исти суд.

Отпадна уља треба предати :

- овлашћеном сакупљачу
- овлашћеном центру за сакупљање
- овлашћеном оператеру за третман

Ова уља могу ићи и на физички и термички третман. Физичким третманом могу да се уклоне нечистоће, при чему се добија базно уље које се може користити као сировина. Термички третманом се искоришћава отпадно уље као гориво у постројењима снаге > 3 MW, а отпадна јестива уља могу се сагоревати у постројењима чија је снага < 3 MW. Овлашћене фирме за управљање овим отпадом су:

- Рафинерија Београд
- "Екотанк" Београд
- "Колорит" Шид
- „Беоток“ Панчево

Многа предузећа користе велики број врста уља у различите сврхе, па се као последице ствара велика количина отпадног уља, које је опасан отпад и подлеже захтевима Директиве о отпадним уљима. Очекује се да ће будућим законским решењима потпуно бити транспоноване обавезе третмана ове врсте отпада у складу са ЕУ.

Према закону Републике Србије о управљању отпадним уљима забрањено је:

- 1) испуштање или просипање отпадних уља у или на земљиште, површинске и подземне воде и у канализацију;
- 2) одлагање отпадних уља и неконтролисано испуштање остатака од прераде отпадних уља;
- 3) мешање отпадних уља током сакупљања и складиштења са ПЦБ и коришћеним ПЦБ или халогеним материјама и са материјама које нису отпадна уља, или мешање са опасним отпадом;
- 4) свака врста прераде отпадних уља која загађује ваздух у концентрацијама изнад прописаних граничних вредности.

Отпадна уља са територије општине се могу продавати фирмама које ову врсту отпада користе као гориво заједно са отпадним гумама у својим постројењима. То су на пример следеће фирме: "Ла Фарге" Беоцин и "Холцим" Поповац.

9.2 ПЦБ отпад или трафо уља, трансформатори

Према расположивим подацима, нема присуства ПЦБ трафо уља и отпада на територији општине Инђија. Уколико се отвори могућност да се ипак ПЦБ отпад негде појави на територији општине Инђија, потребно је предузети све акције у складу са законом за његово безбедно збрињавање.

ПЦБ се не користи већ годинама и постоји неколико компанија које ПЦБ откупљују и извозе на уништавање инсинерацијом у земље ЕУ.

9.3 Амбалажа и амбалажни отпад

У општини Инђија већ постоји организовани начин сакупљања ПЕТ амбалаже и то од 2007. године. У општини се врши одвојено сакупљање ПЕТ и папира и они се посебно сакупљају и продају.

Амбалажни отпад је према Каталогу отпада дефинисан под индексним бројем 15 00 00. Амбалажа је производ направљен од материјала различитих својстава, који служи за смештај, чување, руковање, испоруку, представљање робе и заштиту њене садржине, а укључује и предмете који се користе као помоћна средства за паковање, умотавање, везивање, непропусно затварање, припрему за отпрему и означавање робе.

Према Правилнику о амбалажи и амбалажном отпаду амбалажа представља све производе без обзира на природу материјала од којег су изграђени а кориштени су за садржавање, чување, руковање, испоруку и представљање робе – од сировина до готових производа, од произвођача до корисника или потрошача.

Амбалажа може бити:

1. Продајна или примарна – најмања амбалажна јединица у којој се производ продаје купцу
2. Скупна или секундарна – амбалажна јединица која садржи више производа у примарној амбалажи. Ова врста амбалаже користи се за једноставније руковање с више истих производа. Сваки се производ у примарној амбалажи може користити појединачно.
3. Транспортна или терцијална – заштитна амбалажа која омогућава превоз, претовар и руковање одређеном количином производа пакираног само у продајној или скупној амбалажи.

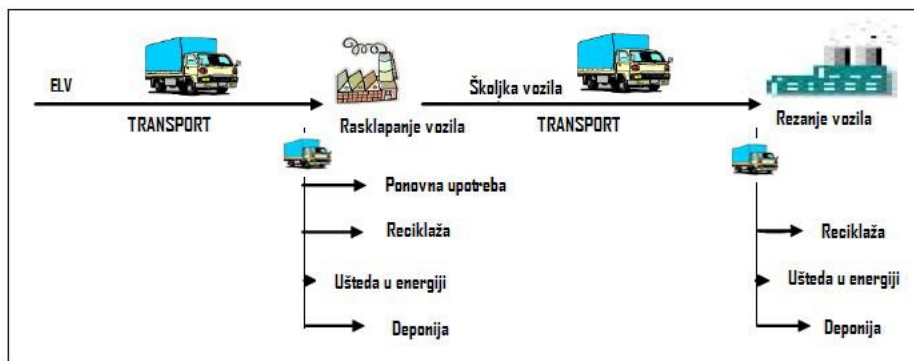
Производи од различитих материјала – стакла, пластике, папира, картона, дрва, метала, вишеслојних мешаних материјала и сл.

ПЕТ АМБАЛАЖА

Једна од најчешћих примена пластике је у амбалажне сврхе зато што је лагана, издржљива и отпорна на распрскавање и влагу. По неким истраживањима, чак 30 – 40% свих пластичних производа кориштено је за паковање. ПЕТ амбалажа се рециклира спаљивањем или топљењем, а врсте рециклираних производа су полиестерна влакна, фластери, боце за пиће, термоизолацијске плоче и др.

9.4 Ислужена, неупотребљива возила

Аутомобил је производ високе сложености за чију се производњу користи више стотина различитих технологија и у који се уграђује око 15 000 делова. Делови аутомобила се производе од различитих материјала. У укупној маси актуелног путничког аутомобила доминантна је заступљеност ливеног гвожђа и челика, али је и учешће других материјала респектабилно, поготову када се узме у обзир њихова вредност.

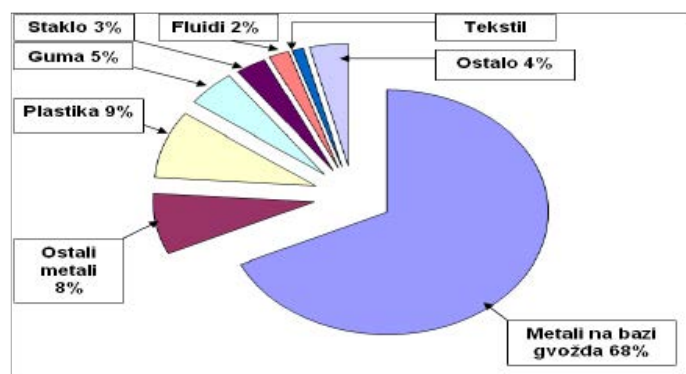

Слика 8. Поступак обраде истрошених возила

Поред тога што је аутомобилска индустрија веома активна, она је истовремено и потрошач сировинских ресурса. У процесу производње, али и отпадом у току експлатације, као и отпадом по истеку животног века возила, деградира се животна средина.

Свако возило може доживети крај радног века на два начина, први је када се возило потпуно оштети, што може бити резултат несреће, поплава, пожара или крађе, а други је да природним путем дочека крај радног века. Пре него што почне било каква обрада требало би осмислити систем прикупљања истрошених возила. У директиви Европске Уније је речено да би сакупљање таквих возила и делова возила требало бити организовано на националном нивоу. Требало би обезбедити складишта и одговарајући простор како би се извршио одговарајући третман истрошених возила и његових компоненти. Скоро цео процес расклапања возила ради се ручно (осим испумпавања течности из возила).

Пре него што се почне са расклапањем потребно је уклонити акумулатор, гориво, хладњаке, ваздушне јастуке, поставити одговарајућу посуду испод возила за прикупљање течности из возила, носити одговарајућу опрему како не би дошло до повреде. Постројење за расклапање возила је место где се истрошена возила пречисте, а затим подвргну третману расклапања. Процес траје од 30 минута до сат времена.

Слика 9. Просечан удео различитих врста материјала у возилима

Ова врста отпада не може да се одлаже на регионалној депонији. Може се само привремено одлагати на платое за разврставање отпада док се не проследи фирмама које се баве овом врстом отпада. Компаније које се баве рециклажом гвожђа у Србији, спремне су да рециклирају и аутомобилске шкољке. Потребно је направити привремено одлагалиште које би се празнило након одређеног времена. Привремено складиште је потребно обезбедити од потенцијалног загађења подземних вода и евентуално површинских токова.

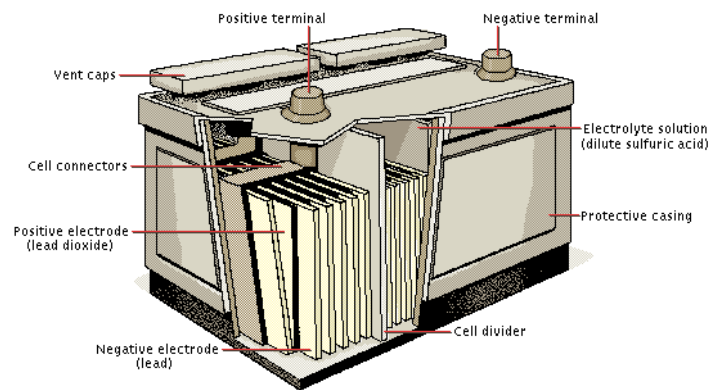
9.5 Батерије и акумулатори

Батерије

Батерије које се користе за напајње у кућним производима, играчкама, мобилним телефонима у себи имају одређене канцерогене или токсичне елементе типа Кадмијума, које након реаговања са водом или окружењем могу изазвати повећање степена ризика за добијање канцера код људи. Батерије се не смеју депоновати на депонијама и за њих постоји посебан третман. Потребна је брза израда регулативе на националном нивоу која ће поспешити одвојено скупљање батерија у шопинг центрима и престанак њиховог одлагања на депонијама. [3]

Акумулатори

Акумулатори који се користе у возилима имају киселине које негативно утичу на животну средину и здравље људи. Одлагање акумулатора на депонији је могуће једино привремено на посебним привременим одлагалиштима које имају заштиту од негативних испарења и продора у подземне воде. Акумулатори се могу рециклирати и постоје компаније у Србији које се тиме баве.

Слика 10. Приказ састава акумулатора

У развијеним земљама подаци говоре да се рециклира 85 – 90 % оштећених акумулатора. Рециклирајући материјали су олово и пластика.

Препоруке: Тестирати акумулатор како би се проверила његова ефикасност или квалитет услед препродаје, ако се истроше, потребно је уклонити оловне крајеве кабла од акумулатора и оставити оловне делове у прекривен суд који је довољно јак да издржи тежину олова, оставити оловне крајеве каблова акумулатора на обележено место у сврху рециклаже, оштећене акумулаторе и акумулаторе из којих цури течност би требало одложити у судове који не пропуштају течност или заштићене судове, такве судове одложити на асфалтну површину, јер она на неки начин контролише цурење, киселина из акумулатора може деградирати бетон.

9.6 Отпадне гуме

Општина тренутно нема разрађену праксу о управљању отпадним гумама, али се планира са почетком рада регионалне депоније прикупљање ове врсте отпада и њихов третман.

Отпадне гуме представљају врсту опасног отпада, оне се могу искористити као подлога за спортско игралиште и као подлога за путеве. Отпадне гуме се могу рециклирати, тако да се могу користити и за израду вештачке траве.

Иако је Европска унија 2003. године донела пропис по коме одлагање отпадних гума није дозвољено у природи и на комуналним депонијама, у Србији, према подацима Министарства заштите животне средине и просторног планирања, тренутно има више од 50.000 тона аутомобилских гума. Овај, по животну средину опасан, отпад завршава на комуналним депонијама, зеленим површинама, у коритима река, на периферији урбаних средина и у близини индустријских зона.

Цементара „Холцим Србија“ Поповац и цементара "Ла Фарге" Беочин користи отпадне гуме као алтернативно гориво.

Иначе рециклажом од гуме се добија 60% гуменог гранулата, 35% челичне жице и 5% платна без штетног утицаја на животну средину.

Слика 11. Одложене гуме

Препоруке: Одлагати старе гуме на подручја где има сунца како би дошло до испаравања стајаћих вода и како би се уништиле ларве комараца које нису отпорне на топлоту, одлагати их на места која су предвиђена само за сакупљање гума и гумених матријала.

Општина Инђија би у складу са захтевима директиве о отпадним гумама морала да:

- Утврди начин алтернативног третмана гума (којих има у склопу својих производних комплекса) с обзиром да је одлагање гума на депонијама забрањено. Као алтернативан третман сигурно треба размотрити третман коинсинерације у цементарама, као и друге као што је дробљење и поновно коришћење као пуниоца у различитим материјалима (у бетону, за пешачке стазе и сл.).

- Едукује радно особље за поступање са отпадом.

- Све ово у економском интересу с обзиром на постојање принципа "загађивач плаћа".

9.7 Отпадна електрична и електронска опрема

У електронски отпад спадају:

- телевизори
- компјутери
- фрижидери
- мобилни телефони
- стерео уређаји и мали кућни апарати
- итд.

Након усвајања принципа загађивач плаћа као и WEEE директиве, у ЕУ забрањено је депоновање електронског отпада на депонијама. Специфичност овог отпада је његова сложеност и брзина којом електронски производи застаревају и бивају замењени новим. Осим тога електронски отпад је вредан извор секундарних сировина. [3]

WEEE директива која је донешена 2005. године, прописала је начине и циљеве рециклаже електронског отпада. Ова директива је дефинисала одговорност произвођача за њихове производе којима је истекао век трајања, тако да су произвођачи одговорни за стварање система рециклаже електронског отпада.

Систем рециклирања електронског отпада се заснива на 5 корака:

- 1) Стари производ за нови
- 2) Рециклажна дворишта
- 3) Корисник плаћа (не)видљиву таксу за рециклажу
- 4) Кроз таксу се цео систем финансира
- 5) Систем мониторинга и извештавања развијен

У складу са Директивом о отпадној електричној и електронској опреми, у Општини би морало да се:

- успостави систем вођења података о електронској и електричној опреми,
- успостави систем сакупљања ове опреме,
- обезбеди систем за разградњу ове опреме у циљу сакупљања рециклабилних материјала, или ако то није у могућности да обезбеди систем за одношење и правилно уклањање ове врсте отпада,
- по успостављању тржишта секундарних сировина обезбеди службу која би вршила њихову продају, обезбеди да руковање деловима уређаја који спадају у групу опасног отпада буде у складу са домаћим и иностраним прописима везаним за управљањем опасним отпадом,
- подаци о сакупљеним електричним и електронским уређајима, рециклабилним материјалима и опасном отпаду из тих уређаја редовно достављају надлежним институцијама,
- развије програм едукације.

9.8 Животињски и кланички отпад

Животињски лешеве и кланични отпад, представљају специфичну отпадну органску материју, па их због њихове специфичности треба посматрати с хигијенског, епидемиолошког, еколошког и економског аспекта.

На њих увек треба гледати као на потенцијално опасан супстрат јер садрже мноштво микроорганизама од којих су неки и узрочници зооноза.

По устаљеној пракси одређене кланице су кланички отпад одлагале на депонију. По процени кланичког отпада у општини нема много тако да није потребно правити посебну стратегију. Животињски лешеве и кланички отпад се одлажу и третирају у кафилеријама. У склопу регионалне депоније у Инђији се планира и изградња кафилерије отвореног типа, што представља практично решење за уклањање и свеобухватно збрињавање ове врсте отпада.

9.9 Пољопривредни отпад

Потребно је радити на смањењу настајања пољопривредног отпада увођењем чистије производње и БАТ и БЕП у прехранбеној индустрији. Пољопривредни отпад, односно биомасу као нуспроизвод пољопривредне производње, ратарске производње, као и производње индустријског и осталог биља, треба користити за добијање течних горива (биодизела), за шта у општини Инђија постоји довољан потенцијал. Потребно је унапредити коришћење дрвног отпада из процеса прераде дрвета у самим постројењима.

9.10 Регионална санитарна депонија

Према стратегији управљања отпадом у Републици Србији усвојеној. 2003, као најоптималније решење за оглагање отпада предлаже се формирање регионалних санитарних депонија које ће обухватати око 200.000 становника. У складу са тим у овом плану управљања предвиђено је укључивање више општина сремског Региона.

Општине Инђија, Ириг, Рума, Сремски Карловци, Шид и Стара Пазова су потписивањем међусобног споразума створиле Регион за управљање отпадом који има више од 200.000 становника и самим тим задовољиле први и основни услов за формирање једног таквог Региона за управљање комуналним отпадом. Накнадно се Региону за управљање отпадом прикључила и општина Пећинци чиме је број становника овог региона достигао око 250.000 становника.

Локација нове санитарне депоније

Локација која је одређена за изградњу регионалне депоније на територији Општине Инђија налази се на парцели број 1710/9 к.о. Крчедин. Укупна површина ове парцеле је 35 ха. Парцела се налази уз ауто-пут Београд-Нови Сад са десне стране, гледајући из правца Београда према Новом Саду и удаљена је од пута око 2.500 м. У близини парцеле је, такође, искључење са петљом на магистрални пут М - 22 Београд-Нови Сад. Удаљеност ове парцеле од центра Инђије износи око седам километара мерено ваздушном линијом, а од најближе насељених места удаљеност је следећа: од Нових Карловаца око 4 км, од Крчедина око 5 км и од Бешке око 6 км.

Слика 11. Сателитски снимак санитарне депоније

Организација санитарне депоније

Намена планираног комплекса је санитарно уклањање чврстог комуналног отпада депоновањем, са претходном применом рециклаже - издвајања секундарних сировина и балирањем остатка смећа пре одлагања на депонију. На депонији ће се депоновати само градски (комунални) отпад.

Укупна потребна површина коју ће заузети комплекс будуће санитарне депоније процењује се на 26,75 ха. У оквиру генералне намене површина, на комплексу депоније биће јасно разграничене две зоне:

РАДНА ЗОНА, која обухвата све површине са основном наменом у функцији санитарног депоновања отпада;

ЗАШТИТНА ЗОНА која представља заштитни зелени појас око комплекса депоније

На планираној површини радне зоне потребно је сместити четири засебне целине са посебним функцијама, односно четири површине са различитом наменом:

- а) Површина за депоновање отпада;
- б) Површина за манипулативно-опслужни плато са постројењем за пречишћавање отпадних вода;
- ц) Површине за комуникације и инфраструктуру (саобраћајне површине)

д) Рециклажни плато

Технологија изградње санитарне депоније и рада на депонији

Дно касете предвиђено је да буде на најнижој коти. Пошто су нивои подземних вода у околном терену дубоко испод планираног дна, ипак ради заштите касете од провирних подземних вода пројектована је дренажа као за све санитарне депоније. Од осталог дела депоније касета се издвоја преградним насипом висине око 1,5 м и ширине у круни 4 м тако да се по њему могу кретати возила. Површинске атмосферске воде се евакуишу из касете до сабирног шахта одакле се препумпавају у лагуну или враћају у тело депоније. Тело депоније ће се састојати од 12 касета, попуњаваће се једна по једна а свака касета може да прими отпада за 2.5 година експлоатације.

Основна правила технолошког депоновања која се морају применити на регионалној депонији у Инђији:

- ✓ контролисати улаз на депонију (мерити, записивати, забрана улаза незапосленима у оградањени део депоније)
- ✓ започети депоновање на најнижој коти депоније
- ✓ оформити ћелију - радна површина да буде што мања
- ✓ ћелију испуњавати одмах до коначне висине
- ✓ ћелију дневно прекрити инертним материјалом
- ✓ отпатке компактирати
- ✓ стабилност тела - нагиб радне површине 1:3
- ✓ вршити мониторинг
- ✓ контролисати издвојене гасове
- ✓ контролисати процедурне воде
- ✓ возила прати пре изласка са депоније
- ✓ не примати опасан отпад на депонију
- ✓ придржавати се плана попуњавања депоније

9.11 Препоруке за санацију сметлишта

Техничка документација "Главни пројекат санације, затварања и рекултивације депоније комуналног отпада општине Инђија" урађена је на основу уговорних обавеза између СО Инђија и ФУТУРЕ – Факултета за примењену екологију, као и пројектног задатка који чини његов саставни део. За израду "Главног пројекта санације, затварања и рекултивације депоније комуналног отпада општине Инђија" коришћене су подлоге и подаци добијени од Инвеститора, као и подаци прикупљени непосредним увидом и мерењима на терену.

Градска депонија, налази се на локалитету удаљеном око 4 км северно од центра насеља Инђија, на локацији позајмишта глине ИГМ „Промих“, који је за ову намену одређен одлуком општинских органа и за који је урађена планска документација за уређење терена. Депоновање на овој локацији врши се од 1981. године. Тренутно је укупна расположива површина за депоновање 9,5 ха, од чега је 6,5 ха већ потпуно или делимично попуњено отпадом. [5]

Радови предвиђени за санацију, затварање и рекултивацију општинске депоније Инђије подељени су у 3 фазе:

I фаза – санација постојећег стања

II фаза – организовано депоновање до затварања

III фаза – рекултивација депоније по затварању.

У оквиру I фазе предвиђено је:

- дератизација - уништења пацова и осталих штеточина
- гашења пожара односно континуираног тињања
- израда биотрнова на попуњеном делу “препакивање” отпада изнад планиране завршне коте депоновања

У оквиру II фазе планирано је формирање три функционалне зоне:

- пријемно-отпремна зона (површина $\Phi=0,26 + 0,03$ ха)
- зона будућег депоновања (површина $\Phi=1,6$ ха) и
- зона сепарације (површина $\Phi=0,24$ ха).

Последња III фаза - рекултивација депоније изводи се у две фазе и то:

- етапа техничке рекултивације
- етапа биолошке рекултивације.

Санацију сметлишта могуће је извршити на три начина:

1. Покривањем фолијом (у случају када подземне воде немогу нарушити тело депоније)
2. Премештањем целокупне количине на нову санитарну депонију (у случају високих подземних вода)
3. Ремедијацијом

У случају постојеће депоније у Инђији предложено је решење покривања фолијом, због тога што се подземне воде могу наћи тек на дубини од 15 м. У овом случају пројекат затварања депоније се углавном врши у неколико корака, неопходна да би се постојеће сметлиште санирало са рекултивацијом површина до пројектом дефинисаних ката огледају се у следећем :

- ❖ Нивелација површина постојећег сметлишта, различитих завршних ката нивелације условљених топографским карактеристикама до сада депонованог смећа, са прекривањем заштитном фолијом, а затим инертним материјалом дебљине слоја $d = \sim 20$ цм. Датим техничким решењем простор сметлишта се састоји из једног сегмента , уместо неколико постојећих.
- ❖ Рекултивација депоније прекривањем испланираних површина слојем хумусног материјала исте дебљине $d=20$ цм као и претходно нанети слој инертног материјала, њихово фино планирање и ваљање и коначно озелењавањем овако припремљених површина садњом травне смеше.
- ❖ За несметан приступ свим деловима депоније у оквиру радова на санацији односно нивелацији површина сметлишта, потребно је реконструисати приступни сервисни пут од асфалтног коловоза , ширине $B = \sim 5,0$ м. Предвиђен је приступни плато са могућношћу постављања чуварске кућице-монтажног објекта
- ❖ Изградњом ободних отворених трапезних необложених канала.
- ❖ Ограђивање комплекса жичаном оградом од плетене поцинковане жице $x = 2.0$ м, у циљу потребне контроле уласка односно изласка из комплекса депоније људи и возила и спречавања приступа животињама и развлачења и растурања депонованог смећа ван граница комплекса. Жичано плетиво висине 2,0 м се

поставља између бетонских стубова распоређених на међусобном растојању од 3.0 м.

- ❖ За дегазацију односно отплињавање заробљеног депонијског гаса из постојећег тела сметлишта предвиђено је извођење тзв. "биотрнова" убушивањем у већ депоновани отпад постављањем привремене металне обложне колоне Ф500 у коју се поставља перфорирана дегазациона цев Ф 160 са испуном међупростора шљунком гранулације 16/32 мм
- ❖ Рекултивација садњом заштитног вегетационог појаса са свих страна комплекса и озелењавање затрављивањем.
- ❖ За праћење нивоа подземних вода и узорковање квалитета подземних вода, потребно је извести мрежу пијезометара.

10. Попис свих сметлишта у општини Инђија

На основу Закона о управљању отпадом локалне самоуправе биле су у обавези да до маја 2011. године израде пројекте санације и рекултивације неуређених депонија, на које сагласност даје министарство, односно аутономна покрајина.

Када се ради о попису сметлишта на територији општине Инђије подаци не могу бити најпрецизнији, тренутно је забележено 17 сметлишта на територији општине Инђија. Број сметлишта стално варира велики број сметлишта комунална служба уклони али на тим локацијама грађани наставе и даље да одлажу своје смеће, затим одређени број сметлишта настаје на новим локацијама, такође постоји велики број сметлишта која су трајно уклоњена и на тим локацијама више нема смећа.

На већини уклоњених сметлишта грађани општине и даље одлажу свој отпад и самим тим праве велике проблеме предузећима која се баве одлагањем и уклањањем смећа, али ово није проблем само у нашој општини, цела Србија има великих проблема када је у питању постојање великог броја дивљих депонија и сметлишта која са се налазе на апсолутно неадекватним местим и која представљају велике проблеме са аспекта заштите животне средине.

Факултет техничких наука из Новог Сада је радио пројекат "Индентификација дивљих депонија на територији АП Војводине", пројекат је рађен крајем 2008 год. А за општину Инђија су приказани следећи подаци о дивљим депонијама.

Редни број	Пун назив депоније	Ознака депоније	Површина (ha)	Дубина отпада (m)	Запремина отпада (m ³)
1	Крчедин	IN-KRCH 1	0.12	0.75	900
2	Крчедин	IN-KRCH 2	0.99	0.5	4950
3	Крчедин	IN-KRCH 3	0.08	2	1600
4	Чортановци	IN-CO 1	0.37	3	11100
5	Чортановци	IN-CO 2	0.31	0.5	1550
6	Нови Сланкамен	IN-NS 1	1.68	0.5	8400
7	Нови Сланкамен	IN-NS 2	0.15	1.5	2250
8	Нови Карловци	IN-NK 1	1.71	0.2	3420
9	Нови Карловци	IN-NK 2	6.03	0.1	6030
10	Марадик	IN-MAR 1	0.66	5	33000
11	Бешка	IN-BE 2	0.22	0.2	440
12	Бешка	IN-BE 1	0.23	0.2	460
13	Инђија	IN-GLA 1	5.28	5	26400
14	Никинци	IN-NK 3	0.71	0.3	2130
15	Инђија	IN-ZOO 1	0.23	0.2	460
16	Љуково	IN-LJ 1	0.05	0.2	100
17	Љуково	IN-LJ 2	0.64	0.2	1280

Табела 10. Списак идентификованих депонија на територији Инђије

У предходној табели су приказани подаци о дивљим депонијама на територији општине Инђија које је представио ФТН у пројекту "Индентификација дивљих депонија на територији АП Војводине" .

У наредном периоду се планира санација свих дивљих сметлишта на територији општине, отпад сакупљен приликом санације ће се пребацити на регионалну депонију.

Ипак уколико би се при изради пројеката санације и рекултивације сметлишта установило да је стање лошије него што је у почетку процењено приступило би се најприхватљивијој опцији за спречавање даљег загађења животне средине, а трошкови неког другог третмана захтевају већа финансијска средства.

10.1 План сакупљања отпада (региони опслуживања, учесталост, врста и количине отпада, тип возила)

План сакупљања комуналног отпада

Правилно сакупљање свих врста отпада, па и комуналног подразумева одвојено сакупљање

различитих врста отпада у конкретном случају одвојено сакупљање комуналног од индустријског, медицинског и других врста отпада, који не би требало да се мешају и заједно одлажу на депонију. У највећем броју случајева, у целој Србији па и у овим општинама, не врши се посебно сакупљање поменутих врста отпада, а чак ако се то и учини сав отпад на крају заједно бива одложен на депонију.

Тренутно на тржишту постоји велики број различитих контејнера, канти, кеса и други посуда за сакупљање отпада. Једноставнији и економичнији систем сакупљања отпада изискује стандардизовање посуда за сакупљање отпада, односно коришћење неколико различитих величина које ће бити одабране пре свега у зависности од облика становања (индивидуално, више домаћинстава...), али и динамике сакупљање отпада. У складу са поменутих, најчешће се користе контејнери од 1.1 м³, за више домаћинстава и канте од 120 или 140 л за индивидуална домаћинства.

Анализа потребног броја контејнера

Анализа потребног броја контејнера и канти заснива се подацима о колективном, односно индивидуалног облику становања домаћинстава. Број контејнера, односно канти рачунат је за случај да се из области колективног становања отпад односи свакодневно. Услед недостатка прецизнијих података усвојено је да је просечан број становника по домаћинству 2.5. На основу ових података добијени су резултати:

Opština	Broj stanovnika	Broj domaćinstava	Broj kontejnera 1.1 m ³	Broj kanti 120/140 l
Indija	49.609	19.844	35	7.376

Наведена процењена количина канти и контејнера је рачуната као неопходна опрема за покретање рада трансферних станица. У неким општинама постоје одређене количине контејнера и канти које су већ у оптицају њихов број односно вредност нисмо узимали у обзир, јер је искуствено процењена потреба замене ових средстава на сваке 4 године. Такође су у анализи претпостављена новчана средства за набавку комплетног новог возног парка.

10.2 Препоруке за санацију сметлишта

Санације сметлишта могуће је извршити на три начина:

1. Покривањем фолијом (у случају када подземне воде немогу нарушити тело депоније)
2. Премештањем целокупне количине на нову санитарну депонију (у случају високих подземних вода)
3. Ремедијацијом

У случају постојеће депоније у Инђији предложено је решење покривања фолијом, због тога што се подземне воде могу наћи тек на дубини од 15 м. У овом случају пројекат затварања депоње се углавном врши у неколико корака, неопходна да би се постојеће

сметлиште санирало са рекултивацијом површина до пројектом дефинисаних кота огледају се у следећем :

- Нивелација површина постојећег сметлишта, различитих завршних кота нивелације условљених

топографским карактеристикама досада депонованог смећа, са прекривањем заштитном фолијом, а затим инертним материјалом дебљине слоја $d = \sim 20$ цм. Датим техничким решењем простор сметлишта се састоји из једног сегмента , уместо неколико постојећих.

- Рекултивација депоније прекривањем испланираних површина слојем хумусног материјала исте дебљине $d=20$ цм као и претходно нанети слој инертног материјала, њихово фино планирање и ваљање и коначно озелењавањем овако припремљених површина садњом травне смеше.

- За несметан приступ свим деловима депоније у оквиру радова на санацији односно нивелацији површина сметлишта, потребно је реконструисати приступни сервисни пут од асфалтног коловоза , ширине $B = \sim 5,0$ м. Предвиђен је приступни плато са могућношћу постављања чуварске кућице-монтажног објекта

- Изградњом ободних отворених трапезних необложених канала.

- Ограђивање комплекса жичаном оградом од плетене поцинковане жице $x = 2.0$ м, у циљу потребне контроле уласка односно изласка из комплекса депоније људи и возила и спречавања приступа животињама и развлачења и растурања депонованог смећа ван граница комплекса. Жичано плетиво висине 2,0 м се поставља између бетонских стубова распоређених на међусобном растојању од 3.0 м.

- За дегазацију односно отплињавање заробљеног депонијског гаса из постојећег тела сметлишта предвиђено је извођење тзв. "биотрнова" убушивањем у већ депоновани отпад постављањем привремене металне обложне колоне $\Phi 500$ у коју се поставља перфорирана дегазациона цев $\Phi 160$ са испуном међупростора шљунком гранулације 16/32 мм

- Рекултивација садњом заштитног вегетационог појаса са свих страна комплекса и озелењавање затрављивањем.

- За праћење нивоа подземних вода и узорковање квалитета подземних вода, потребно је извести мрежу пијезометара.

Премештањем целокупне количине на нову санитарну депонију (у случају високих подземних вода), је могуће и за депоније мањих габарита, и то ће бити случај са бројним малим депонијама у Општини Инђија.

Поступак ремедијација комуналних депонија се веома ретко примењује у Свету и представља

захтеван и веома скуп поступак који није оправдан у случајевима девљих депонија у овој Општини.

11. Социо – економски аспекти

11.1 Социјални аспекти

Настајање отпада код становништва је примарна функција њихове потрошње, а тиме и њихових социо-економских карактеристика. Њихов став утиче не само на карактеристике настајања отпада, већ такође и на ефективне захтеве на услуге сакупљања отпада, односно њихов интерес и вољу за плаћањем услуга сакупљања. На њихов однос се може позитивно утицати кроз кампање развијања јавне свести, и едукативне мере о негативним утицајима неодговарајућег сакупљања отпада на здравље становништва и животну вредност ефективног одлагања.

Принципи социјалног аспекта су :

- Оријентација управљања отпадом према стварним потребама и захтевима становништва за услугама,
- Подстицање руковања и одлагања отпада који доприносе ефективности и ефикасности комуналних услуга,
- Развијање јавне свести становништва о проблемима и приоритетима везаним за управљање отпадом и промовисање ефективних економских захтева (плаћање) за услуге сакупљања и одлагања отпада,
- Подршка доприносу кориснику за самоорганизовање локалног сакупљања отпада и имплементацији рада у склопу система управљања отпадом,
- Заштита здравља радника на управљању отпадом и побољшању њихове социо-економске сигурности.

11.2 Развијање јавне свести

Развој људских ресурса за одговарајуће и одрживо управљање отпадом се може поделити у три главне области :

- 1) Професионална обука кадрова (укључујући и обуку генератора индустријског и биохазардног отпада),
- 2) Образовање и
- 3) Развијање јавне свести.

Циљ обуке кадрова и развијања јавне свести је стварање препорука за акције које ће :

- Повећати ниво свести најширег становништва о проблемима животне средине,
- Осигурати адекватну техничку и професионалну компетентност на свим нивоима у институцијама и организацијама, са одговорношћу за управљање чврстим отпадом.

Стратегија управљања отпадом у Србији јасно наводи да постоје потребе за развијањем јавне свести свих произвођача отпада. Локална власт треба да изради план и спроведе кампање за развијање свести о управљању комуналним отпадом. Свака кампања треба да се фокусира на посебно питање управљања специфичним отпадом (кампања за рециклажу) и треба да се спроведе са имплементацијом локалног плана управљања отпадом. Свака кампања треба да се састоји од три основна нивоа :

- 1) Претходно истраживање – проценити однос и понашање према идентификованим питањима о превенцији отпада пре предузимања акција.
- 2) Кампања – интезивно локализовано предузимање мера које се спроводи у шестомесечном периоду у сарадњи са локалном влашћу, добровољним групама, пензионерима, приватним сектором итд.

3) Истраживање након кампање – проценити однос и понашање према идентификованим питањима превенције отпада после предузимања мера и оценити ефективност различитих примењених метода кампање.

Овај облик ће омогућити локалној власти да прати напредак према одрживом јавном понашању у управљању отпадом и развоју модела добре праксе за промену става јавности према смањењу настајања отпада, поновном коришћењу и рециклажи.

Прве акције односе се на следеће:

- У сарадњи са месним заједницама развити образовну и стратегију за развијање јавне свести која прати почетак новог система сакупљања и инфраструктуре управљања отпадом.

- Промовисати и развити јавну свест у граду кроз све секторе.

Развијање јавне свести је важна функција у управљању отпадом. Први контакт између органа власти и јавности је врло компликован уколико јавност није упозната са проблемом. Разговори се могу водити кроз :

- Подизање свести о проблемима отпада, посебно у контексту заштите животне средине;

- Редовно информисање јавности од стране органа власти.

Пре покретања успешне кампање, мора се одговорити на следећа питања:

1) Шта је циљ кампање? (изградња нове санитарне депоније, развијање јавне свести итд.)

2) На кога се односи кампања, односно која је циљна група?

3) Који је ниво знања циљне групе? (ниво свести о проблемима отпада, трошковима итд.)

4) Шта је интерес циљне групе? (смањење трошкова, заштита животне средине итд.)

11.3. Учешће јавности

Архуска Конвенција је усвојена на ИВ министарској конференцији која је организована у граду Архусу (Данска) 1998. године. Конвенција представља резултат дугогодишњих напора држава региона у области животне средине.

Ставовима који су од непосредног значаја за саме циљеве Конвенције ближе се одређују начини постизања општих циљева. У том смислу :

- Указује на неопходност да грађани имају приступ информацијама, да имају право да учествују у одлучивању и да имају приступ правосудним органима (ст. 8 Конвенције),

- Констатује да побољшан приступ информацијама и учешће јавности доприносе квалитету и бољем спровођењу одлука, популаризацији питања везаних за животну средину и омогућује јавности да изрази своје ставове и забринутост о одређеним питањима (ст.9 Конвенције),

- Поставља као циљ унапређење одговорности и транспарентности одлучивања и јачања подршке јавности у овој области (ст.10 Конвенције), при чему се транспарентност проглашава пожељном у свим деловима јавне власти (ст. 11 Конвенције),

- Указује на потребу да јавност буде упозната са поступком њеног учешћа у одлучивању, да зна да користи тај поступак и да има слободан приступ поступку (ст. 12 Конвенције) и

- Наглашава улога коју у области животне средине имају грађани појединачно, невладине организације и приватни сектор (ст.13 Конвенције).

Сходно горе наведеним ставовима Конвенције неопходно је укључивање јавности у ток управљања отпадом у Инђији, и то израдом посебне студије. Студија би указала на повезаност између надлежних за спровођење закона и лица за спровођење кампања. Студија би дефинисала активности; медија, локалне заједнице и локалне самоуправе на развијању јавне свести становништва.

Активности медија

- 1) Афирмација медија за еколошке теме
- 2) Организовање манифестација од ширег значаја
- 3) Сарадња са медијима и представљање пројекта сепарације отпада на извору настанка најширој заједници
- 4) Организовање наменских емисија на радију и телевизији
- 5) Spreмање извештаја за штампане и електронске медије

Активности локалне заједнице

- 1) Акције усмерене ка становницима града
- 2) Акције усмерене ка ученицима школа
- 3) Истраживање ставова локалног становништва
- 4) Огласне кампање (у локалним медијима)
- 5) Огласне кампање локалног стамбеног комуналног преузећа
- 6) Волонтерске акције од врата до врата
- 7) Спољно оглашавање акција

Активности локалне самоуправе

- 1) Рад на креирању корпоративне културе
- 2) Осмишљавање едукационих програма за запослене
- 3) Едукација запослених
- 4) Обележавање значајних еколошких датума.

Предложене акције треба спроводити на свим нивоима паралелно.

11.4 Законска основа за укључивање јавности У Републици Србији

Закон о заштити животне средине ("Сл. гласник РС", бр. 135/2004, 36/2009, 36/2009 - др. закон, 72/2009 - др. закон, 43/2011 - одлука УС, 14/2016, 76/2018, 95/2018 - др. закон и 95/2018 - др. закон)

Начело информисања и учешћа јавности – у остваривању права на здраву животну средину свако има право да буде обавештен о стању животне средине и да учествује у поступку доношења одлуке чије би спровођење могло да утиче на животну средину. Подаци о квалитету животне средине су јавни

Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/2021)

Члан 16. Орган власти је дужан да без длагања, најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, обавести тражиоца о поседовњу информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Члан 38. Орган власти одредиће једно или више службених лица (овлашћено лице) за поступање по захтеву за слободни приступ информацијама од јавног значаја.

Пројекат: Приступ информацијама и учешће јавности у одлукама из области животне средине-УНДП-ГЕФ дунавски регионални пројекат

Општи циљ: Унапређење учешћа јавности кроз начела релевантних ЕУ Директива и Архуске конвенције

Закон о процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС", бр. 135/2004 и 36/2009)

Овим законом уређује се поступак процене утицаја за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину, садржај студије о процени утицаја на животну средину, учешће заинтересованих органа и организација и јавности, прекогранично обавештавање за пројекте који могу имати значајне утицаје на животну средину друге државе, надзор и друга питања од значаја за процену утицаја на животну средину.

Процедура информисања јавности спроводи се у више фаза, током читавог поступка израде процене утицаја.

Процедура информисања започиње већ у првој фази поступка, када надлежни орган обавештава

„јавност о поднетом захтеву о потреби процене утицаја”. Одредбе овог закона не примењују се на пројекте намењене одбрани земље.

Закон о стратешкој процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС", бр. 135/2004 и 88/2010)

Члан 4. став 5. начело јавности -јавност мора, пре доношења било какве одлуке, као и после усвајања плана и програма, имати приступ информацијама које се односе на те планове и програме или њихове измене, одсликава се обавеза укључивања јавности у поступку израде стратешке процене наступа за надлежне органе у фази издаде извештаја о стратешкој процени. Ово се реализује у фазама излагања плана и програма на јавни увид и одржавања јавне расправе чему претходи законом уређени поступак обавештавања јавности о наведеним активностима. Органи надлежни за припрему плана и програма обавезни су да обезбеде доступност података после усвајања плана и програма.

11.6 Информативни део

Информативни део програма је оријентисан на упознавање јавности и циљних група обухваћених Планом са предусловима управљања отпадом у планском подручју. С тим у вези, информативни део програма треба да се односи на:

- ❖ основне појмове о управљању и токовима отпада;
- ❖ информације о ризицима и опасностима по здравље људи због неадекватног управљања отпадом (сметлишта, процедурне воде, паљење депоније...);
- ❖ важност правилног сакупљања и одлагања отпада;
- ❖ важност концепта минимизације отпада;
- ❖ опасан отпад са посебним освртом на опасан отпад из домаћинства;
- ❖ улогу органа власти на свим нивоима у управљању;
- ❖ трошкове сакупљања, транспорта и одлагања отпада;
- ❖ назнаке о значају програма како би грађани били мотивисани на учешће.

Ове информације би требало континуирано достављати грађанима коришћењем различитих средстава и канала комуникације као што је припрема и штампа различитих информативних летака који грађанима могу бити дистрибуирани уз рачуне за комуналне услуге, затим штампање новинских подлистака у оквиру локалних штампаних медија, штампање информативних постера и слично али и организацијама информативних трибина и скупова у месним заједницама и слично.

Са друге стране, информативно-едукативна кампања, поред слања информација има за циљ и образовање и едукацију различитих циљних група у ланцу управљања отпадом. Кампање ове врсте, слањем информација и порука, едукују грађане и јавност, генерално, или припаднике појединачних циљних група као што су сеоска домаћинства, привредници, пољопривредници, деца, омладина, женска популација и слично.

Поруке које се овим путем шаљу грађанима или појединачним циљним групама у крајњој линији имају за циљ унапређење еколошке свести друштва и промену постојећих образаца понашања, а појединачно се могу бавити или једним аспектом управљања отпадом (одлагање, сакупљање, рециклажа, поновна употреба и слично) или подстицати правилно руковање различитим врстама отпада (рециклабилни отпад, опасан отпад, посебни токови отпада и слично).

11.7 Информативно-едукативна кампања

Информативно-едукативна кампања утиче на развијање јавне свести применом следећих метода и средстава:

- ◆ сарадње са локалним медијима (контакт емисије и спотови/џинглови на локалној радио или телевизијској станици, објављивање чланака у локалним новинама, медијски догађаји);
- ◆ израде и дистрибуције информативно-промотивног материјала (налепнице, постери, календари);
- ◆ предавања, радионице, изложбе, едукативне екскурзије (са посетом депонији итд.).

Поред тога што сама кампања треба да буде интензивна, провокативна и ефикасна, поруке које се њом преносе морају бити јасне, а методе спровођења прихватљиве у јавности, тј. кампања треба да стекне поверење становништва.

11.7 Едукација

Едукација у склопу развијања јавне свести становништва се по правилу усмерава на појединачне циљне групе и то на:

- ❖ запослене у комуналним предузећима којима је поверено управљање комуналним отпадом на територијама општине: ЈКП “Комуналац” Инђија и ЈКП „Ингрин
- ❖ запослене на пословима издавања дозвола за управљање отпадом у Секретаријату за заштиту животне средине;
- ❖ грађане месних заједница;
- ❖ женску популацију;
- ❖ децу и ученике у предшколским и школским установама; и
- ❖ васпитаче и образовни кадар у овим установама.

Едукација запослених у комуналним предузећима се може спровести путем стручних предавања, курсева и обука. Такође, веома је значајно организовати размене искустава запослених у ЈКП.

Грађани месних заједница могу бити едуковани организацијом различитих трибина и зборов у месним заједницама. Посебно је важна едукација женске популације о питањима поступања са отпадом.

Едукација деце и васпитно-образовног кадра може се организовати путем радионица у обдаништима и школама, организацијама школа у природи или организацијом еколошких секција.

Носиоци активности на развоју јавне свести о управљању отпадом, пре свих, морају бити локална самоуправа и јавна комунална предузећа која послују у општини. Такође, носиоци ових активности морају бити и инспекцијске службе које би тежиште свога рада, поред контроле и надзора требало да ослањају и на развој саветодавне улоге.

У циљу адекватне и ефикасне улоге надлежних комуналних предузећа у процесу унапређења јавне свести неопходно је отварање специјализованих одељења или

канцеларија у оквиру Јавних комуналних предузећа која би имала информативну и едукативну улогу.

Такође, потребно је у циљу развоја јавне свести подстицати сарадњу и изградњу партнерства између јавног, цивилног и привредног сектора. У процесу унапређења јавне свести веома важну улогу имају организације цивилног друштва које се баве питањима заштите животне средине. Такође, локална самоуправа и јавна предузећа морају градити партнерства са локалном привредом.

12. Акциони план

Акциони план представља редоследни попис акција које је потребно реализовати да би се локални план управљања отпадом имплементирао.

Изарду пројеката прати и израда процене утицаја на животну средину. Израда пројектно – техничке документације за изградњу регионалне депоније пролази кроз израду студије изводљивости, идејног пројекта, затим главног пројекта. Приликом израде пројектно - техничке документације, потребно је добити мишљења и сагласности надлежних органа. Након комплетирања пројектне документације, потребно је расписати тендер за извођача радова, као и за набавку опреме.

Мере и активности	Рок (година)
- Усвајање локалног плана управљања отпадом	2022
- Припрема или усаглашавање локалних прописа у области управљања отпадом са националним прописима	2022-2023
- Израда и доношење програма сакупљања посебних токова отпада	2023-2024
- Ревизија аката који се односе на цену услуга управљања отпадом	2024-2025
- Јачање административних капацитета за ефикасније спровођење прописа у области управљања отпадом	2023
- Унапређење рада инспекцијских служби кроз побољшање координације локалних и републичких инспекција	2023
- Израда катастра загађивача на локалном нивоу	2022-2023
- Изградња регионалне санитарне депоније у складу са прописима РС	2023-2024
- Санација постојеће депоније	2024-2025
- Санација постојећих дивљих депонија	2023-2025
- Изградња постројења за рециклажу	2024-2026
- Проширење обухвата организованог изношења смећа на 100 %	2025-2027
- Набавка потребне механизације	2024-2026
- Набавка посуда и контејнера	2023-2025
- Организовање и сакупљање посебних врста отпада	2023-2024
- Спровођење одлуке о еколошким таксама	2023
- Развијање свести о неопходности заштите животне средине пре свега код деце и омладине	2022-2031
- Имплементација програма за развијање свести јавности о одвојеном сакупљању и рециклажи	2022-2031

Табела 11. Акциони план Општине Инђија

13. НАДЗОР И ПРАЋЕЊЕ ПЛАНИРАНИХ МЕРА И АКТИВНОСТИ

Будући да сви стратешки документи имају сврху и вредност једино уколико се спроводе, неопходно је јасно утврдити механизме њиховог спровођења, односно надзор над спровођењем и евалуацију, вредновање спроведеног, тј. да ли реализоване активности заиста решавају проблеме на које Локални план указује.

Многи фактори утичу на то да се једном усвојени документи увек преиспитују и ревидирају: време и услови се мењају, одређени предвиђени догађаји изостану, бољи начини за решавање одређених проблема постају очигледнији и слично.

Управо из тих разлога процес спровођења Локалног плана управљања отпадом мора константно бити праћен/надгледан, вреднован/преиспитиван. Надзор и вредновање спровођења је процес кроз који се утврђује да ли су циљеви који су постављени Локалним планом постигнути и да ли активности које су предвиђене доводе до испуњења постављених циљева.

Мониторинг је континуирано праћење резултата и напретка у спровођењу Плана. Овај процес подразумева поређење информација прикупљених током имплементације са унапред дефинисаним индикаторима. Успешно спровођење Плана, поред процеса надгледања, подразумева и процес вредновања који је важан у мерењу значаја, утицаја и ефеката предузетих активности.

Евалуација или вредновање користи информације добијене кроз процес праћења (мониторинг) како би се утврдио: значај (да ли је активност довољно релевантна за постизање циља), учинак (да ли се добијају очекивани резултати) и утицај (да ли је дошло до побољшања и у којој мери).

Годишњи извештај о имплементацији плана треба да буде достављен Скупштини општине Инђија, са кратким приказом акционог плана за наредну годину. На тај начин ће бити означен напредак и обележена кључна питања која треба размотрити у наредном периоду.

Ревизија односно преиспитивање стратешког документа подразумева преформулисање и процену документа и пројеката и врши се на бази мониторинга и евалуације. Локални план управљања отпадом се поново разматра сваких пет година, по потреби ревидира и доноси се за наредних десет година.

Над свим врстама отпада спроводе се мере надзора ради праћења система управљања отпадом.

Мере надзора су следеће:

- сталан надзор управљања отпадом на територији Општине Инђија,
- подстицање одвојеног сакупљања отпада,
- подстицање разврставања отпада.

Индикатори који су утврђени у процесу израде Локалног плана управљања отпадом, а за потребе надзора и вредновања спровођења Плана, су усклађени са Националном стратегијом управљања отпадом и представљају основу за извештавање према Агенцији за заштиту животне средине.

Табела 12. Индикатори за праћење спровођења Локалног плана управљања отпадом

А НАСТАЈАЊЕ ОТПАДА		
1	Укупна количина произведеног отпада	Укупна количина произведеног отпада годишње (t/год.)
		Укупна количина произведеног отпада по становнику годишње (kg/стан/год.)
		Укупна производња отпада по групама према Каталогу отпада годишње (t/група/год.)
2	Интензитет производње отпада	Количина отпада по становнику (kg/стан) према БДП по становнику (ЕУР/стан)
3	Количина произведеног комуналног отпада	Количина произведеног комуналног отпада годишње (t/год.)
		Количина прикупљеног комуналног отпада годишње (t/год.)
		Производња комуналног отпада по становнику (kg/стан/год.)
		Број становника обухваћених прикупљањем комуналног отпада (% од укупног броја становника)
		Укупна производња отпада из домаћинства (t/год.)
		Укупна количина одвојено прикупљених врста отпада - папир, стакло, метал, пластика, органски отпад, биоотпад и др. (t/врсти/год.)
4	Количина произведеног опасног отпада	Количина произведеног опасног отпада годишње (t/год.)
		Количина произведеног опасног отпада из домаћинства (t/год.)
5	Количина произведеног индустријског отпада	Укупна количина произведеног индустријског отпада годишње (t/год.)
		Производња отпада по групама према Каталогу отпада годишње (t/група/год.)
6	Количина произведеног амбалажног отпада	Количина произведеног амбалажног отпада годишње (t/год.)
		Удео рециклиране кол. по врсти амбалажног материјала у укупној кол. произведене врсте (% од укупне количине)
7	Количина произведеног биоразградивог отпада	Укупна количина произведеног биоразградивог отпада годишње (t/год.)
		Количина биоразградивог отпада употребљена за компостирање (t/год.)
8	Количина произведеног отпада од грађења и рушења	Укупна количина произведеног отпада од грађења и рушења годишње (t/год.)

9	Количина произведеног електронског отпада	Укупна количина произведеног електронског отпада годишње (t/год.)
10	Количина отпадних возила	Број отпадних возила годишње (бр/год.)
11	Количина отпадних гума	Количина произведеног отпада од отпадних гума (t/год.)
12	Количина произведеног отпадног уља	Укупна количина уља стављених на тржиште (t/год.) Количина скупљеног отпадног уља годишње (t/год.)
13	Количина произведеног отпадног муља из уређаја за пречишћавање отпадних вода	Количина произведеног муља из уређаја за пречишћавање отпадних вода годишње (t суве материје/год.)
14	Количина медицинског и отпада сличног медицинском	Укупна количина медицинског и отпада сличног медицинском (t/год.)
Б	ИНФРАСТРУКТУРА (ПРИВРЕДНИ СУБЈЕКТИ)	
16	Овлашћени привредни субјекти за управљање отпадом	Укупан број привредних субјеката (бр.)
		Број привредних субјеката према врстама отпада (бр.)
Ц	УПРАВЉАЊЕ ОТПАДОМ	
17	Количина рециклираног отпада	Укупна количина рециклираног отпада (t/год.)
		Укупна количина рециклираног амбалажног отпада (t/год.)
18	Количина биоразградивог отпада	Укупна количина биоразградивог отпада (t/год.)
19	Количина издвојено прикупљеног отпада	Укупна количина издвојено прикупљеног отпада (t/год.)
		Укупна количина издвојено прикупљеног отпада по врстама (t/год.)

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Стратегија управљања отпадом за период од 2010. – 2019 године,(„Сл. Гласник РС", број 29/2010)
- [2] Просторни план општине Инђија
- [3] Регионални план управљања отпадом за општине: Инђија, Ириг, Рума, Шид, Сремски Карловци, Стара Пазова и Пећинци – Факултет техничких наука Нови Сад 2010. године
- [4] Индетификација и категоризација дивљих депонија процена финансијских средстава за њихову санацију – ремедијацију на територији АП Војводине – Факултет техничких наука Нови Сад 2009. године
- [5] Главни пројекат санације, затварања и рекултивације депоније комуналног отпада општине Инђија – Футура Београд 2006. године.
- [6] Утврђивање састава и количине отпада на територији АП Војводине – Факултет техничких наука Нови Сад 2008. године.
- [7] Одрживо управљање отпадом – доц. др. Горан Вујић, Пол. Х. Брунер Нови Сад 2009 године.
- [8] Национална стратегија одрживог развоја („Сл. Гласник РС", број 57/2008)
- [9] Идејни пројекат регионалне депоније у Инђији, ФТН – Нови Сад 2009

превоз реkvизита за путујуће забаве, радње и вестирана специјализована возила за превоз теча 1.240 динара.

НАПОМЕНА:

1. Такса по овом тарифном броју утврђује се у годишњем износу.
2. Такса по овом тарифном броју плаћа се приликом регистрације моторних друмских и прикључних возила и исплаћује је надлежни орган МУП-а.
3. Таксу из овог тарифног броја не плаћају државни органи и органи локалне самоуправе, организације и установе и Јавна предузећа за специјална возила, која су у непосредној функцији обављања комуналне делатности.
4. Такса из овог тарифног броја не плаћа се за путничка возила и друга превозна средства инвалидних и хендикепираних лица са 80% и више телесног оштећења, ако им возило служи за личну употребу.

Тарифни број 3.

За држање средстава за игру ("забавне игре" на рачунарима, видео-аутоматима, филперима, билијар, пикадо, стои фубал, децији аутомобила, мотори, коњићи са акумулатором, електричне дечије клицалнице и друге сличне направе које се стављају у погон помоћу новца или жетона у којима учесник не може остварити добитак у новцу, стварима или правима, већ право на једну или више бесплатних игара исте врсте), утврђује се комунална такса по апарату у месечном износу од 830 динара.

НАПОМЕНА:

1. Обавезник таксе из овог тарифног броја је правно или физичко лице и предузетник који држи средства за игру.
2. Таксени обавезник је дужан да пријави средства и апарате за забавне игре Општинској управи - Одељењу за утврђивање и исплату јавних прихода пре почетка коришћења средстава за игру.

Пријава садржи:

- за правна лица: порески идентификациони број, матични број правног лица и текући рачун, тачну адресу седништа правног лица, адресу места држања апарата, врсту, марку, тип и серијски број апарата, и датум почетка коришћења средстава за игру;
 - за предузетника: порески идентификациони број, матични број, текући рачун, број личне карте и важање радње са тачном адресом, адресу места држања апарата, врсту, марку, тип и серијски број апарата, и датум почетка коришћења средстава за игру.
3. Таксени обавезник је дужан да Општинској управи, Одељењу за утврђивање и исплату јавних прихода пријави промену стања, односно података битних за утврђивање таксе.
 4. Таксу по овом тарифном броју утврђује Општинска управа - Одељење за утврђивање и исплату јавних прихода и податке о таксеним обавезнику доставља Одељењу за инспекцијске послове.
 5. Такса по овом тарифном броју плаћа се сразмерно времену коришћења до 15-ог у месецу за претходни месец."

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу општине Нишња“, а примењиваће се од 01. јануара 2022. године.

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ НИШЊА

Број: 434-5/2021-1

Дана: 10.12.2021. године

Нишња

Председник,
Торбе Димит, с.р.

538

На основу члана 13. и 20. став 1. тачка 1. Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС“, број 36/09, 88/10, 14/16 и 95/18 – др. закон) и члана 40. став 1. тачка 4. и 7. Статута општине Нишња („Службени лист општине Нишња“, број 5/19),

Скупштина општине Нишња, на седници одржаној дана 10.12.2021. године, донела је

ОДЛУКУ
О ПРИСТУПАЊУ ИЗРАДИ ЛОКАЛНОГ ПЛАНА
УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ НА ТЕРИТОРИЈИ
ОПШТИНЕ НИШЊА ЗА ПЕРИОД 2022-2031.
ГОДИНА

Члан 1.

Овом Одлуком приступа се изради Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. година (у даљем тексту: Локални план управљања отпадом).

Члан 2.

Локални план управљања отпадом доноси се за период од десет година, а радно тело за управљање отпадом га разматра сваких пет година.

Члан 3.

Локални план управљања отпадом обавезно садржи:

1. очекиване врсте, количине и порекло укупног отпада на територији општине Нишња;
2. очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће бити искоришћени или одвојени у оквиру територије обухваћене планом;
3. очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће се прихватити из других јединица локалне самоуправе;
4. очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће се отпремити у друге јединице локалне самоуправе;
5. шљеве које треба остварити у погледу поновне употребе и рециклаже отпада у области која је обухваћена планом;
6. програм сакупљања отпада из домаћинства;
7. програм сакупљања опасног отпада из домаћинства;
8. програм сакупљања комерцијалног отпада;
9. програм управљања индустријским отпадом;
10. предлоге за поновну употребу и рециклажу

компоната комуналног отпада;

11. програм смањења количина биоразградног и амбијалног отпада у комуналном отпаду;

12. програм развијања јавне свести о управљању отпадом;

13. локацију постројења за сакупљање отпада, третман и одлагање отпада, укључујући податке о урбанистичко-техничким условима;

14. мере за спречавање кретања отпада који није обухваћен планом и мере за поступање са отпадом који настаје у ванредним ситуацијама;

15. мере санације неуређених депонија;

16. надзор и праћење планираних активности и мера;

17. процену трошкова и изворе финансирања за планиране активности;

18. могућности сарадње између две или више јединица локалне самоуправе;

19. рокове за извршење планираних мера и активности;

20. друге податке, циљеве и мере од значаја за ефикасно управљање отпадом на територији општине Инђија.

Члан 4.

Локални план управљања отпадом мора бити услађен са Националним планом и доставља се надлежном министарству у року од 30 дана од дана доношења.

Члан 5.

Носилац израде Локалног плана управљања отпадом је радна група за припрему Локалног плана управљања отпадом коју чине председник, заменик председника и чланови Радне групе.

Радну групу из става 1. овог члана решењем објављује Председник општине.

Радну групу чине представници: комуналних делатности, одељења за урбанизам, комунално стамбене послове и заштиту животне средине, из области здравства, просвете, привреде, невладиног сектора и других организација.

Члан 6.

Задатак радне групе за припрему Локалног плана је да:

1. дефинише регулативни оквир припреме Плана;
2. прикупи и обради основне информације о територији, садржајима и становништву општине;
3. прикупи и обради податке о економским делатностима у општини;
4. прикупи податке и изврши анализу постојећег институционалног оквира управљања отпадом у општини;
5. прикупи и обради податке о постојећем начину сакупљања, транспорта и одлагања отпада;
6. прикупи и обради податке о постојећим количинама и врстама отпада који се сакупљају;
7. прикупи и обради податке о развијености селекције и рециклаже отпада у општини;
8. на основу истраженог стања дефинише специфичне циљеве Локалног плана управљања отпадом и предвиђа садржај тог Плана;

9. анализира стање, прогнозира развој ситуације, испита варијанте решења и

дефинише најбоље опције за поступање у појединим аспектима управљања отпадом;

10. на основу свих претходних активности елаборира планске postavke у области управљања отпадом укључујући и стратегију имплементације локалног плана управљања отпадом;

11. припреми Акциони план реализације Локалног плана управљања отпадом

укључујући, уз динамику реализације и послове односно одговоре за поједине активности.

Члан 7.

Рок за израду Нацрта Локалног плана управљања отпадом је 12 месеци од дана ступања на снагу ове одлуке.

Члан 8.

Саставни део ове Одлуке је Решење о приступању изради Стратешке процене утицаја на животну средину Локалног плана управљања отпадом на територији општине Инђија за период 2022-2031. године, Одељења за урбанизам, комунално стамбене послове и заштиту животне средине бр. 35-250/2021-IV-02 од 25.10.2021. године.

Члан 9.

Стручне и административне послове за радну групу за припрему Локалног плана управљања отпадом обављаће Одељење за урбанизам, комунално стамбене послове и заштиту животне средине, Општинске управе општине Инђија.

Члан 10.

Средства за израду Плана обезбеђаће се из буџета општине Инђија и других извора финансирања.

Члан 11.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу општине Инђија".

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ИНЂИЈА

Број: 352-532/2021-4
Дана: 10.12.2021. године
Инђија

Председник,
Борђе Димчић, с.р.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АП ВОЈВОДИНА
ОПШТИНА НИШЊА
ОПШТИНСКА УПРАВА
Одељење за урбанизам,
комунално-стамбене послове и
заштиту животне средине
Број: 35-250/2021-IV-02
Датум: 25.10.2021. године
И Н Ђ И Ј А

На основу члана 35. Закона о заштити животне средине ("Сл. гласник РС", број 135/04, 36/09, 72/09, 43/16, 76/18 и 95/18 - др.закон) члана 5. и 9. Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС", број 125/04 и 88/10), а у вези са чланом 13. Закона о управљању отпадом ("Сл. гласник РС" бр. 36/09, 88/10, 14/16 и 95/18 - други закон) и члана 18. Одлуке о организацији Општинске управе општине Нишња ("Службени лист општине Нишња", број 23/2017),

Одељење за урбанизам, комунално-стамбене послове и заштиту животне средине Општинске управе општине Нишња, дана 25.10.2021. године, доноси:

РЕШЕЊЕ

О ПРИСТУПАЊУ ИЗРАДИ ИЗВЕШТАЈА О СТРАТЕШКОЈ ПРОЦЕНИ ЗА ЛОКАЛНИ ПЛАН УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ НИШЊА ЗА ПЕРИОД 2022-2031. ГОДИНЕ НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

1. Приступа се изради Извештаја о стратешкој процени утицаја за Локални план управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. године.

2. Разлози за израду Стратешке процене утицаја Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. године на животну средину, дефинисани су на основу територијалне обухвата општине Нишња са насељеним местима и могућег утицаја плана управљања отпадом на животну средину, на следећи начин:

Значај Локалног плана за заштиту животне средине и одрживи развој произилази из потребе да се заштити животна средина, побољша квалитет живота и обезбеди одржив развој на подручју Локалног плана општине Нишња.

Потребе да се у оквиру Локалног плана управљања отпадом сагледају стратешка питања заштите животне средине и обезбеди њихово решавање на одговарајући начин.

3. Стратешка процена се ради истовремено са израдом Локалног плана управљања на територији општине Нишња за период 2022-2031. године.

4. Израда Стратешке процене је заснована на студијско-аналитичкој документацији из области управљања отпадом, заштите животне средине, заштите природе и друге релевантној документацији.

5. Стратешком проценом биће разматрана питања ваздуха,

вода, земљишта, живе саета, природе и природних добара, културних добара, као и друга питања за која се у току израде утврди да захтевају одговарајућу обраду.

6. Извештај о стратешкој процени утицаја плана на животну средину садржаће елементе утврђене у члану 12. став 2. Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", број 135/04 и 88/10), и то:

- полазне основе стратешке процене;
- опште и посебне циљеве стратешке процене и избор индикатора;
- процена могућих утицаја са описом мера предвиђених за смањење негативних утицаја на животну средину;
- смернице за процену утицаја пројеката на животну средину;
- програм праћења стања животне средине у току спровођења плана (мониторинг);
- преглед коришћене методологије и тежиште у изради стратешке процене;
- приказ начина одлучивања, опис разлога одлучујућих за избор датог плана и процена са аспекта разматраних варијантних решења и приказ начина на који су питања животне средине укључена у план;
- закључке до којих се дошло током израде извештаја о стратешкој процени представљене на начин разумљив јавности;
- друге податке од значаја за стратешку процену.

У оквиру полазних основа стратешке процене утврдиће се постојеће стање и квалитет животне средине (ваздух, вода, земљиште) на територији општине Нишња.

У случају непостојања релевантних података, извршиће се циљана мерења у складу са Законом.

Носилац израде Извештаја о стратешкој процени је Обрађивач Локалног плана управљања отпадом, изабран у поступку спровођења набавке. Извештај о стратешкој процени утицаја на животну средину предметног Локалног плана управљања отпадом део је документације која се прилаже уз Локални план управљања отпадом.

7. Носилац израде ће дефинисати методологију и састав стручног тима за израду Извештаја о стратешкој процени и дужан је да неги изради у року од 60 дана од дана ступања на снагу Одлуке о изради Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња.

Средства за израду Извештаја о стратешкој процени обезбеђују се у буџету Општине Нишња за 2021. годину.

8. У току израде Извештаја о стратешкој процени утицаја плана, биће обављена сарадња са свим надлежним и заинтересованим органима и организацијама које имају интерес у доношењу одлука које се односе на заштиту животне средине. Извештај о стратешкој процени утицаја биће изложен на јавни увид сходно члану 19. Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину ("Сл. гласник РС", број 135/04 и 88/10).

9. Ово Решење чини саставни део Одлуке о приступању изради Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. године и објављује се у "Службеном листу општине Нишња".

II

Овај закључак објавити у „Службеном листу општине Нишња“.

ОПШТИНСКО ВЕЋЕ ОПШТИНЕ НИШЊА

Број: 40-1783/2021-III
Дана: 3.12.2021. године
Нишња

Председњајући,
Заменик Председника општине
Милан Кончаревић, с.р.

574

На основу члана 61. став 1. тачка 2. Статута општине Нишња („Службени лист општине Нишња“, број 5/19) и члана 56. став 1. Пословника о раду Општинског већа („Службени лист општине Нишња“, бр. 25/20),

Општинско веће општине Нишња, на седници одржаној дана 15.12.2021. године, донело је

ЗАКЉУЧАК**I**

Под покровитељством општине Нишња, а у циљу обележавања новогодишњих и божићних празника, у Нишњи, на Трећој Слободи, простору испред Трајног центра Слобода, отвара се клизалиште са природним ледом у периоду од 17. децембра 2021. године до 01. фебруара 2022. године.

II

Клизалиште је доступно за коришћење сваки дан у времену од 10.00 до 22.00 часова, у складу са актом Владе којим се одређују мере за спречавање и сузбијање заразне болести COVID-19.

Изменом акта Владе из става 1. ове тачке, време коришћења клизалишта усклађиваће се према утврђеним мерама, а без посебног Закључка Општинског већа.

III

Цена коришћења клизалишта за 60 минута са изнајмљивањем клизалица, износи 100,00 динара са ПДВ.

IV

Провера се Установи „Спортски центар“ Нишња, организација и продаја појединачних карата за коришћење клизалишта.

V

Износ средстава остварен од продаје карата, користеће се за измирење неопходних трошкова насталих око организације и продаје карата.

VI

Обавезује се Установа „Спортски центар“ Нишња, да у року од пет дана од дана затварања клизалишта, поднесе писани извештај Општинском

већу општине Нишња, о изисни средстава остварених продајом карата и начину коришћења истих.

VII

Овај Закључак објавити у „Службеном листу општине Нишња“.

ОПШТИНСКО ВЕЋЕ ОПШТИНЕ НИШЊА

Број: 06-204/2021-III-1
Дана: 15.12.2021. године
Нишња

Председник,
Владимир Гаќ, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ**575**

На основу члана 5. Одлуке о приступану изради Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. године („Службени лист општине Нишња“, број 18/2021) и члана 56. став 1. тачка 12. Статута општине Нишња („Службени лист општине Нишња“, број 5/19),

Председник општине Нишња, дана 20.12. 2021 године, доноси

РЕШЕЊЕ**О ОБРАЗОВАЊУ РАДНЕ ГРУПЕ ЗА ПРИПРЕМУ ЛОКАЛНОГ ПЛАНА УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ НИШЊА ЗА ПЕРИОД 2022-2031. ГОДИНЕ**

1. Образује се Радна група за припрему Локалног плана управљања отпадом на територији општине Нишња за период 2022-2031. године (у даљем тексту: Радна група).
2. У Радну групу именују се:

- 1) за председника:
- Јелена Дукић, струк. инж. заштите животне средине-специјалиста, саветник на пословима заштите животне средине у Одељењу за урбанизам, комунално-стањбене послове и заштиту животне средине Општинске управе општине Нишња,
- 2) за заменика председника:
- Новица Темужић, дипл. инж. пољопривреде, контролор у Јавном предузећу за сакупљање и одлагање отпада и одржавање депонија „ИНГРИН“ Нишња,
- 3) за чланове:
- Горан Главогорић, дипл. инж. механизације, руководилац службе за управљање комуналним отпадом и одржавање опреме и механизације у Јавном комуналном предузећу “Комуналца” Нишња,
- Зденко Гајић, спец.др мед-епидемиологије, епидемиолог у Дому здравља „Др Милорад Мика Павловић”,
- Златко Милићевић, дипл. просторни планер, инспектор за заштиту животне средине у Одељењу за инспекторске послове Општинске управе општине Нишња.

- Лубоша Гагарић, дипл. еџп, шеф одсека за трезор у Одељењу за финансије Општинске управе општине Нишња, члан Радне групе,
- Оливера Моченић, дипл. правник, просветни инспектор у Одељењу за инспекцијске послове Општинске управе општине Нишња, члан Радне групе,
- Јованка Шовљански, економски теоричар, законски заступник удружења „Горцавет“ Нишња.

3. Задатак Радне групе је да:

- 1) дефинише регулативни оквир припреме Плана;
- 2) прикупи и обради основне информације о територији, садржајима и ставовишштву општине;
- 3) прикупи и обради податке о економском активностима у општини;
- 4) прикупи податке и изврши анализу постојећег институционалног оквира управљања отпадом у општини;
- 5) прикупи и обради податке о постојећем начину скупљања, транспорта и одлагања отпада;
- 6) прикупи и обради податке о постојећим количинама и врстама отпада који се скупљају;
- 7) прикупи и обради податке о развијености селекције и рециклаже отпада у општини;
- 8) на основу истраженог стања дефинише специфичне циљеве Локалног плана управљања отпадом и прецизира садржај тог Плана;
- 9) анализира стање, прогнозира развој ситуације, испита варијантна решења и дефинише изјубље опције за поступање у појединим аспектима управљања отпадом;
- 10) на основу свих прегходних активности елаборира планске поставке у области управљања отпадом укључујући и стратегију имплементације локалног плана управљања отпадом;
- 11) припреми Акциони план реализације Локалног плана управљања отпадом укључујући, уз довазнику реализације и носнице односно одговорне за поједине активности.

4. За свој рад председник, заменик председника и чланови Радне групе немају право на накнаду.

5. Ово решење објавити у „Службеном листу општине Нишња“.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ НИШЊА

Број: 02-289/2021-II

Дана: 20.12.2021. године

Нишња

Председник,
Владимир Гаг, с.р.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Аутономна Покрајина Војводина
Општина Нишња
Председник општине
Број: 40-2198/2019-II
Дана: 25.12.2019. год.
НИШЊА

На основу чл.27а став 2. Закона о буџетном систему („Службени гласник Републике Србије“ 54/09,73/10,101/10,101/11,93/12,62/13,63/13-исправка и 108/13,142/14 и 68/15-др. Закон, 103/15,99/16,113/17,95/18,31/19 и 72/19) и чл. 56. став 1. тачка 12. Статута Општине Нишња („Службени лист општине Нишња“ бр. 5/19), Одлуке о буџету општине Нишња за 2019. годину („Службени лист општине Нишња“ бр. 28/18), Одлуке о ребалансу буџета општине Нишња за 2019. годину („Службени лист општине Нишња“ бр. 5/19, 15/19, 21/19, 25/19 и 29/19), Решења о одобрвању Годишњег програма и утарђивања средстава за реализацију Цудо клубу „Безбедност“ Нишња бр. 66-33/2019-III и Уговора о додели средстава за реализовање годишњег програма Цудо клубу „Безбедност“ Нишња бр. 40-69/2019-II и Анекса I Уговора о додели средстава за реализовање годишњег програма Цудо клубу „Безбедност“ Нишња бр. 40-1003/2019-II,

Председник општине Нишња довео је:

РЕШЕЊЕ

1. Из средстава утарђених Одлуком о буџету општине Нишња за 2019.годину и Одлуком о ребалансу буџета општине Нишња за 2019.годину, Раздео V, Функција 810 – Услуге рекреације и спорта, Програм 14 (1301)- Развој спорта и омладине, Програмска активност 0001 – Подрашка локалним спортским организацијама, удружењима и савезима, Економска класификација 481, позивања 398 – Дотације невладиним организацијама – спортске организације и спортисти, Цудо клубу „Безбедност“ Нишња одобрвају се средства за:

- 398/231 - трошкови путовања (превоз и смештај) за спортисте и спортске стручњаке, у износу од: 5.105,30 динара

2. Уплата средстава извршиће се на рачун Цудо клуба „Безбедност“ Нишња у Урани за трезор, број 840-19616763-30.

3. О реализацији овог решења стараће се Одељење за финансије.

4. Ово решење објавити у „Службеном листу општине Нишња“.

Председник,
Владимир Гаг, с.р.

На основу члана 5. Одлуке о приступању изради Локалног плана управљања отпадом на територији општине Инђија за период 2022-2031. године („Службени лист општине Инђија“, број 18/2021) и члана 56. став 1. тачка 12. Статута општине Инђија („Службени лист општине Инђија“, број 5/19),

Председник општине Инђија, дана 20.12. 2021 године, доноси

РЕШЕЊЕ
О ОБРАЗОВАЊУ РАДНЕ ГРУПЕ ЗА ПРИПРЕМУ ЛОКАЛНОГ ПЛАНА
УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ ИНЂИЈА ЗА
ПЕРИОД 2022-2031.ГОДИНЕ

1. Образује се Радна група за припрему Локалног плана управљања отпадом на територији општине Инђија за период 2022-2031. године (у даљем тексту: Радна група).

2. У Радну групу именују се:

1) за председника:

- Јелена Дукић, струк. инж. заштите животне средине-специјалиста, саветник на пословима заштите животне средине у Одељењу за урбанизам, комунално стамбене послове и заштиту животне средине Општинске управе општине Инђија,

2) за заменика председника:

- Новица Темуновић, дипл. инж. пољопривреде, контролор у Јавном предузећу за сакупљање и одлагање отпада и одржавање депонија „ИНТРИГ“ Инђија,

3) за чланове:

- Горан Глигорић, дипл. инж. механизације, руководилац службе за управљање комуналним отпадом и одржавањем опреме и механизације у Јавном комуналном предузећу "Комуналац" Инђија;

- Зденко Гајић, спец.др мед.-епидемиологије, епидемиолог у Дому здравља „Др Милорад Мика Павловић,

- Златко Мидићевић, дипл.просторни планер, инспектор за заштиту животне средине у Одељењу за инспекцијске послове Општинске управе општине Инђија,

- Љубиша Галчић, дипл. еиш, шеф одсека за трезор у Одељењу за финансије Општинске управе општине Инђија, члан Радне групе

- Оливера Мочевих, дипл.правник, просветни инспектор у Одељењу за инспекцијске послове Општинске управе општине Инђија, члан Радне групе

- Јованка Шовљански, економски техничар, законски заступник удружења „Гороцвет“ Инђија

3. Задатак Радне групе је да:

1) дефинише регулативни оквир припреме Плана;

2) прикупи и обради основне информације о територији, садржајима и становништву општине;

3) прикупи и обради податке о економским активностима у општини;

4) прикупи податке и изврши анализу постојећег институционалног оквира управљања отпадом у општини;

5) прикупи и обради податке о постојећем начину сакупљања, транспорта и одлагања отпада;

6) прикупи и обради податке о постојећим количинама и врстама отпада који се сакупљају;

7) прикупи и обради податке о развијености селекције и рециклаже отпада у општини;

8) на основу истраженог стања дефинише специфичне циљеве Локалног плана управљања отпадом и прецизира садржај тог Плана;

9) анализира стање, прогнозира развој ситуације, испита варијантна решења и дефинише најбоље опције за поступање у појединим аспектима управљања отпадом;

10) на основу свих претходних активности елаборира планске поставке у области управљања отпадом укључујући и стратегију имплементације локалног плана управљања отпадом;

11) припреми Акциони план реализације Локалног плана управљања отпадом укључујући, уз динамику реализације и носиоце односно одговорне за поједине активности.

4. За свој рад председник, заменик председника и чланови Радне групе немају право на накнаду.

5. Ово решење објавити у „Службеном листу општине Ивиђија“.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ИВИЂИЈА

Број : 02-289/2021-II

Датум 20.12.2021

Ивиђија

Председник
Владимир Гак

